× sprans-kil

spránsfjíl pl. -a

kilar som sättas under den
övre kvarnstenen när den är
upplyft.

Nr 5081 Flädie, Torna hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta

s.

sprùda -n -or -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sputa
s.

spràda -ar -or -orna

m. f. 1939.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta
v

sprùda — -d

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprutta
v.

sprùda, -ar, -a, -ad

pret. blód kóm a sprùda i nèsan a hálsen.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1973–75

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta
1

sprūda, f. -n, pl. -or, -na, spruta.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Te. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

spruta
v.

sprūda, sv. -a, -ad, spruta.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprụ̄da -an-or-orna, s. = sprута

Allm. i Torna h.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sputa
s.

spruda, -an

vi hade sprudan uda i ögen

(här = brandsputa).

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
sprụda -ar -a -ad = spruta

Allm. i Torna h.

vi sprụda hẹla tịden på tạged.

Stångby.

äv. i Odarslöv.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta v.

di va i lá me a spruda vá*n* pa.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprutande

sprùdana, -ad

handlingen att spruta (sprùda).

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd
I.Ingers 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprуthus

sprùdahús -ed – -en.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprüthus

sprüdahús, -ad

(för brandspruta)

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sprutning

sprù̲dnig, -en

besprutning. jfr. sprù̲dana

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd
I.Ingers 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språng

sprang, n. -ed, pl. = sing, -an, språng.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språte

sprȳde, m., -n; pl. -da, -na; språte. I våfstol.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språcka

spræjja språjte, språjt.

ja har språjt glåsed.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcka

sprä̊tka, sv. språ̊jta, sprajt, spräcka.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., 1. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcka vb

sprettsa

sprettsor, spræita, spræit

spräika

Nr 402.

Blekinge, Jämshög. F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×språcka v.

språka, språkta (av. sprak o. språka) te

tiltala

han språkte (språka) me te.

Nr 8118 Odarslöv, Torna hd
Viktor Welander 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräelelig

språjled

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

spràjled neutr = plur -a.

spràjleda hjøns.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spräglad, adj. språcklig

Språcklig

Fjelie

Nr 398.

Sven Persson 1924.

Torna

Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språcklig

spra̋jli l. -lid adj., n. -lid, pl. -a,

språcklig.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräcklig

spræjled. neutr. =, pl. -eda

Stångby.

ja tror dær e sòma e spræjleda.

1945-47 Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga

x) spràŋa, spràŋde. spraŋt.

de spràŋda i mina bẹn.

x) bakke: spràŋa etc. J. I.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga v.

språga, sprägde, sprägt

p.p. sprägd el. sprägdor

hon glöde som en sprägdor ålig

Vallkärra

Nr 23386 Vallkärra Torna hd
Ingemar Ingers

1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spræ̀ga. ´or. ´da. -t. språnga.

Bjellerup. Dalby.

di sior di ska spræ̀ga bàzkorna.

Bjellerup.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språnga
v!

sprǟga. -or. sprǟgda,

sprǟgt

1928

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språnga, v.

spræ̀nga

29. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spränga sig

spræ̀ga si, spræ̀gde, spræ̀gt

äta mer än man tål, bli övermätt.

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språnga sig

sprèŋa se

= förâta sig

di hade èded so di hade rént

spréŋt se te m̊dan.

St. Råby.

1936. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga sig

spræ̀nga se, spræ̱gde, spræ̱gt

föräta sig: sprǽ̱gdon, som förätit sig.

Vallkära.

han glöde som en sprǽ̱gdon ä̀lg.

(talesätt)

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spră̆tta v.

språ̆tte (pret.)

'sparkade, bökade'

"en tyr å språ̆tte i joren..."

s. 215

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spratta

2
spræta, sv. -e, spræt, spratta

V. Torna & V. Harjagers hd. № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spröjs

spröjs, -en

fönsterbåge.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sprøjta

sprøjta, -an

dianké, lös avføring.

Nr 3358 Blentarp. Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spröte

spröda, -en, -a, -ana

oxspännare.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1977–78

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spröte

sprǫ̀de -en -a -ana

vävspånner

1938

399. Fjelie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spröte

sprøde. -en-a-ana.

: spånnare i en vävstol.

Fjelie, Vallkärra; Ö. Torn i Lunds landsf; Hardeberga.

sprøden den e te a spëna rëkan

Ö. T.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spůlta ` spulta vb

spola (garn)

Nr 402.

Blekinge: Förkärla? P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spultapig ˣspultpinne s.

pinnen fôr 'spultapiuan'

Nr 402.

Blentarp. Torna hd. F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spültapiva × spultpipa s.

spoltuta (av papper)

Nr 402.

Blekinge Jämshög P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spulterok [ä over u]

× spultrock s.

spolmaskin

Blekinge, Torhamn

Nr 402.

T. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spund

spuz m (?) pl.? = fyrkantigt trästycke, hvarmed spunghålet tilltäppes.

Torna

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02.

Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spundhål

spunzhål. n. pl. –. Ett fyrkan-
tigt hål, på drätkat[2]nans
öfresida. Detta hål tilltäppes
af spun[1]zen l. drät[2]kaspunzen.
Genom detta hål påfylles dricka-
tunnan.

Torna

Sandby

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˆspundhål s. n.

˚spånnghóled

'sprundet'

s. 28

Nr 5172 Dalby, Torna hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spij / spi^{1}jor, pl. = ; spi^{2}da ; spi̲t (spy) ;
spi̲t, perf. particip finns blott
i n. sing. ; imperat. spi̲, pl.
spi^{1}jor (l. ^{2}-jor) intr. ; kr^{2}åkas.

Efverlöf. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spi, n.,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy

spi. -r. spida. spit

kåka.

fjeki.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spy

spi, si- ²da, -t, spy.

V. Torna & V. Färjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. K. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ spya

spi̠a, -ar

det som kräkes upp.

Fjelie

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1928 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyfluga

spíflúa -an -or -orna

m. f. 1942

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyfluga

spýflua -n -or -na

jina vek spýfluorna ifrau fšýdet

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyfluga

spi̲flu̲a, -an, -or, -orna

Bondemp.

Äv. anv. ss. skällsord.

1936 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spyfluga

spíflṵa, f. -n, pl. -or, -na,

spyfluga.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spi̅flua spyfluga s.

spyfluga

Nr 402.

Blentarp, Torald F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spa̲ (spa̲r, pl. = ; spå̲de [2] ; spå
spa̲t ; spa̲d m. och f. , n.
spa̲t , pl. spå̲da [2] ; imperat.
spa̲ , pl. – r) tr. ; spå.
Efverlöf, Ieberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå

sprau, sv. spåd[2]er, spat, spå

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå
v.

spau, spòde, spot

Stångby

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå²ga

-an

-or

-orna

×spåka s.

liten stirka

Nr 402.

Blentarp. Sonarp P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* språka
s.

spräga -an -or -orna

sticka, träflisa

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåkäring, s.

spå̸tzaring

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåkäring

spa̲¹ffarra, f., -kn; pl. -ror, -na; spåkärring.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåman

spåmān, m., -en; pl. -mān, -en; spåman.

Efverlöf, Veberöd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språ

spaụn, ´en

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån, s.

spa̱n, ´-an; `-or, `-orna

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spån

spa̢un, ´en

Odarslöv

dǽr tákor di me spa̢un
ȍzanan plàtorna

Nr 399 Torna hd.
I. Ingers 1948
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåna

spàuna -an -or -orna

spån.

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåne

spǭne, m., - n., utan pl., spånad, spånads-arbete.

den kvinnan hun hålor mi ve lije me spǭne åred åm.

Everlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣspåne (spånad)

spåne 'spånad'
"Klimtafroan håut spåne
te vore kvennjer – – –"
s. 23

Nr 5173 Veberöd, Torna hd
Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(spånad)
×spåne

spåne. -en = spånad. spinning
genus?

Lunds landsförs. i Fladie.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåne

spȁne

spånad; spinning

1929. 399. Flädie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spång

spoŋ -ed; - -en

hävstång varmed gammaldags dörrklinka lyftes upp.

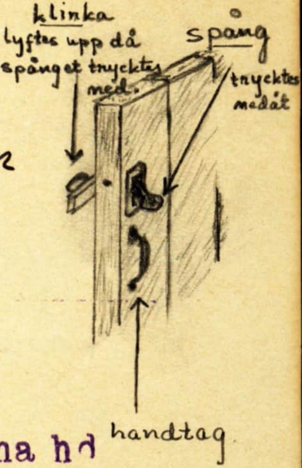

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spång

spaŋ. n., 1 – ld.; pl. =, 1 – kr.;
spång.

la dar nad spaŋ 2 jjor
nan beffs, so va ded "brotræ 1"
2 äte gå2malt sprag.

Veberöd.

Ö. Torna hd.
Nr 392.
Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spång

spaŋ. ´-ed

S:t Peters kloster.

dær va et spaŋ́ a ga óvor.

(Namn. över Höje å). S:t Peters kloster.

han såd óvor spáŋed. " "

1927. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spånghål

spæŋhǭl, -ed

spund i en öltunna.

brulö -

di fēŋ ànte ti̱ta i spæŋhǭled.

(Jfr. spångholed i en text fr. Dalby, Teckningar och toner sid. 28 n. 2.)

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånhuvud

spanhø̲ed, n., -ed; pl. =, -en;
spånhufvud, af en träspån
gjord form, som sattes på hufvudet,
då kvinnan bar der till härads-
dräkten hörande hättan, som
kallades klut.
ja kan hu̲sa, nar sme̲ffsarrzen
ble are̲tad: hon hå̲de spanhø̲ed pa.

Dalby.

Nr 392 Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånkorg

spåunkór -en -a -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣspåne kvinna

spåne kvinnjer
'spådds kvinnor'

s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd
Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåneskäppa

spàneʃepa, -an

en skäppa råg som gavs en spinnerska i ersättning för viss mängd av spånad.

Lunds landsförs. (S. Torna)

mår hon spånt for spàneʃepa, en ʃepa rȯ̲u a en kapa målt.

A. M.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntak

spàuntåg -ed -en

di faur almént lajd på spàun-
tag nu istäledfor di kälje halm-
tàgen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntak

spæntág -ad

exc. gr.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntak

spantág -ed

dær va spantág på làkalǣnga kjòrka

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntak

spanntág, n. -ed, pl. = sing., -en,

spåntak.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. f. Ö. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåntak

spantág, -ed

St. Råby

(kommo i bruk på 1870- och 80-talen; förut voro halmtak, bastág, enaådande på landsbygden).

Nr 399 Torna h d

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå

spa̲r, ´ed. pl.=. ´en

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd
Ingemar Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spa̲r, ´ed. pl. =, ´en

Håstad.

Odarslöv

Nr 399 Torna hd I.Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spor, ´ed, pl. =, ´en

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spo̱r -ed ; plur =.

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd

John Friberg 194

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår

spo̱r, n., ¹ ed, pl. =, ¹ en, spår.

allm. i Ö. Torna h.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spår, s.

spor/, -ad

Nr 894 B Veberöd, Torna hd

95. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spårsnö

sporsnī, -en

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

späcka
v.

späcka

med murbruk fylla och jämna ålig-
heter i tegelvägg o. lervägg.

27/6 1874 Hans Anderssons Dagbok

Nr 12652 Stångby, Torna hd

Ingemar Ingers Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåd

spæl 1 -or m. och f., n. spæt, pl. spæ2a och efter for, för, spæ1a; komp. spæ2are, -ast; spå2d.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spād

a.

spæ; n. spæt

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåd

spæ̣, adj., n. -t̥, pl. -a, spād.

V. Torna & V. Färjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spãda

spæ̱, spèḏa, spaḏ

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåda

spæ / spær, pl. = ; spåda ; spat ; spad m. och f. ; n. spat ; pl. spåda ; imperat. spæ, pl. -r) tr. ; späda, utspäda.

mälffen ska val åli spæs me van. Efverlöf.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåda

spræ, sv. -dæ, -t, spræ̆da;

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ spädglytt

spæglu̲t¹, m., -en; pl. -a, -na; spädt barn.

har kon hu̲n ga̲ bo̲rt pu arbœj¹: hun ha ja̲ en spæglu̲t¹ dar hu̲ma². Efverlöf.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädgris

spǽgris -en; -a.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spădgris,[1]

spægris,[1] m., -en; pl. -grisor,[1] -na; spădgris.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spädgris

spǽgris, m. -en, pl. -a, -na, späd-
gris.

V. Torna & V. Farjagers hd   № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Fa, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spægis[1]
-en

spädgris s.

Spægrisor[1]
-orna

spådgris

Nr 402.

Blentarp. Torna hd Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spregrisol   spädgris s.

spädgrisar

Nr 402.

Blekinge Tving   P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spãdkalv

spǽkal -en -a -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådkalv

spækål, m., -kn; pl. -a, -na; spädkalf.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spådkals

språkal, m. -en, pl. -a, -na,

spädkalf.

V. Torna & V. Farjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Sk. l. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna

2
spāna, sv. -de, -t, spänna.
kåten han spāns, katten spännes.

V. Torna & V. Färjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900.
V. To., V. Ska.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
spena. -or. -de. -t = spänna

allm.

de spende so forfåselit

Stångby

Stångby

Flädie, S:t Peters kloster, Lunds landsförs.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spãnna, v.

spàna

32.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna ifrån

spena ifrå   böjn. som
spänna

spänna ifrån häst, som varit förspänt vid skjuts.   S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1977–78

1977   Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spens

spannas de

rivas

Nr 402.

Blekinge

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånnebro

spẹ̄nebrọ̄. -en

= spånnbro, bro som har mer än en

spånnvidd (se spẹ̄ne)

Lunds landsf.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spånne

spåna. -ad. spåne. -en.

spånne (ett smycke)

hon hade fira stòra spåna met på brøstad. Dalby.

Nr 399 & 510
L. Ingers 1929

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåne, sub. eller spåne + spånne
best. spåned; plur. spåne
best. spånen (a?)

avståndet mellan två bjälkar

Fjelie

Torna

Nr 398.
Sven Persson 1924.

Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spånne

²spene, -d, -e, -en

= spänne, spännvidd; mellanrummet mellan två väggstolpar eller loftbjälkar, även = avståndet mellan två bropelare

²bånebröen har tre ²spene (Källby, Lunds landsförs.)

Torna

Nr 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spannsvéva, sub. × spärrsvepa

best. spannsvévan

plur. spannsvévor

best. spannsvévorna

Stör, som går på insidan av taket; användes som stöd till andra ~~bjälkar~~ sparrar

(= skrälöjta i Bara)

Nr 398.

Torna

Fjelie. Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spännsvepa
s.

spensvéra -an -or -orna

snedgående läkte som underill sammanhåller takspärrarna för att de inte skola slå sig ur sitt rätta läge.

Stävie.

Vanligen: snelæjte.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1913

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spãnntamp

spéntamp -en -a -na

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spaꞇ. -ꞇen. -ꞇa. -ana. spärr.

dære spaꞇa ꞇꞇe ve tälen.

Lundslandsförs. (Joh. Nilsson. L. Råby)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
spe̲ta -an -or -orna. spåtta

hæ̲r e̲ ente udan flyn̲dror a spe̲tor a skrob̲or a tos̲k.

Fjelie (Bjerred)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spätta
s.

hon bröugar a fjöva två
spàtor ta mi om lóndorna.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spàtед

x spättet

fläckig

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×spättig

spȁtad a.

flerfärgad:

hǫzan e spȁtad.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spa̱tad, adj: blev spa̱tad ²ˣspättig

Svart- och vitfärgad

Torna

Fjelie Nr 398. Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spö

spro̱, n. -ed, pl. = sing. -en, sprō
rispro̱, ridsprō.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. Ta, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spö

spø, ´ed, spø, ´en

Ådarslöv.

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spõka

spø̀ja – -d

dɪ sı́or at da spø̀jar pa hı̀kabàrja

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spō̲ja l. spō̲dza (-ar; -la [spöka]; -ad; -ad perf. particip finns blott i n. sing.; imperat. -a, pl. -ar) intr. [och impers.] spöka.

Efverlöf. Veberöd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spọ̀ga -ar -a -ad

i bet. stå på lur och skrämma ngn:

ja va ude a spọ̀ga

9. 5. 1939

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd

Ingemar Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåka
v.

spö̀ja -ar -a -ad

1925

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I.Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka
v.

spöga, pret. -a

de spöga i sängkammaren

s. 8.

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spòka

spȍga -ar -a -ad

1927 399. Fjelie & Flädie Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåka

spṓ̤dza, sv. -a, -ad. spåka

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spøga -ar-a-ad. spöka.

Fjelie. Flädie. Odarslöv
Vallkärra

de spøga i sæŋkåmaren
(hänt. på Svenstorp) Odarslöv

dær va møed snák om at de spøga
i tjörkan. Vallkärra.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spōka II
v.

hǽr ùda va léad spògar da.

Adarslöv.

1963. 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spȍja -ar -a -ad

Hardeberga.
√Dalby.

1922 399 Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spõke

spø̀ja -d — -n.

dær kam et stårt spø̀ja imod me.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spø̀gze, -ed, pl. =, -en

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spö̱je, -ed, pl. =, -en.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöja -ad, pl. =, -en

Dalby, Hällestad. Everlöv

dräjen han ta et lagen övor
se a skola förestäla spöja.

Everlöv

1938

Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spö̲je l. spö̲dje, n., -d, pl. =, -n; spöke.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke IV

dærva som den väaste jarbævnej i
de va rejält spöje dé.

buulöv.

I buulöv även spöjje.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spò̲ga. -ad. pl. = , -an

1943

Stävie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke II

ja såu åli nad spöga.

Hädi.

Hdu spögze. numera spöga.

Fjelie.

Nr 399 & 510,

Torna hd I. Ingers.

1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka s.

spöge, n., M. =

dan va spöge i sängkammaren

s. 8.

Sätt en synål po jan, e dan inget spöge för jan. s. 13

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

sprōkje, n. -t, pl. = sing. -en,

språke

V. Torna & V.Harjagers hd .№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spådje
-ed

spöke s.

spöke

Nr 402.

Blenbarn, Tunaled P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spòke

spȍja, -ed

Nr 3359 Blentarp, Torna hd
Kristina Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
spøge. -ed. -e -en = spöke I

√Stävie, Vallkärra, Lundslandsf., Odarslöv
St. Råby. Hardeberga. √Flädie. N. Nöbbelöv.

ela so va di mēed te a
tāla om spøge po dén tiden
Lundslandsf. (O. Tom)

dær va ryselet me spøge po
stora ārendāla. Hardeb-
Torna

Nr 399 & 510
Vänd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja kan adri nad spøge. Hadi.

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke:

han sa úd som et rèktet spøge.

Hardeberga.

di snaka àlli om spøge elor nad sódent.

N. Nobbelöv.

Nr 399 Torna hd I.Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

spö̱je, -ed. spö̱je, -hn. spöke.

o̱ Bjällerup.

Hardeberga. ✓ Dalby. ✓ Hällestad. ✓ Everlöv.

Nyare och vanligare uttal: spö̱je: Hardeberga.

✓ dräṉgen han ta̱ et lågen över se

a skola förestela spöje. ✓ Everlöv.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke:

men dær har vad mi̲ed ma
spö̲ja dæ̲r öp̲a.

Hardeberga. (medd. f. 1840)

1929. 399 Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöken

spøgeri, -ed

fjelie.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spökhistoria

spöjehestoria, -an, -or, -orna

bevlör.

de e ingen spöjehestoria.

1938 № 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spǒrja

spòrja spòrde spord

el. spòurde spourd

pass. spors = spõrjes

de spors snårt om dær har

hånt paud

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja, v.

spòrja

Nr 396 S.Sandby, Torna hd
A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lãrtra, s.

làrtra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja

spöra (spor, pl. = ; spörde ; sport ; spord m. och f. , n. sport pl. spörda ; spor, pl. 1 or l. 2 - or) tr. , spörja.

spors (spors ; spördes ; sports) spörjas. Öfverläsp.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spōja, v.

spòra, spàrda,

36-97. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spója
v.

spòra, spårde, spårt
1. fråga. 2. få veta, höra omtalas.

spòra ad, fråga åt, tillfråga.

de spårdes.
døre nók nad a spóns ryan dés.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd
Torna hd. A. I. 1938
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja v.

sporde te (pret.)

'sporde, frågade'

"å spordente, hår hann skäl-
le hän..."

s. 25

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spǒja
v.

spòja

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spåra

spörja vb

spörja

Nr 402.

Blekinge [illegible] P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörja

spòrja, spo̱rde, spo̱rt

Lundslandsf.

St. Råby.

1937 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spåsjveten

spor¹vēdan m. och f., n. -dad, pl. -dna, komp. -dnare, -dnast, frågvis.

Spå²ringen de va ålltid en spor¹vēdan mar.

Efverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sprowӥden

× spöjveten a.

fåveten

Nr 402.

Blenkarn. Tomald P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spöajveten

spaavéden

frågvis, nyfiken

St. Råby.

Nr 399. Torna hd
I. Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörsmål

spörsmål. -ed pl. spörsmål.
-en.

=spörsmål. I den gamla katekesen som användes intill 1878 fanns ett bihang, Laurelii spörsmål, som kallades spörsmålen.

hela lözforklaringen a spörsmålen a hustavlan.

Dalby Torna

Nr. 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spörsmål

spo̱rsma̱l. -ed. pl. =. -en.

spörsmål; fråga.

spo̱rsma̱len kallades en avdelning i gamle katekesen (Laurelii Spörsmål.) Lunds landsförs.

so fo̱r han he̱la bo̱gen o̱vor. hustå̱vlan a spo̱rsma̱len a a̱lt. (Gamla-Hanna ö. Torn). Torna

Nr. 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stabbe;

stàbe, -bn s.
-̀a, -na;

stjãlk;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd
Nils Bengtsson 1934
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe

ståbe, m., -n, pl. -ba, -na,
stubbe.

Hverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stabbe

Ståbe, m., -n; pl. -ba, -na; stubbe. Trädstubbe.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe, s.

stabba

= stubbe

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

81.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståbe stabbe s.

-len

stubbe

Nr 402.

Blenkarn Tarnaby P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabbe

stàbe -en -a -ana

Stångby m. fl.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå^{2}be, sub. + stabbe

best. stå^{2}ben ; plur. stå^{2}ba

best. stå^{2}bana

stjälk, stam

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. So. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stabbe

stàbe -en -a -ana

= ståbe, stubbe; äv. = stjälk

de ble ryt på stàbana

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stabbamölla

stàbamyla -an -or -orna
(= stàbamyla), väderkvarn av äldre
typ som i sin helhet är vridbar kring en
stubbe el. stabbe i mitten.

L. J. och J. P.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Stabbamölla

stàbamø̄la, -an

(= stǭbamø̄la). väderkvarn av äldre typ, som är vridbar kring en * stabbe.

Stādie

i bàreby dær láu en gamal

stàbamø̄la. 399 Torna hd

Nr ~~253~~ ~~Bara hd~~ I. Ingers.

1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stabbamölla

stàbamýla -an -or -orna

väderkvarn av äldre typ

= stàbamýla.

Nr 5081 Flädie, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack, s.

stake

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

17. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stack

a-

Pl.

di skolle ble stacka à dé.

s. 17

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stak. ¹en ²a -ana = stack

Allm.

dæ va såkort ànta tia
fàjna ifra stàkana a ta
húsan.

Ödarslöv.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack

stat̲ᶦ, m. l. f. -en, pl. -a, -na,
stack.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacka

(h)
sta²kka, sv. -a, -ad, sätta i stack.
(särskildt hö)

ståka

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund V. To., V. Sk.

Stacka
v.

Stàka -ar -a -ad

vi' e i' láv me a stakar kǿ

St. Råby.

Nr 399. Torna hd
I. Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàkelshádarə

×stackelhatare

en som är snål mot tiggare och fattiga

Evelin

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stackandad

stakånad l. -or m. och f.; n. -nad; pl. -nade, utan komp., trångbröstad, som andas med korta andedrag, lider af andnöd.

Dalby.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

T.

stakȧnad. adj. *stackandad

= "stackandad". andtruten, andfådd

Dalby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣStackandad

Stakónad

andfärd

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stackandad

(k)
statiånad, adj. pl. -e, andtruten, brukas om personer, som lida af andtäppa.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stakånad

×stackandad

andtuten

Nr 402.

Blekinge, Jämshög? P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackandad

stakánad el. stakónad

= kortandad, andfådd

St. Råby

i Bara hd: stakánad, samt i ö. delen av Torna hd.

1936 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare

di kan la vós fàtia stàkla
va i fré

Lunds landsförs. (Ö. Torn)

1967 10234. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståkal, sub. stackare

best ståkalen; plur. ståka:la

best. ståkalana

rätt pluralisform!

stackare

Torna

Hjelie sn.

Nr 398.

Bjerred Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackare

ståkal. -en. ståkla. -ana

= stackare

S:t Peters kloster, Lunds landsf., Harderberga
Odarslöv

han la den ståkalen i vöjnen
a to han iz te fjöregåren.

S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stackarehatare

ståkalehådare, m., -n, pl. =, -rna, stackarehatare, person, man, som är hård och obarmhärtig mot fattiga, nödlidande stackare.

Svenlårsen hedor han, o de e en rekti ståkalehådare.

Dalby.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackars

stàkals

ák va han slǿ ve sahǿa

stàkals glytana

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackars

ståkals. adj.

= stackars

ståkals påg. Värpinge i S:t Petersk.
den ståkals månen. " "

vi ståkals forslédna bånapåga.
V. Torn i Lunds landsf.

Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackbyxa

stakbøjsa, f., -n, pl. -sor, -na, kortbyxa, blott till knät räckande, mansbyxa. Vanligen pluralt.

Efverlöf.

hær e måna inå sam ha stakbøjsor, før håde åla.

Ö. Torna hd.
Nr 392.
Per Larsson 1901-02. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stacket
adj.

stàked, n. =, pl. -ada
kort
nú e skánt dán stàked

1928

Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stacket

ståkad l. -or m. och f., n. -kad, pl. -kada; efter for, för, 1-kad o. s. v.; komp. stakor, stakst l. ståkadare, -dast; kort.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stacket

ståkad

kort

hon e ståkad på bögen (hetsig, snar till vrede)

Nr 8118 Odarslöv. Torna hd
Viktor Welander 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståkahåva, -en

Stackahage

= "stacka-hage". inhägnad framme vid gården, där stackarna stå.

S:t Peters kloster (Värpinge)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackig

ståked neutr = plur -a. kort.

di har so ståkada fjäurtla nufortiden.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå²kad, adj: × stackot
komp. stå²kadare
sup. stå²kadast

kort

Torna

Nr 398.

Fjelie. Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stackot

ståked

kort

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackot

(k)
sta²tᵏed, adj. pl. -a, "stackig", kort.

tf ?

V. Torna & V. Harjagers hd   № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.   V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståked *stackot a.

hockvåt)

Nr 402.

Ölenhang. Tönaked P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stăkor

× Stackot

horkar

Nr 402.

Blekinge. Tonakel P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackot

ståked

kåt

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I.Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå̲ked, adj. × Stackot

= kort, för kort
S:t Peters kl., Hardeb., Dalby.

stå̲keda trö̲jor. S:t Petersklooster

nu e snart dan stå̲ked. Dalby.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stack-rot
s.

best. f. stakaroden,

underlaget el. bottenlaget till
en stack..

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stackrumpad

stakrómpad,

= kortsvansad (om hästar)

St. Råby

1936 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad, s.

sta̲/, -´an; stæ̲r, stǽ̲rna

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stan ss. beteckning för Lunds stad.

"farmor va sprìganes i stán, a hon sá: „ja sę ènte nąn kąga." (d.v.s. hade brått)

B.-H. Klosterhusen i S:t Peters kloster.

Nr 12662 S:t Peters kloster, Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad II

stan = Lund. Lunds stad

jà tjörde íg ta stán a skola tjöva et dráspél. M. f. 1896 (man fr. Värpinge) S:t Peters kloster.

Nr 12662 S:t Peters kloster, Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad;

stá, -́ tn s.

stér, -́ na;

sin tó di ed ti
stérna;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad,

sta, - ln s.

stør, - na,

han ska ti stām a lèsa.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad, s.

stan, best. sg.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad
sta, f., -n; pl. stær, -na;
stad.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stad

sta, -n

vá star på i stán?

eller

vá star på i stán men séllen e so dyr?

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd. A. J. 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta̲ f., -en l. -n, pl. stæ̲r, -na,
stad; han ha̲r va̲d i sta̲n,
han har vait i stan.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

14a

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

sta. stan. star. stárna.

lòŋa stá. Lunds stad. Allm.

vi la láv a va tvá a tee a jek te stán. Hardeberga.

vi skala ég te stán te hán. St-Råby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stan spec. = Lund

dæ e gàra ega i stan enu ---

dæ va stenjære imalom staraaby
a stáns jàra.

Nr 339. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stan spec. = Lund:

hanses mór va gan ta stán

- - -

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbo

stabō[1], m. l. f., -kn; pl. -a, -na; stadsbo.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbo

stata̅́, m. -en, pl. -a, -na,

stadbo

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Swensson Hallbeck 1906. K. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbo

Stabo̲ -en -a -ana

Stadsbo

Lunds landsförs.

S:t Peters kloster m.fl.

1925 - 399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadbokvinna

ståbokviza -an -or -orna

Stadsfru

Stångby

so lǫv ståbokvizorna a smångte po åla smorklikana di hade.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stadbopåg

stàbopåg -an -a -ana.

St. Råby.

Nr 399. Torna hd
I. Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadig

stå̱[2]di, adj. n. -ied, pl. -a, stadig, stillsam.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stabó̱ -en-a-ana = stadsbo

Allm. i Torna h:d.

de e ɛt namn, som stabó̱ana

har ji̱d ed. (Fjelie)

Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stabō[1]
-en
-a
-ana

stadsbo s.

stadsbo

Nr 402.

Blekinge

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadshus

stáshús, -ed

(om ett f.d. hotell i Lund)

när di kom te lǫg, so frågte

dén ete stáshúsed.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.

I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadshus

best. f. stáshused

om f.d. Stadshuset vid Stortorget i Lund

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stáșjọ̀r, -en -a- ana. Stadsjord,

staden Lund tillhörig jord.

han har stáșjọ̀r på aréndo.

S:t Peter kloster.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsvatten

best. f. stásvaned

avloppsvattnet från staden (Lund)

dær som ad vánet de rènde,
stásvaned.

Lunds landsförs.

Nr 399 Torna h d L. Råby.

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka
v.

stàga -ar -a -ad
(utstaka)

dær va stàgad fýst hèla
véjen.

Bnöd.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka

ståga, sv. -a, -ad, staka; stå-
ga ud, utstaka.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900

K. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka
v.

ståga -ar -a -ad

utstaka

Oderslöv

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staka ut

stága úd -ar -a -ad

utstaka.

stága úd gränsor. Hjelie.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Staka ut

stạga ụ́d -ar -a -ad

utstaka

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake, s.

stàga

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stake

Ståga -an -a -ana.

9. 7. 1939.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake, s.

stàgle, -an, pl. -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stake

stàga -en -a -ana

di sate stága sohára lánt ifrá varandra.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàga pl. -a

ràna stàga.

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd
I. Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàge -n -a -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stå̀ga, pl. -a

di sata fýst stå̀ga rǿt ǿp a rór.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

ståge, m., -n, pl. -ga, -na; ståke.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalee, s.

stàga, -n; -ga, -na

106.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståge, m. stake
best. stågen; plur. ståga
best. stågana

stör

Torna

Fjelie Nr 398. Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

stàga -en. stàga, -ana

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

ståga -er -a -ara

di hade løjt ståga øvor

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake

ståge, m. -n, pl. -a, -na, stake.

V. Torna & V. Harjagers hd .№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståge pl. ståga
-en

stake s.

stake

Nr 402.

Blekinge [illegible] P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå̱ge -en -a -ana = stake

Allm. i Torna h.

di mote lega stå̱ra stå̱ga po tå̱ged. Lunds landsförs.

di hå̱de en stå̱ga ma krå̱ga ve si̱onna. Fjelie.

Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalcet s.

Statkit, n. pl. – = staket

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Saxtorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staket

stafşít -ed — -en.

eg. trappräck

halt di i stafşíted.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stafért, -ed. pl. =, -en. staket.

Dalby.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stagit, subst.   staket

best. stagitad, plur. stagit

best. stagitan

staket

Torna

Fjelie. Nr 398. Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Staket

statḗit, n. -ed, pl. = sing, -en,
staket

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat̄ʒi't led ~ len	stakét s.

staket

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stagit
-ed

staket s.

staket

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blekinge ... mål

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stal (V. To.) | m. -len, pl. -a, -na,
stol (V. Ha) | stalle.

V. Torna & V. Harjagers hd №296

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol, -en

(y. stal) Borgeby, Stävie

Föräldr. uttal: ví sa åli udan stálen.
Stävie.

1935. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol, ´en

föråldr.; senare stal, ´en.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stol, -en

jà løv strájs nóa i stólen a skala ha et øg for en fjàra ...

Nr 3363 Stävie, Torna hd

Nils Jönsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stall:

nar vi fr_k_ åw_ i stå_l_ana =

blevo färdiga, fingo undanstökat i stallarna.

Stångby.

Nr 399 Torna h

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stal. ˈen -a -ana = <u>stall</u>

Lunds landsförs., Stångby, St. Råby

Har fordom uttalats stol:

„stól de sa di noz en án va liden

Ö. Torn i Lunds l.

Också fr. St. Råby uppgives stol ss. äldre form. Tillägg — 1957.

Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall s.

stol, m(?), ²a = stall.
Obs. endast. (häststallet)

Har endast få gånger hört ordet af mycket gamla personer. Yngre personer ha berättat, att en form. støl förr äfven varit i bruk.

Numera användes stall

Obs. stal betyder alltid häststall. Kostallet kallas ²månes.

Torna Sandby

Nr 395.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

de har vad en gamal stál
fǿr-i-tidan.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stal, m., ¹-en, pl. ²-a, -na, stall. För hästar. — Stall för nötkreatur heter ²månas, n., -ed, pl. =, -en.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stal en ²a na stall s.

stall

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalla in

stála ín -a -ad

sätta häst(ar) i stall vid besök å annan plats.

ja se dó stala di jo íŋ i gårana dar di fek láw (rämb. vid Lundaresor)

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa in

stala iz -ar -a -ad

på resa (tillfälligtvis) sätta hästarna i stall, t. ex. vid stadsresor.

Vallkära.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallage, s.

... å ta ner stallasched.

4331:1:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalldräng

staldréŋ -en -a -na.

han e staldréŋ va gåren.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalldräng

staldrǣŋ -en

1943 Lackalänga

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staldrǽŋ -en = stalldräng

Ö. Torni Lunds landsf. och L. Råby

staldrǽŋ

Lackalänga.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalldräng II

já jik i skålan i láv me
staldrängens påga

Lunds landsförs.
(Hospitalsgården)

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staldǿr -en. -or-orna. stalldörr.

Dalby.

hǻsten va sprǻzen hen te staldǿren.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staldár, -en. stalldörr.

Lundslandsförs.

jā jik ęʒ ad staldáren.
(gamla-Hanna, Ö. Torn)

Nr 399 & 510
J. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stalé̱ga -an-or-orna. Hallånga.

ˇFjelie, ˇFlädie ˇ. Borgeby. Vallkärra. Stångby
Håstad

staléagorna lau på domkorkejåren.
Stångby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallånga II

han byggde en stalånga, den
kostar många många pånga.

Stångby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall-länga

staláŋa -an -or -orna

Ädarslöv

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall-länga

stal̲ǽŋ̲a, -an

y. stal̲ǽŋ̲a.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stakånga
s.

best. f. sg.

tágeɫ e blæst áw staɫæŋan

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1981

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stall-länga

stalǣŋa -an -or -orna

Fjelie, Flädie, Borgeby

1927 399. Tornald

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallmåstare

stalmåstare -en -are -arna,

stallmåstare (å Ljunge)

S. Lundby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallmästare

stalméstare, -a

(adl. titel)

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallrum

stalróm, -ed

stallrum, -spilta för en häst.
(= ògaróm)

Stävie

1939. 399 Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallykta

staló/jta -n -or -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallånga

stalånga -n -or -na

de har en gran stalånga på de ställed.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam

stam. (en liten båt).

stau te stáms, stå vid stammen.

Bjerred.

Fjelie & Flädie

1937. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam

stam. ´en

trä`dstam

de fèrsta stámen for mėed

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam

stam, ´en, `a, -ana

de vöjsta på grened stám
liasom bruna bönor.

Stångby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

f.² ˣ stam

stam. -en

stamhemman (hemman varifrån öviga delar blivit avsöndrad)

Lund landsförs.

farbror nels svénsen han va ifra gälva stámen. 6. Torn

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam
s.

stam, -en

stamhemman; fädernegård.

Sälva stámen, so kalad.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stambánan, Stambanan,

södra stambanan.
Fjelie S:t Peters kloster,
N. Nöbbelöv, Vallkära m. fl.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamkund, s.

stamkónd, M. -or.

St. Råby.

(-d bibehålles allmänt i detta ord).

10234 Torna hd I. Ingers 1966.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stam, adj.

+ stamm adj.

= stammande, behäftad med stamning

han va lita stam

Dalby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamma

stå̄mma[2], sv. -a, -ad, stamma, tala hackigt.

V. Torna & V. Färjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàme, -n

*stamme

stamhemman

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stammet

a.

stàmed

stammande, som stammar.

han e stàmed

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stammet
a.

stàmed

stammande, behäftad med stamning.

de va sÿg om pågen, for han va so stàmed

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamp

Stamp, m., ¹ en; pl. ² a
-na; Stampr. stampinrättning
för yllevåfnader.

Everlöf, Veberöd

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamp

stamp. -en = stampinrättning.

klädstamp.

Lund landsförs.

farjare borjs di hade en stamp
nere va åen. (Bengt Larsson. Källby)

Åen stamp: L. Råby.

stomp. V. Hoby.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stamp
s.

stamp, -en

stampemåttning. Jfr benstamp

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stamp II

stámpen so kalad, de la
nòre mítfor smèdjan.

Lunds landsförs.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa

stampa – -d.

han stàmpa ; gúlad.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa, v.

stàmpa

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stampa II

i bet. „bereda gm stampning":

dær va benstámp som di stampa

bén på.

S. Sandby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1942.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stampa

stampa² (-ar; -a; -ad; -ad, pl. -ade; imperat. -a, pl. -ar) tr.; stampa. Yllevåfnader.

Efverlöf, Veberöd.

Ö. Torna hd.

Nr 392.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa
v.

stòmpa -ar -a -ad

Flädie. Borgeby

även stàmpa etc.

1927 399. Tornal h.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa

ståmpa[2], sv. -a, -ad, stampa

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V.To. V.Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

stómpa -ar-a-ad. Stampa.

Flädie. V. Hoby, Borgeby.

stàmpa, Lunds Landsförs., S:t Peters Kloster

stàmpa S. Sandby.
Flädie

Nr 399 & 510
L. Ingers 1929.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ståmpa -ar-a-ad. Stampa.

Lunds landsförs., S:t Peters kloster.
Hardeberga

hon stampa i gôlad. Hardeberga.

stàmpa v S. Sandby. Våstad. St. Råby.

Sv. stompa.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+stamugn

stamán -en

även stanán (= ståndugn)

såttugn, bilåggarugn.

4732 Veberöd Torna hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stando

stándo

uppehåll, paus

de har bled stándo

S. Sandby

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stank -en

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stank, m., 1 hn; utan pl.; stank.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanke s.

stanke

31. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stank

stozk. ´en

Nr 297 Borgeby. Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stank

stagk, -en

Lunds landsförs. (Ö. Torn)

1938 № 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanna
v.

stàna -ar -a -ad

jà hade stànad po vǝjen

m. f. 1942

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanna
v.

stàna -ar -a -ad

so stàna vi a tita vos om

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stannetyg,

stànetöj, -lds.

—, -en;

ståndkrok,

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stans
s.

stans = stopp, avstannande

seta i stans. Trädre.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stan̲s

× stans

i uttrycket sö̲m̲a² stan̲s
= å vissa orter

Lunds landsf.

Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel

stå[2]vel, m., -len, pl. -vla, -na, stapel, dörrstapel.

Everlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel, s.

stàvel, ; stàvla,

33. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stapel

stạvel, -en. pl. stạvlor, -orna

ställning varpå fiskegarn hängas upp till torkning.

Flädie (Bjernes)

1937 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapel

stā̲pal, m., -len, pl. stā̲pla, -na, stapel.

V. Torna & V. Harjagers hd №296

Einar Svensson-Hallbeck 1906 To, V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stapla

stapla, sv. -a, -ad, stapla; stapla op, uppstapla.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Vo., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× star

stār, m., -¹en; Stare; 1) utan pl. kollekt. hå e so fā²rlet gōt om stār; 2) med pl. ²-a, -na. stā²rana ha hat rȳ²de i gōw¹len.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

star, subst. *star

best. stáren ; plur. stára
best. stárana

stare

Torna

Nr 398.

Fjälie. Sven Persson 1924. Sv. O-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starbo

stàrabǫ́, -ed. pl. =, -en.

S. Sandby.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd

Ingemar Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starbur s.

ståzabiar m. pl. – a = starholk

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare s.

sta͟r, m. pl. 2̲a = stare

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare

stàra -n -a -na.

graspórana a stàrana tar fjyse-

bæran.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståle (a)
-en
-a
-ona

stare s.

stoe

Nr 402.

Blekinge, Jämshög. P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare

star, -en, -a, -ana

Råby, Bjellerup.

1936. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stare

star, -en, stara, -ana

Nr 339. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark l. -or m. och f.; n. start; pl. stärka och efter for, för, -ka; komp. stärkare, -kast; stark.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark, a.

stark, start,

16.36. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark

"udan hann ble kvettj å stark ..." s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark

stark

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stark

Stark. n. start

Nr 2?7 Borgeby, Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stark

n Start

pl. Starka

stark a.

stark

Blentarp. Torna hd

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

stark

stark, neutr. start pl starka,

komp. -are -ast = stark

lita starkare, något starkare.

Bjellerup

farlia stark = förfärligt stark.

Lunds landsf.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark. neutr. start, adj., stark.

Stångby

tímored va stárt.

di pastó de skola va møed stàrkare.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stark.
a.

han va stárk den gōben,
ák kāla dá!

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stass
s.

stas, ´-en

en ordnad bröllops- eller begrafnings-
skara.

№ 51 Lackalänga, Torna hd
A.H. Burman 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stass

stas. ´en

procession. följe (för ligstás)

Ståvie

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stassa
v.

stàsa -ar -a -ad

åka el. rida i "stass"
(procession)
di skola stàsa te fjörkan
a vís. (vigas)

1925 Hällestad, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stassa

stasa, -ar -a -ad

= "stassa", åka el. rida i "stass" (procession)

di skole stasa te tjorkan a vis (vigas). ✓ Hällestad

di stasa ifra gåren te domtjorkan

Nr 399 & 510 Lunds landsför. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stassa II

so ståsa di te tjörkan

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat
s.

best. f. ståtan (statsverket)

St. Råby

Nr 18184 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat
s.

stat, -en (mest i best. form)
civitas

dee fårlet va ståten rejéran
tåsud C.N.

St. Råby

Nr 18184 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers

1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat

stat, f. (kollekt.) -en, stat (den del af en statares lön som utgår in natura)

V. Torna & V. Harjagers hd №296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat. med. i best. f. staten. stat.

(civitas) Hlm

staten har løst ed. so kalad.

Lunds landsförs.

Staten ordså i St. Råby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stat
s.

stat, -en

naturaförmåner som tillkommo en statare

di håde løn a stát

Nr 339. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statare ;

stàtare, – en s.

" , – na ;

han hár vad, stà-
tara på en gáur
sýnor på ;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statare

stàtare -n - - na.

di stàtare va åtarp.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statare

stå²tarə, m., -n, pl. = sing., -na,

statare, statkarl.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V.T., V.Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statare

stātare, -n, -are, -arna

= statare, statdräng. Allm. i Torna hd.

Bjällerup
(Lunds landsförs., S:t Peters kloster)
Igelösa Stångby

han har vad stātare på
vīdarpegåren. (Hviderup)

Ö. Torn i Lunds landsf.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statare II

àla hade àla mänigor vad so
di hade fad fýt týslan; àla
dèsa àndra di hade vad stàtare.

Stångby

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståtare III

han skole fèsta se for
stàtare, nar de va vèntor

Sgelösa.

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statare tös

ståtare tøs -en -or -orna

Sgelösa

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staten;

státen s.

dä e státen, som
faur betála ed;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statfolk

statfólk, -ed

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

stàtfólk -ed

dä e stàtfolk ve ètarp.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfólk, -ed

familj(er) av statare.

fǿr, dær va statfólk; de va

stathūs.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statfolk

Stàtfolk, -ed

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statfolk

statfólk, -ed.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

stathús, n., pl. =

fø̱r, dæ̱r va statfólk; de va stathús; dæ̱r va tvá̱ hàge bå̱da fø̱r, ét hàge va væ̱r sia om døren.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stathus

stạthụ́s, n. -hd, pl. = sing., -en,

stathus.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stathūs. -ed = stathus.

St. Råby, Lundsl. Landsf. N. Nöbbelöv
Igelösa

Sv. stāthūs (Vallkärra), Lunds l.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus II

di bȯde på stathúsen, lånt
ifra gåren. Lunds landsförs.
(Hospitalsgården)

dee e bostéleds stathús. N. Nöbbelöv.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

staʃón -en

jv.- station

ʃnorpa staʃón

1938 399. Fjelie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Station

stašón -en

ȷ̋norpa stašón

ørtófta stašón

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

station

stafán, f. -an, pl. -or, -na,

(järnvägs)station.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Station

staʃón. -en

Allm.

ˇ ýnorpa staʃón (Önnerups st.)

ˇ Fjelie

gàrana lá dær iʒa som staʃónen e.

№ 399 Torna hd I. Ingers. S:t Peters kloster.

1938 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stationskarl

s.

stationskåre, m.

stationskåra

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1977–78

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stationskarl

best. f. M. stafōnskåᴀrana

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters Kloster Torna hd

I. Ingers 1978–79

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stationskarl

stafǫ́nskā́r -en -a -ana

Fladie

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkár, pl. -kára

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkár -en -a -na

han va statkár po ėtarp.

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkarl

statkár, m. -en, pl. -a, -na,

statkarl.

V. Torna & V. Farjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkār (= kar)

statkarl s.

Statkarl

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blenkarn Tornedal

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkar -en-a-ana, statkarl

= statkarl.

Odarslöv.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

statkár -en- a- ana. Statkarl.

Lunds landsf.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statkvinna

statkvĭnza, f., -n, pl. -zor, -na, statarhustru.

Allm. i Ö. Torna h.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

státsråd, -ed = statsråd

Bjellerup

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Statstuga

statstúa, -an

Igelösa

ga dúe nǿr i statstúan

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

˟ Statut

statú̲t, -en

= ståt, tillställning.

do̲ va der só̲den statú̲t.

do̲ jo̲re di só̲den statú̲t so de va få̲̀rlet a̲d.

Lunds landsför.

1937 Nr 399 & 510 I. Ingers. Bina

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stav,

stav i pasen

stau stáv; vara istadig,

håstan stau stáv,

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståv stav

i utr: sta ståv (om hästarnas fått kors-förlamning)

Nr 402.

Blekinge: Tjurkö(?) P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav

stav. ¹en. ²a. -ana

= stav, käpp.

Allm.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

st a v, sub. lös stav

best ståven ; plur. ståva

best. ståvana

plur. även lika med sing.

stav (till baljor)

Torna

Nr 398.

Fjelie. Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståva -ar-a-ad = stava

ålor föst lærde jia a ståva

Ö. Torn, Lunds landsf.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stava

stàva – -d.

han hade ente læst si a stàva.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stavelse

ståvelse -en -or -orna

1943

Ståvie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståvelse -en-or-orna. stavelse.

Stävie. Stångby.

dære nad ētestōn so kalad, som

änte hørte ståvelsen.

Stångby; hört vid ett samtal om olika

dialektuttal. Stångby

(på tal om göingarnas diftongering

eller vokalisering)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå̠vra na pl. staver s.

se lǫ̃shólt!

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H.Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ stavig
adj.

stàvi

stau stàvi: adj. om häst, som vekar att gå.

Borgeby.

1936 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stavig

ståved

i stavig; om häst.

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stearin

steri̱n -ed

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stearin

stári̱n, m. l. f., -en, stearin.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Ö. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starín (genus ?). stearin.

Allm. i Torna hd.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stearinljus

stari̱nljṳs, n. -ed, pl. = sing., -en, stearinljus.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. K Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stearinljus

starínjùs. -ed. pl. =, -en.

stearinljus.

di hade starínjùs di sate i ståga.

Lunds landsförs.

Nr 399 & 510

J. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stī̱a, m. b. f., -n, pl. -a, -na,

stege.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Se. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

st2ije, subst.

st2ijen; plur. st2ija

best. st2ijana

Stege

Torna

Fjelie

Nr 398.
Sven Persson 1924.

Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stìe -en -a -ana

stìana blev hæ̀ganes i træ̀en

flädia.

flädia

5081. Fjelie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stie

Nr 3495 Stångby, Torna hd

Karolina Kristensson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stìe -en -a -ana

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stie, -en, -a, -ana

Allm. i Torna hd:

Odarslöv:

Stävie, Fjelie. S:t Peters kloster, Lunds landsförs.,

Odarslöv, Hardeberga. Dalby m. fl.

N. Råby, Bjällerup.

1925-29. 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege II

so sate en íg en stìa på gåled.

S:t Peters Kloster (Kyrkoledshus)

dæa va tvấu stìa. N. Nöbbelöv.

1940 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stega s.

stìen slåp, a han bàsa te gåled

Odarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stege

jà tjöpte trlama min stia
aw en jög ; en jögastie

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stìe -en -a -ana

g. f. 1939.

jà dǫ́k òpeifræ stìen

den spèse stìen m. f. 1942

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege s.

stìa, -en, -̀a, -̀ana

di har fœd stìa te tågad -
de har dœr àlei vád.
Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974–76

1975 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege s.

stie

han har lånad en stie, ja véd

ènte vems stie de é.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1981

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege s.

Stie m. bu. pl. -a, -na : ¹/stege

²/ stig

Landby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stìe -n -a -na

gåu so nét på stìan.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stìe -en -a -ana

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I.Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stege

stìa -an -a -ana

stìa a branhåga de ska di há på vért a ét stèla.

N.J.

4732 Veberöd Torna hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege

stìje, m., -n; pl. -ja, -na, stege.

Veberöd. Efverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stije

-an

-a

-ana

stege s.

1) 2) se under *stige*

stege, ~~stig~~

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blekinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stëkel
sb.

stègal, ≥ -en

knicke i kreaturshorn

(Formen hörd flera ggr)

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstegers s.

stegₓs n. -et, pl. –, -en = kök

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegns

Steas. lad

kök.

Nr 3493 S Sandby, Torna hd

R.F 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ Stegers

stęrs, -ˈed

kök

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegərs s.

stẹrs, ´- ərs.

kȫk.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stegus

stens. ´ed

kök.

4008 Göddelöv. Torna hd

Elna Mårtensson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stegers

steʀs -ed

kök.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegus

stērs, n., 1 led. pl. =, 1 kn, kǒk.

Allmänt i Östra Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stekarhus ×stegers

ster̥s n.

kȯk (föråldrat)

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

otéer, s, mt. × stegus

best. stéersed; plur. stéers

best. stéersen

kök

Nr 398. Torna

Flediö. Sven Persson 1924. Sv. P. n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers

stērs, ˊed.

kȯk (el. kȯk & brygghus i förening)

förälder.

Borgeby, Fjelie.

1936–38 399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegas

stęrs. -ed

kǒk

ig i stęrsed---

Nr 3496 Flädie & Stävie

Torna hd

Karna o Per Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegers

stęrs. ˊed

kök (el. kök + brygghus i en lokal)

förs̈lhs

1943 Ståvie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ Stegus

Stens, ´ed

kök

№ 51 Lackalänga, Torna hd

A.H. Burman 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stegers

st_ers, ˈed

kök; föråldr.; senare fj_ok, ˈed

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stegus
s.

stens, ´ad

gammaldags kök, tillika innehållande bakugn och tvättgryta.

Everlöv

Nr 13042 Everlöv Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stegen

steːrs, n. -ed, pl. = sing., -en, kök.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. P.V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stęrs. ¹ed (föråldr.) × stegers.

= kök (el. kök och bryggh.us).

✓ Borgeby, ✓ Fjelie, Stävie
S:t Peters kl., N. Nöbbelöv, Vallkärra,
Odarslöv, Lunds landsförs., St Råby,
✓ Reringe. Hardeberga
Kallas nu vanligen tjøk eller
tjøg.

Nr 399 & 510
L. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Stegus II

för so hade di „lided stérs a „stórt stérs.

A.-M., Ö. Torn i Lunds landsförs.

di jík úd i stérsad a svàrta dom. so di ble blàyka. N. Nöbbelöv.

1932. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstegen

dæn va fjǿk – di kala

for "stḗnsed" fǿn i tīden;

de va stēnsāt me kúlonstēn.

Nr 339. St. Råby, Torna hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stērs
-ed

*stegers s.

eldstadsrum "grovköket" (K.J.)

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Blentarp Vomb [?]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~stærs~~ ed
stērs

ˣstegers s.

kǒk

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H.Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stegen-kitta

s.

stéesfjíta, f., skämts. för kökspiga.

hon glöde som en stéesfjíta

Talesätt

Vallkärra

Nr 23386 Vallkärra Torna hd
Ingemar Ingers

1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stega-göing

stìajöz -en -a -ana

göing som kör omkring på slåtten och säljer stegar.

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I.Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegla;

stòjla, -̀ar, -̀a, -̀ad;

di tala ám ad di
ble stòjlade.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stegla sig

stäjla se, -ar, -a, -ad

= stegra sig (om hästar)

St. Råby, Borgeby.

Äv. = kråma sig, om människor.

de va en fårli kar te a stäjla se.

Råby.

1936. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stegvagn

stlavöjn -en, -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stejta
v.

ståjta, –, –d

hær lu̱or du o hö̱pas o ståjtar.

hoppa. studsa.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stäita + stejta

stuðra

Blentarp Torna hd Nr 402.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek, s.

steg el. stegʒ

stegʒ, mest genuin form;
nu (1952) gammalmodig; den nu
på 1950 talet brukliga formen är
steg. J. J-s.

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek;

stegz, -´en s.

de va en gó stégz;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek

stæ̱j -en

ja har an stæ̱̀j i ǻ̱nen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek
s.

steg, -en

Så fick vi risengröt å steg

(nämnt vid klinagillet) s 18

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek
s.

steg, -en

ja fick ente aw stegen.

S:t Peters kloster B.H.

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stej. -´en. -`a, -ana, stek.

Dalby.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek

stẹj l. stẹdz, m., [1] – ken; pl. [2] – a, – na; stek.

Efverlöf, Veberöd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek
s.

steg, -en

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1950. Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek

stegə, m. l. f., -ən, stek

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek

steg. ¹-en. ²-a. -ana = stek

Odarslöv, Igelösa

Hällestad. Sandby. Hardeberga. Råby.

Lunds landsf. S:t Peters kl. (Vårgunge) m. m.

Tord på de flesta platser motsvara

ett äldre *stegz.

Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stēja stēkte stēkt

p. p. stēkt.

stēkt fläsk.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka
v.

stèga, -ʹoa, stègta, stegt

han kóm me en kotlét, om
jȧ vile stèga den te han.

10234. Flädie, Torna hd. J.J. 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stèga, -or, stègta, stegt

vi slípor a koga måd a
stega pantóflor.

9. 7. 1939.

4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Steka II.

vá ska vi lèga?
kátan stèga.

(Barnrim)

S. Sandby.

1939. 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka III

stèga i bet. bränna hett:

sólen stégor, só man blev sórt

m. f. 1939.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka
v.

imper. steg!

håe du nona pantófloe, so
stég pantófloe!

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1977

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka
v.

han skår en stǫ́r bíd flèsk
som di kone stęga

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

^{2}ste̲ja l. ^{2}ste̲dza (^{1}-jor, ^{1}-dzor l. ^{2}-jor, ^{2}-dzor, pl. = ; ^{2}ste̲jte l. ^{2}ste̲kte; ste̲jt l. ste̲kt; ste̲jt l. ste̲kt, pl. ^{2}-a; imperat. ste̲j l. ste̲dz, pl. ^{1}-or l. ^{2}-or) tr.; steka.

Öfverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Steka III

inf. stèja

brulöv.

1942 Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

inf. stèga

di skole stèga dé flæsked ---

Nr 4503 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stẹ̄²dʒa, sv. stajter, stajt, steka.

V. Torna & V.Harjagers hd №296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. T, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stēga, ¹or. ²te. -t =steka

Lunds landsförs., St. Råby, S. Sandby Odarslöv, Håstad

po dén tiden brugte di stèga i bågarönen, di hade ēga spisa. St. Råby.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stekerhus;

sters, -́eds.

kõk;

ùde i stérsed;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ ~~sta~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

– fett
stekeflott

stèjefit -ed

vi smed stèjefit på mådana

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekfett s.

Stēgəfi̲t̲ u. e. s. gipl.

= stekflott. Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stekflott

stègeflót, -ed

Nyare sammansättn.; det genuina är stègefét.

St. Råby.

Nr 399. Torna hd
I. Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stekning

stè̲gnez – en

Stångby

stè̲gnezen den lå̲nde di

när de brände

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekos

stæ̀jaå̇s el. stæ̀jaå̇us. -en.

stæŋ dǻren so ad stæ̀jaå̇sen ante kamor iŋ.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekpanna

ste²ʃzepana, f., -n, pl. -or, -na, stekpanna.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 To, V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekugn

stajón el. stajóun -en

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekugn

stegǫ́n, -en. stekugn (i köksspisen)

ord av nyare datum.

Lunds landsförs., Odarslöv

mǫr hon baga i stegǫ́nen.

(Bengt Larsson. Källby)

Lunds landsförs.

Nr 399 & 510

J. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

..drängjen som liggjer darr,
rent sten stocka nujen.

4331:1:3

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stēn, m., 1 sten; sten; 1) stan pl., sten kollekt.; 2) med pl. 2-a, -na.
Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sten

sten, ´en, pl. `-a. `-ana

el. koll. pl. = sing.

Guda stén : sprängasten.

di Gudor stén

Nr 399 b Dalby, Torna hd

1938

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sín skola jå ga a lägga dom oga en stén, dær jå ènte skola ga óvor mér en densáma gåŋen (om "fläskasväna" varmat man smort väıtoı)

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

slą stén : knacka sönder

sten att användas till väglagning.

jà mẹ́gs jo daa kùma, jà sąd

a slą stẹ́n - jà fẹḳ fónti ẹea

tẏṇan. A.C.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.

I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten:

di kona fa et pá kiọnor
for et las slán stẹn.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stēn, s.

stēn, ˊ-an; ˋ-a, ˋ-ana

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

104.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

stenen

'stenen'

'dänn store stenen ...'

s. 23

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

stēn, ´en, `a, `ana

de ska va kúlōrstḗna; dīsa stènana e flàda.

4502. Lackalänga. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten s.

sten, -en

Finn, sätt stenen rätt i

Replik i Finn-sägnen. s. 10.

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, m. -en, pl. -a, -na,

sten

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

K.T., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stēn. ¹en. ²a. ²ana = sten

Ullm. i Torna hd.

han sad ude på en stén

dær ude – S:t Peters kloster.

støda stén, (vid stensättningsarbete)

S. P. kl.

en rånor stén, flåd på den èna

sīan

Igelösa

Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sles

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sten:

(sten koll.)

di lá sténen på fjorkahöj om dán. men han flÿte sél om nátorna

(sågen om kyrkobygge)

Ödarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stên II

Guda stén. spånga sten.

✓di Gudon stén. ✓Dalby.

en so stån stén e höjara en
som op ta lófted. L. Råby, Lunds Ls.

№ 399 Torna hd I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sten:

Slå stén, med handkraft sönderslå sten:

gàmla màna di stå a slå stén

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sten

slå stén

sönderknacka sten, att använda till våguntehåll.

dær va måna ope i hàndabàyå som slå stén om vìntrana

Nr 339. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

han slå en stén igjenom fýnstored.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sten :

pl. sten, kollektivt

dæn e åla stén di plòka
pω márken a lá i en bωzke

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstenas, s.

stenás//, -ad; pl. =
=stenslåpa.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenås
-ed

ˣstenas s.

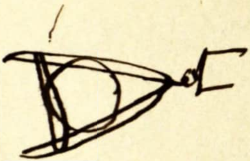

stenas (stenstöde)

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Blentarp, Tornahll

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenåsa s.

sten åsa, -n

stendrög

Nr 8118 Odarslöv.Torna hd
Viktor Welander 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenband

stènbón. -ed. pl. =. -en

band varmed stenar (till sänke) bindas i fiskegarnen.

Bjered.

Fjelie & Flädie

Nr 399 & 510 I.Ingers

1932 Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenberg

stánbárj -ed — -an.

berg av sten

svortadám ládjor ope på stanbárjad.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenbet

Stenbét

envrit sten

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbit

stenbi̱d, -en, -a, -ana

en fisksort.

Bjersted

Fjelie & Flädie

1937 Nr 399 & 510 I.Ingers Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbjälke

stènbjèlke, -an,

grov bjälke i stubbamölla; vilar över stubben men under kvarnstenarna.

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbjalke. -en.

stenbjälke

stenbjälke, en bjälke i en stubba-mölla. Stenbjälken vilas över "stubben"

Odarslöv

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord
s.

stenbó̱r, -ed

långt bord i dagliga stugan, försett med stenskiva.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1971–73

1973.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord

stenbår, -ed

(långt stugubord med stenskiva)

S:t Peters Kloster.

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord

stenbǫ́r, n., pl. =

långt bord med stenskiva (med skiva av sten fr. Komstads stenbrott).

dær som jǻ tjęnte, dær hade di stenbǫ́r; di blę jǫ ènte gi̊tade.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbord

stenbǫ́r -ed — -en

el. stenbǫ́ur -"- — -"-

vi hade stenbǫ́r i stuan

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbrott

stenbrót, -ed

(Kap.-lån med dialektal accent och böjning)

Hardeberga

St. Bjällerup.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbunke

stènabònka -n -a -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenbunke
s.

stènabògka, -an

stenhög, stenhop

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stenbunke, s.

stenabunzkla, -an, pl. -a

= stenhög

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenbunke

stẹ̄nabǫ̀zke, -en -a -ana, stenhop, stenhög, stenkummel.

Allm. i Torna hd.

Stångby, Vallkärra, S:t Peters kloster

Bjällerup

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1929.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenbår,

stenbǫ́r, – en s.
–ór, – na,

med denna bar
man bort stenar från
åkern,

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenbör

stenbö̱r, f., -en, pl. -or, -na, stenbår, bärbår hvarpå man forslar stenar o. d.

Nar di lerslo̱, so va två̱ pijor ihópa te en vefz: e̱n pa vá̱r sija. O so ba̱r tva̱ dräŋa le̱r te dam pa en stenbö̱r.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenbór

stenbar, sub stenbør etc.

best. stenbáren;

plur. stenbáror

best. stenbárorna

redskap att bära sten i

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. Pson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stendösjå

stendøja, -an

stendös.

Stångby

V. Hoby

Nr 399 Torna

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenet

stē²ned b. -or m. och f.; n. -ned; pl. -neda; efter for, fö⁴, ¹-ned o. s. v.; komp. ²-nedare, ²-nedast; stenig.

Allm. i Ö⁴ Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenfat

stenfá̱d n. -d̥d, pl. = sing., -en, stenfat.

V. Torna & V. Harjagers hd. № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenflisa

stenflís-a, f. -n, pl. -or, -na, stenflisa.

V. Torna & V.Harjagers hd. № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Fo., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengata

stengáda -n -or -na

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengolv s.

stengōl. n. -ed. pl. —, -en =

= stengolf

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengolv

stengǫ́l -ed

1929. 399. Flädie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengȯl

stengȯḻ. -ad. stengolv.

stlådie; S:t Peters Kloster.

Valkärna (ljd.; också ⁺stengål torde här kunna förekomma).

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

stengráv -en-ar-arna. stengrav.

fornhidsgrav.

de va ente udan stengrávor di hete.

Odarslöv. ~~Kjellsnyr~~

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stengård

stengåa

Stengårdsgård.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
Ingemar Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengård

stengá̲r -en -a -ana

Stengårde, stengårdsgård.

Dalby.

1945. 392 Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengår, -en -a -ana. Stengård

= „stengård"; stengårdsgård.

Sjelöva.

Jfr. stentäpa.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengårde

Stenjåre, n.

Nr 297 Borgeby Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengåde II

de kanor jà mèed vǿl ikḱe, han vèlte i stenjǽred a slå ijél se.

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stengärde

stenjǽre -ed. -e. -en.

Stengårdsgård. Allm. i Torna hd.

Synonym: stentǽpe.

--- imen dé stenjǽred, som láu imen skölaträgeren.

N. Nöbelöv.

Belagt fr. Bonderup till Blentarp. Se beläggen

Nr 399 & 510 var för sig.

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengärde

dær va stenjǻra imalom

st<u>a</u>raråby <u>a</u> st<u>á</u>ns j<u>à</u>ra

Nr 33[9]9. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stenjæra

dæn va stenjæra rönten
omkrig löza fælad

J. P.

Nr 396 S. Sandby, Torna hd
A. L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengårde

dæ̨ e stenjǽra hèla gàdan

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengårde

Stenjære, -ed, pl. =, -en

Stengårdsgård

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stengārde

stenjǽre -d — -n.

stengārdesgōrd.

dær e slaun po stenjǽred.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengärde

stenjära n.

stengärdesgård

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengårde

stenjœra -ad. pl. =, -an.

Stengårdsgård

4732 Veberöd Torna hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stengårde

stenjære -ad. pl. =, -an

stengårdsgård

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stengjära[1] stengärde s.

stengärdsgård

Nr 402.

Blentarp. Torna hd. P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenjära d

stengärde

stengärdesgård

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenhall

stenhál -en -a -ana.

stenklippa (i sjön eller på land)

~~Allm. i Torna hd.~~

Hardeberga.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggare

stenhógare -en, -are, -arna

Lunds landsförs.

1938 № 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggare

Stenhǿgara, -an.

fredrik stenhǿgara han båda

opa va hèlastavájan.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggare

stenhögare, -an

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenhuggeri

Stenhøgarí, -ad.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenig, -et, a.

stènad, -ad, -ad

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

112. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenig

. stèned neutr = plur -a.

jåren e so farlet stèned har

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenig

stēni l. stēnad, adj., n., -ad, pl. -a, stenig.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkaka

stenkåga, f. -n, pl. -or, -na, stenkaka (ett slags jästkaka)

V. Torna & V. Harjagers hd .№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ska.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka
s.

stenkága -an -on -orna

pannkaka med jäst

19--

Stävie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkaka

stenkága -an-or-orna.

Stenkaka. pannkaka med jäst.

S:t Peters kl. Lunds landsf. Dalstorp N. Nöbbelöv
(Fjelie. Flädie. Hällestorp) Allm. i Torna hd.
Bjällerup

devanár som helst på åured ad di
baga stenkágor. Flädie.

mél te stenkágor. S:t Peters Kloster.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

stenkaka II

nar får han lèvde, so
tjonde han áltid ta lyda om
julen en sek kórn vi baga
stenkágor aw.

S:t Peters Kloster. A. O.

1944. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkaka:

han hade bagad stenkágor te méáftan, a han ta stenkága-fáded a vende óp a nór i àskan.

(om Anders Hansson i Bjällerup)

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstenkaka

stenkåga -n -or -na

jäst pannkaka.

båga stenkågor.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka
s.

stenkága, pl. -on

pannkaka med tillsats av jäst.

han baga stenkágon, di kala

Nr 10234 Flädie Torna hd Flädie

Ingemar Ingers 1976-77

1976 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka

stenkága, -n; -kágor, -na

plättar, tunna pannkakor

Everöd

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka

stenkåga -an -or -orna

pannkaka med jäst.

399 Hällestad, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×Stenkakefat
s.

stenkágefád, -ed

han hade bagad stenkágon te méáftan, a han tó stenkágefádad a vende óp a nóa i àskan.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkakelass s.

stenkagelass, n.

Hadde ja mej itt stenkagelass ---

(början av en visa)

s 15

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkaketröja

stenkågetröja -an -or -orna.

en slags kvinnotröja.

Lunds landsförs.

so hade di trøjor di kala stenkågetröjor. Anna Hansson. Ö. Torn

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkar

stenkár, n., pl. =

fyrkantig inhägnad av bräder kring en stor sten. Där man stod om vintrarna och slog sten till väglagning.

St. Råby.

Nr 339. St. Råby, Torna hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkista

stenʃʃísta -an -or -orna

(om stensarkofagen i kyrkan)

Igelösa

Nr. 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkol

stenkål (kollekt), m. b. f., -en,

stenkol.

Obs. kål i Torna hds kustsocknar, och närmast Lund, men kål i Vallkära och Stångby samt i Harjagers hd.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkol I

stenkål -en

Stångby, Igelösa

stenkål: St. Råby

1947

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkǿl. -en = stenkol II

St. Råby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkolsolja

stenkạ́lsȯlja -an

Stångby

1947

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenkoss

stenkós, -en

(nyare ord i målet)

Dalby, Bonderup

1954. 3996. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkruka

stēnkröka -n; -or

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenloft

b.f. sténlöfted

den mellersta våningen i en holländsk mölla

Jfr hissloft, kvarnloft

Nr 5081 Flädie, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten luen
adj.

stenlu̲en: förstenad, förhårdnad

pæ̲ronna e stenlu̲na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenlied

× stenlöpet

stenbelagt, fullt med sten

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenlåda, s.

stènlanda, -an; pl. -or

= låda på trumlan, avsedd att plocka sten i;

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenmoss

stē²namūs, n., -ed, utan pl., stenmossa, på stenar växande grön mossa.

få²rjar en ulgå¹rn i stē²namūs so hå¹lor de få¹rjan, so læ²ze dær fizs bid aw'ed.

Efverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenmoss

stènamȯs (genus!)

stenmossa

använt ss. färgämne:

so ta di let stènamos a farja gulgrønt

Lundslandsförs. Ö. Torn.

1938 № 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenmorra.

stēnmås

en farja brūnt me stènamås

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ste²namius stenmossa s.

stenmossa

Nr 402.

Blekinge. Jämshög P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenmúr -en-a-ana. stenmur.

Allm. i Torna.

di fordárva na. so dæ̀r va ènte udan stenmúrana som stå. di reperéra na sin. (om N. Nibbelöfs kyrka) i slaget vid Lund.

Vallkärra

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenmur

stenmúr -en -a -ana

Ådarslöv

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenor s.

Stenåa m. -en gipl.

= stenläggning

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstenə;

ˈstanål, -lən s.

s. stenläggning.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstenor

stenår -en

stenläggning

vi ska faja stenåren po

gåren.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenør
s.

stenǿr, -en

stenläggning, stensättning

di har brødet ó́p stenǿren

Nr 399 b Dalby, Torna hd

1925 I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenor

stenør, m., -en; utan pl., stensatt plan, t. ex. en gårdsplan l. ett af kullerstenar bestående golf.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenor

stẹ̔nór, sub.

best. stẹ̔nóren; plur. stẹ̔nóra

best. stẹ̔nórana

stensättning, stenlagd gård eller gata

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. Sö. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenor

stenór -en

stenläggning, stensättning

kómponstén de va som dí hade
a seta stenór me. P. B.

~~1908~~ 1938 399. Fjelie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenor

stenór, -en

„stenstu går öller väg."

Nr 3495 Stångby, Torna hd
Karolina Kristensson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenor

stenór, -en

stenläggning

Nr 3363 Stävie, Torna hd

Nils Jönsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stenor

stenár, m. b. f., -en, pl. (sällsynt) -ǫr, -na, stenläggning.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900 Ta V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenören ×stenor s.

stengrunden, stensättningen

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blekinge, Jämjö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenpassion

sténpaʒon. -en

ett slags åkomma

ant. i Hällestad.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenpælare, -n. -are. stenpelare -arna.

= stenpelare.

Vollkärra.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenråmla × stenramla s.

stenrö

Nr 402.

Blentarp:Ömahd P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenrös, s.

stenrüs, -ad ; pl. =

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenrȏs

stenrýs -ed

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stensatt

a.

stènsat

dær va fjøk, di kala for

stérsed fór i tiden; de va stènsát

me kúlorstén.

Nr 339. St. Råby, Torna hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenskiva

stenşyva, f. – n, pl. – vor, – na, stenskifva, bordskifva af sten.

dita borskråvad de halt ingen stenşyva.

Göddelöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenskiva

stenʒiva -an

(d.v.s. på stenbord)

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenskramla

stenskrámla

stenrȯs

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{x}stenskvatta

stensvåta f. pl. -or = stenskvätta

Torna

Nr 395.

Sandby

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ Stenskvätta

stensvåtla, f. -n; pl. -tor, -na; stenskvätta.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stenskvatta

stensvata, -an

en fågel: beckasin

Fjelie

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stenskvätta

Stensváta

Sädesärla.

Nr 3358 Blentarp. Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslag

stenslår, -ed

slägga

Nr 3493 S Sandby, Torna hd

R.F 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenslag

stensláv, -ed

redskap varmed sten sönderslås.

N. Nöbbelöv.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenslåde

b.f. stenslæen,

slåde varpå sten forslas.

Stångby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stentrumma

stèntrúmma, -an ; pl. -or

= stenbro

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenstocka

.. darr sto et rent stenstocka nujed fuem-tummer..

433/1:2:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stentäppe

stentépe -ed. pl. =, -en

stengärdsgård

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stentäppe

stentépe -ed. -e. -en.

stenstängsel. stengärdsgård

m. To. v. To. ö. To.

{S:t Peters kloster; {Stångby; + Reslinge
Odarslöv, Igelösa {V. Raby
Råby Hardeberga {Vallkärra, N. Nöbbelöv

di har lagt ud stentépe. Stångby.

di va ve et stentépe som lau här uda.
S:t Peters kloster. Nr 399 & 510

I. Ingers 1925. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stentäppe II

dære stentépe inu̲ ront
hánses træ̲ga̲r. Stångby.

dæ̲r va stentépe læ̲gs å̲d
è̲na nø̲r. Stångby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stentäppe:

imán stentépen,

utmed stengårdsgårdarna.

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stentäppe

stentépa -ad, pl. =, -an

stengårdsgård

tepa óp àla stentépa

J. P.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd
Ingemar Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stentäppe s.

stentǽpe, n. -d, pl. -, n

= vall, upplagd af sten

Landby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stentäppe

stentäpe, -ad. pl. =, -en

Stengådsgård. Revinge.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stenund

stenör, -en.

= stenläggning. stensättning. Allm.

di har brødet öp stenören

Dalby

seta stenör. Vallkära. Stångby

Hr. i Sandby. o Fjelie i Stångby.

Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stenured II

kómponsten de va som di hade a seta stenór me.

Fjelie.

han jik a skole byda óp aw stenóren.

Lunds landsfdsr.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenvagn en ~a na stenvagn

vagn för sten-
transporter

Nr 401.
Blentarp Torna hd. H.Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stènavä̀j -en-a-ana. Stenväg.

Stenlagd eller stensatt väg.

Levinge.

Nr 399 & 510
L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sterbhus

starbhús. -ed. sterbhus. dödsbo.
(Låneord)

Kåseberga.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣsterna

stèrna — -d.

stelna

tálan sterna fȯurt po júsan

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steus, s

Han fick då liggja inge i steused den värsta tiden.

433/: 2:1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× steas-kitta

stéasfjita

skämtsamt för kökspiga.

han glöda som en stéasfjita.

Vallkära.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1943.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stik
stiꜱ̲ᵍ, n., -ed, pl. = sing., -en; stic-
kande växter ss. tistlar; -dar va en
få̲²rli ho̲u ma stiꜱ̲ᵍ i sǡ́en,
-det fanns en faslig hop stickan-
de ogräs i säden; 2) hugg, stick;

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hla.

Kopia från institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka.

stìkka, stak, stòked.

han ståk si me en skyva i bened.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stika
v.

stìka. ´or. stak, ståked
p.p. ståken pl. ståkna
men hàmlor de ska jà sí, di e
fàrlia a ble ståkna aw.

m. f. 1939.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka;

stèkka, -´or, stak, stàked;

di stékkor jásan i
hèaded;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka;

stèkka, -or, stak,

stàked;

ja skala stèkka ȧp.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

stiḏḏja — -d

stiḏḏja hå̱sor

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

stic²ka, f., -n; pl. -ckor, -na; sticka.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

st²i̥ka (¹-ko̥r l. ²-ko̥r, pl. =; stak, pl. =; stø²ked; stø²ken m. och f., n. -ked, pl. -kna; imperat. stik, pl. ¹-or l. ²-or) tr., sticka. Gifva stick, styng.

(Veberöd

Dalby.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiха

stε̃ga. ¹or. stak. stọked.

p.p. stọ̃ken. sticka.

Dalby

stεka (äldre stεga): Lunds landsf.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sticka
S.

stiʒʒa . yngre ock vanligare stika
(särskilt i väster). -an-or-orna. sticka.

Allm. i Torna hd.

han hade gót om stikor ude på Lóen.
Borgeby.

di hàde bàra en fládor stìka.
✓ Stångby.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka
s.

sti²kka, f., -n, pl. -or, -na, sticka (knåplisa och strumpsticka).

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka
v.

stikka, st. v. stak (stj)?, stakad, sticka.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stu^a^ka   sticka s.
-an

sticka

bonas-stuka = vedpinne

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blentarp, Torna h.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stìka
s.

stìka -an -or -orna

di hàde bàra en flådor stìka.

Stångby

1945

Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sticka
v.

stìka, ´on, stak, ståked

Stångby

so sták di ùdan té.

dònizen som di hade ståked í
den ble sédanes.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka
v.

stìka, pres. stíkor

(äldre: stìʒa. ´-or), stak,

stòked,

Lunds landsf.

1925 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka

v.

stìka

sticka (om strumpor)

stika vé´ påspota strumpor

Nr 4594 V Hoby, Torna hd

Bengt Svenninger 19⁴9

Å Nm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka, v

...men om hon stickjer hoeded fåst, ...

4331:1:1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka, v

... slå så mycke du vil men

sticky ente.

4331:1:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka, v.

... å korrana stickja po.

4331:1:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stēka prōjsen. sticka Preussen.
namn på en ytterlek. som förekom på
1860-och 70 talen.

Fjelie, S:t Peters kloster. Flädie.
si̲n sko̲le di borja stēka prōjsen
- hær ble lēta ha̲t te di dærne
tyskana; so sko̲le di ri̲a å ta
rēga me spjūt. Fjelie. (Örnerup)

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråka prøjsen. "sticka Preussen":

en partlagslek, som förekom i senare

hälften av 1800 talet[x] och som bestod i

att ett antal ryttare red omkring en

stång, varpå ringar voro upphängda,

som de skulle uppfånga.

S:t Peters Kl. (Vårpinge)

Fjelie (Önnerup)

Nr. 399 & 510

[x] 1860-80 talen

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka úpp

steka op (stak, staked)

med tjugan (tjyvan) langa upp
hö i stack eller på hjällen.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticka úpp

steka óp. böjn. s. sticka

med tjuga (tjyva) langa upp hö på^x kjällen.

di skola steka óp på jalen.

S. Peters kl.

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sticka upp

stiḏḏa óp

om hö el. halm som föres upp medelst tjuga (tjyva).

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

st'ickelbär n. pl. -en = krusbär

Torna

Nr 395.

Sandby

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

stìfjelbìen, -ed. pl. =, -en

krusbär

3494 Silvåken Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär,

stèttzelbær, s. koll.

—, -en,

krusbär,

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbār

stíffʒalbǽr -ed — en.

krusbār.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

sti²ffalbǣr, n., -ed, pl. =, -ẹn, krusbär.

† stickelbärsbuske

sti²ffalbærsbøske, m., -n, pl. -ka, -na, krusbärsbuske.

Veberöd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sti²kelbar × Stickelbär

best. sti²kelbåred ; plur sti²kelbar

best. sti²kelbaren

krusbär

Nr 398. Torna

Fjälie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stickelbär

stìkelbǽr, n.

krusbär.

naba stìkelbǽr = snoppa krusbär.

Fjelie & Flädie

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stickelbär

stìkelbǽr, n.

krusbär

Nr 3495 Stångby, Torna hd

Karolina Kristensson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickelbär

sti̍kkelbær, n., -ed, pl. = sing., -en
stickelbär, krusbär.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Tr, V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stiɛfselbær sticke(l)bär s.
-ed
—
-en

krusbär

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Blekinge/Medelstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickelbär

stíkalbǣr, -ad, pl. =, -an.

×stickelbär, krusbär.

Vallkärra.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sticken

stiffan = lättstött

han e stiffan so faurt an sien nad.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stickhål

stìkkehu̲l, -ed

stickhål på slaktad gris.

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickling

stiklin, m. b. f., -en, pl. -a, -na,

stickling.

V. Torna & V. Harjagers hd .№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickmaskin

stíkmaʃin -en -or -orna

Stångby

dæn va en som hede parpérsen, som jåre den fósta stík-maʃinen.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickorska

stìfjorska -n -or -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sticketäcke

stìketéke. -ad. pl. =, -an

stickat sängtäcke. Relativt nytt ord och begrepp.

V. Koby.

Torna

Nr 399 & 510 I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiⁿzatetzlɛ d

stickatäcke

sticktäcke

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H.Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stig s.

Se stige s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stig

stia l. sti, m. l. f., stian, pl. -a, -na, (gång) stig, smal gång.

sti sällan i V. Torna; i Harjagers hd mest den tvåstaviga formen stia. J. J.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson Hallbeck 1900. Ta. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stig, sub. stig

best. stígan; plur. stíja

best. stíjana

stig

Torna.

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stig II

de e velsåmt i kögsmarken i da;

de e bést a följa stiana.

Lundslandsf. Ö. Torn.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sti. [1]-en. [2]-a. -ana = stig

S:t Peters kloster (så även i Bara hd.)
Råby Bonderup

2. stie. -en : Vallkärra; Ö. Torn i
Lunds landsf.; Hardeberga Odarslöv. Igelösa.
Hästad

han rior ig po stien. Ö. Torn.
nu e dar bie stie. " "
Torna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stig

sti -en

gåu ad stien.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stig

sti, ´en, `a, `ana

Bondemp

Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stig

sti, -ed, pl. =, -en

så stor bredd av halmtak som täcker underdelen av tvärstegen (tværstien) är i samma läge.

1946. 399. Stävie, Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stīa[2], -or[1], stē, stēed[2] = <u>stiga</u>

Allm. i Torna h.

sølen[1] har stad[1] op eller:
sølen[1] har steed op. S:t Peters kloster

Genuint eller sepe-lån?

Nr 399 & 510 . Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga, vb

stìja, ste, stèed

pres. stíjor
imper. stij
pret. pte. stèen

117. 119. Nr 894 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga

stī2a, st. v., stē, steed2, stiga; stīa2 op, stiga upp.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stiga upp

stia óp

generell? / bl. sitta úpp

J. J.

1953

Everlöv. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbord

stibǫ́r, -ed, pl. =. -en

(vid vattenkvarnar)

Håstad.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel, s.

stibøjel

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stigbygel

stibøjel, -an. stibøjla, -ana.

Stigbygel.

di fek ente ha stibøjla udan di va sēkra ryttare. Klädie.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stigbygel.

stíl-öjal (V. To., V. Hla) } m., -en, pl. -öjla l. öjla,
stíbojal (Ö. To., fskl.) } -na, stigbygel.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296
Einar Svensson-Hallbeck 1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stie -en. -a. -ana

gångstig.

Fladie

1943 Stävie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ stige

stìe -en -a -ana

(gång-)stig

Fjelie, Borgeby, Hävie
Flädie

Jà jék po stìen nágt nǿe. Flädie.

1925-29. 399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stìe -an -̀a -ana

stig

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stige

sti̱e, -en. -a. -ana

gångstig.

˅ Fjelie. ˅ Borgeby. ˅ Stävie. V. Hoby. Håstad Vallkära. Odarslöv. Igelösa. Lunds landsf., (Ö. Torn). Hardeberga. S. Sandby. St. Råby.

Jfr. sti̱.

1925-29 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stige II

han hóg han i ármen a asa han

ĺz po stien. (= stigen).

Igelösa.

hær gar en stìe imèlom húsen.

Igelösa.

dær gaur en stìe nør te áuen. V.-Hoby.

Nr 399 & 510,

Torna hd I. Ingers.

1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ stige

stìe, -̀en, stìa, -̀ana

gångstig.

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stìa, -̀en, -̀a, -̀ana

gångstig

han har jort en stìa, men de e føgad ijen. (om en stig i snön)

Flädi

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ stige
s.

stìe, -en

stig, gångstig

dæn va stìe ve sìan om
vǽjan

Nr 10234 Bonderup, Torna hd
I. Ingers 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige
s.

stìe -en -a -ana

gångstig

han jek rågt övor fjoragåren

övor en stìe

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stije

stìje, m., -n; pl. -ja, -na, stig.

~~Att~~ Veberöd, Öfverlöf. Blentarp

sti ete.

Bonderup.

Nr 392 Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stige

stìe -en -a -ana

stig. gångstig.

Blentarp. Torna hd
C. G. Persson 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstigel;

stidzel, -len s.

kvicke;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stigel;

stìgzel, -len s.

kvicke;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stigel

sti²gel, m., -len; pl. -gla, -na; kvicke. I horn hos nötkreatur och får.

Öveberö²d.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stigel
-len

+ stigel

kwicken i kohom

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Blentarp. Tornald

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

.* stigel

stìgel, -len

den inre mjuka beståndsdelen i ett kohorn.

Lunds landsförs. (G. Torn)

1934. Nr 399 & 510 I. Ingers Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stikta
v.

stäjta -ar -a -ad

studsa, hoppa

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster, Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
adj. & adv.

stila, adv. och oböjl. adj; stilla.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. Fa., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stilla II
adj.

stíl̲a bleg̲ = vindstilla över sjön.

Bjuv

Fjelie & Flädie

1937 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stíla adv = stilla

Stilla adv.

tı̄a stíla.

Hardeberga

Nr 399 & 510 Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
adv.

stíla

jà tæjde stíla

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
v.

sti²l̲a, sv. -a, -ad, stilla, lugna.
sti²l̲a sḁ, stilla sig.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla, v.

stìla

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

69. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stillhet

stilhéd

fær ja båra va i stilhéd so

læga, so òrnar de si vél.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974–76

1976 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stillhet

stílhéd

de e dé, i arbétar for stift;
i ska va lita i stílhéd sél.

Adarslöv.
Ekberg.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ Stillepinn

stẹ̄llepịn, m., -en; pl. -a, -na; ställpinne; 1) tryckinrättningen på ett bösslås; 2) stake medelst hvilken i mån af behof väfvens ränning lindas af den bom, hvaromkring han är svept.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stilapig -len

stillspinne s.

[illegible]

Blentarp. Torna hd.

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stillestake

stile stáge -n. -a -na.

en anordning på våven med vilken tygrärkan lossades och sträcktes.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinn

stinn, adj., -t, pl. -a, stinn; kålen
e so stinn i bugen, koen är så
stinn i buken.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinn

stez l. $\frac{1}{-}$ or m. och f.; n. stezt; pl. $st\overset{2}{e}za$ och efter för, för, $st\overset{1}{e}za$; komp. $st\overset{2}{e}zare$, 2- zast; stinn.

Veberöd, Efverlöf.

stez (= stinj)

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

5.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stinnt

stiŋt, adv. stint; han titᵃa so s. po me, han tittade stint på mig.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. K. T. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stinet
a.

stèred

oursig. konfys.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stīred

stirrig a.

virrig, huvudlös

Nr 402.

Blentarp, Torna hd

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

gela, st. v., stal l. -da, stoulad, stjäla.

↓

d. v. s.

gelda

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Ja, V. Ha

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla:

han sa vi hade stålad en måta for han.

1956 399 Häistad, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjäla

gela. gel el. -or. stal, supinum

stoled S:t Peters kl., Bjällerup.

ståled {Lunds landsf., Hardeberga, Kåby
Igelösa, Odarslöv, Stångby
Västra}

om ja so ska eda bära brø so
vil ja ente gela. S:t Peters kl.
(Värpinge)

Torna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla II

han kona skafa stòled gås ijén.

S:t Peters kloster.

di skola lìasom gèla lita jår mér.

Igelösa.

gèla se te nad. smyga sig hit ngt

Odarslöv.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla III

i st. f. ståled förekommer också

en yngre sup.-form jelt:

so har man fåd jelt se té

a fa sin rèktihéd.

Igelösa.

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla
v.

ocksa i bet. bestjäla, fråntaga

di har stàled méj på hóndra kràxor

St Råby.

di har stàled -en på hóndra kràxor

St. Råby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

ʃèla, pres. ʃḙlar

di ska bryda se ḙy a ʃḙla

kàsaskáv.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla v.

gèla, géla, stal, stòled

àla géla ja ---

di géla ɑ bɑr sa ɑlat ád

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjäla
v.

sḙ̀la, stal, stålad

en ska ènte fjøva dyna

bìlon, for di bàra sḙ̀lon dom.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla;

gèla, -'or, stal,

stùled v.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

ȷ̀e̲la, -de -t.

rø̲van han ȷe̲lor so kol̲osa̲lt.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjåla, vb

stjèla, stal, stòlad l.
stjèlad

pres. stjel l. stjélor el. -or
imper. stjel
pret. pte. stòlen

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

116.119. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

stjela[2] (stjel, pl. =; stal, pl. =) stjeled[2] l. stoled[2]; perf. particip sällan stjelen[2], -led, pl. -lna, vanl. stolen[2] m. och f., n. -led, pl. -lna; imperat. stjel, pl. [1]-or l. [2]-or) tr., stjäla.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

Inf.

stòlad

l. stòlad

Nr 6825. Veberöd, Torna hd

Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjåla

stjẹla (2) / stjẹl, pl. =; stạl, pl. =; stọled (2); stọlen (2) m. och f., n. -led, pl. -lna; stjẹl, pl. 1 or l. 2 or) kr., stjåla (4)

Efverlöf (4)

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʒe̲²la

stjãla vb

ʒe̲¹lar, sta̲l, stu̲²lad

stjåla

Nr 402.

[illegible]

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjälke, s.

(sr̲tˢ) vanl. stæ̲rt

Nr 396 S.Sandby, Torna hd
A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stjälke

stja̲lke, m., -n; pl. -lka, -na;
stjälk, stängel.

Anabåla̲na di vi̲sor pu en höjor
stja̲lke. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stjälke

gì̀lke -en -a -ana

Stångby

en gìlke stār rét óp.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjälpa, v.

stjälpa

24.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärn

farn

vit fläck i pannan på hästar

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärn(a) s.

fazn m. -an pl.? (vanl.) = hvit fläck i pannan hos kor.

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjarna;
gàrna, - an s.
- or, - na;
dar fạlt en gàrna;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna

Gàrna -n, -or

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna

stjæ̲rna l. stjæ̲rna, f., -n, pl. -nor, -na, stjärna.

Everlöf.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna

stjȧ[2]rna, f., -n; pl. -nor, -na,
stjä[4]rna.

Veberö[4]d.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna, s.

stjärna, -n, -nor, -na

108.

Nr 894 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärna

2
jarna, f. -n, pl. -or, -na,
stjärna.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ja̠rna -an -or -orna = stjärna

Lunds landsf., Hardeberga.

ga me Ja̠rnan, ett gammalt bruk på trettondagen, då drängor gingo omkring utklädda medförande en stjärna och sjöngo julvisor.

O. Tonn i Lunds landsf.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Tona

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärnhjul

Såanjul, -ed

ett hjul i en väderkvarn.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjärnhjul

b.f. ʒárnjúlad

ett hjul i en vävskvarn

Nr 5081 Flädie, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärnig

gå̀rned adj: pl. -a : om kor

med garn

Sandby

gå̀rna, namn på en gå̀rnedko

Nr 395.

Torna

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärnetäcke

ʝärnatéka, -ad (äldre: -teffa),
vävt täcke (=sängöverdrag eller bordduk) med
mönster av stjärnor.
Lunds landsförs.

ʝa har et ʝärnatéka som e so gàmalt,
mèed vel ovor hóndra åur; de har
ja pó sögen vér sýnda.

Nr 399 & 510 I. Ingers.

Anna Månsson, V. Torn,
1925 –

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärt s.

stæ̲r̲t, m. pl. -a = 1) stjälk (särskildt om frukt-stjälken.)

2)

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärt, s.

stært, -an; pl. -a

= handtag på årder.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjärt

Skært, m., ¹-en; pl. ²-a, -na; handtag på ett pannjärn, ett durschslag o. d.

Öfverlöf. Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

start, sub. stjårt

best. startan ; plur. stårta

best. stårtana

stjårt (= stutet av ngt eller ngt uppstående, t. ex. ett handtag på ett åkerbruksredskap).

Nr 398. Torna

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjälk

stært, ´en, ¯a, ¯ana

anv. i bet. "blomstjälk".

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå²rta na   ˣstjärt s.

—

plogdel, se ås!

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stært

×stjärt s.

efterhalas

Blenkarp, Tornald P. Holmström 1927.

Nr 402.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stært
-en

^x^ stjärt s.

handtagsstånger (rånlog, rullebör o.d)

Blentarp Törnaldt

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjårt

stært. ¹en. ²a. -ana

= stjårt. handtag, skaft.

Lund landsf.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stock s.

stok m. pl-a. = Kvitteringslapp, som lämnas af färgaren på af honom till beredning mottagen ull, garn, el. dyl.

Torna

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stack, s.

stak, stáken,

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

64.76. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stocka, adv.

..drängjin som liggjö darr, rent sten stocka mujin.

433/:/:3

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stak̲a ó̲r

stocka

rida på ord

Everöd

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stocka sig

stå²ka sḵ, sv. -a, -ad, stocka sig; blå¹ḏ stå²ḵar sḵ, blodet stockar sig.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stockholmare;

stokålmarė s.

Tropæolum majus;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoj

stoj (Ö. To. fskl.)
stoj (V. To., V. Sla) } in. -ed, stoj

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoja

$\overset{2}{\text{stója}}$ (V. To., V. Ha)
$\overset{2}{\text{stója}}$ (Ö. To. fskl.) } sv. -a, -ad, sto-ja.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol

stɑl, ´en, ˜a, -ana

åv. = kyrkbänk.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol, s.

stol, -an; -a, -ana

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

104. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol

stol, -en, -a, -ana

piorna frk ta stòla a sida
fràmanom bòred

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol
s.

stol i bet. kyrkbänk. bänkplats

Kvingan gick opp i den stolen, som hon va van å gå i, näre hon gick i kjorkan.

s. 9.

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol

stal, m. -en, pl. -a, -na, stol.

V. Torna & V. Harjagers hd   № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Te V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stọl. [1]en. [2]a. -ana. Stol.

Allm. i Torna hd.

Även i betydelsen kyrkbänk:

abǫ́ana di låste for sịna stǫ̀la.

(S:t Peters kloster)

vǣ́r a ẹ́n lantbrụ̈kara skǫle ha sin stǫ́l (i kyrkan) N. Nöbbelöv.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol II

han sad a rìka på stålen a
la ryggen tebåga.

Vallkära - H.A.

dær fek igen gaèg i dòras ståla
(här = kyrkbänken) B.W.

1941. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol:

Stàlana di va bruna,
tỳte jà.

Stångby

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stol

so sàte man en stól ve
vǽr sìa, som di skola sìda på.
ja va etor fámti stola i kjörkan

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolben

stàlabèn, -ed; plur=.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolben, s.

stàlabén

24. Nr 894 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolben

stå²laben, n. -ed, pl. = sing., -en,

stolben.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolhyende

Ståla jiŋn, -ad

löst stolövendag

Fjelie, Stävie

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stòle, -en, -a, -ana, stolle

Revinge

J. J. Nr 399 & 510 I. Ingers Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolle
s.

stòḻa -ea -a -ana

tok

№ 51 Lackalänga, Torna hd
A. H. Burman 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolle

stå²la, m. -n, pl. -a, -na, stolle, stollig person.

V. Torna & V.Harjagers hd №296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stollig

ståli l. ståled, adj. n. -led, pl. -a, stollig.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe, s.

stø̀lpa, -n; -pa, -na

Nr 294 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

106.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe;

stòlpe, -en s.

-à, -na;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stòlpe -en -a -ana.

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

ståˀlpa, m. -n, pl. -a, -na, stolpe

V. Torna & V. Harjagers hd .№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Fr. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stōlpa n stōlpa na

stolpe s.

de lodräta stolparna i en korsvirkesvägg; se løsholt!

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stolpe, -en -a -ana

= stolpe, isynnerhet i resvirket i en korsvirkesbyggnad.

Vallkära

Lunds landsf.

S:t Peters kloster

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpavägg

stòlpavèg. pl. -a

korsvirkesvägg.

Anm.: Ordet korsvirke är icke genuint.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolaställe

stǭlastāle, -d, -e, -en.

= stolställe, bänkrum i kyrkan.

dǭ hāde vǭr sīna stǭlastāle i tjǭrkan.

Ö. Torn. Lunds landsf.

(Jfr. da. stolestade)

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Stolaställe

stòlastèle, -ed, pl. =, -en

bänkrum i kyrka (da. stolestade)

di hade vǽr sìna stòlastèle

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolt

stolt, -adj., pl. -a, stolt

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolt

stolt el. stóltor, adj.

= „stolt", d.v.s. ståtlig, stilig, välklädd.

en stor stóltor dräng. St. Råby.

de va farlet va mor nelspérs e stólt i da.

Vallkärra.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolt II

de va fàrlet va di e stòlta,
hár ska dí gau hén!

Vallkåra.

du kan trǫ́ hon va so stólt i da.

Vallkåra.

1939. 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stolte-Henrik

stòltehénrik

växtn.

= Senecio vulgaris

eller möjl. = Chenopodium Bonus Henricus.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolthet

stólthed, f. -en, stolthet.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stommend

ståmmene, n., -d; pl. = , - n; det vaden omgifvande partiet af strumpan.

Oeberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stàmrìŋ, -a

×stomnings.

högröstad bråkstake

làrsana har altɛ våd mana stàmrìŋa

Nr 8118 Ödarslöv. Torna hd
Viktor Welander 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stav. -en. -a. -ana. stop.

Dalby. Dalby.

1. di hade stav som jitt rözen óm.

2. di hade ènte udan stàva a pòtekrúes.

3. han skola ha en stáv me se.

Samtl. ex. från Dalby.

stov etc., Hardeberga.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

sta̠v (genus!)

1928 Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

st<u>a</u>v (genus!) . stop.

Ödarslöv.

st<u>a</u>v V. Hoby

st<u>o</u>v Hardeberga

vst<u>a</u>v Dalby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stǫv. -ˈed. pl. stǫv. -ˈen.

= stop.

Odarslöv

ˈstav. Dalby.

stav V. Hoby

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppa
v.

stòpa -ar -a -ad

dǽr stópa di ez pǽza i dén.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppa

sto̲²pa, sv. trans., intr., -a, -ad, stoppa; ordet har samma användning som i riksspråket; stoppa strumpor heter dock fä̲²ra, göra helfärdiga.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. Vd:, V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppa

stòpa -ar -a -ad

vi stopa-n nør oza gålad.

Odarslöv

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppa
v.

stòpa -ar -a -ad

di hade stopad en flàska i
vár lòma

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppa ner

stopa nór -a -ad

han hog lita hål på isen
a stopa grisen nór

Dalby

1952 S. Jagers

7197. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppnål

stòpanål, -an

Flädi

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974–76

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor, a.

stωr, stóre, storst

di va ènte stóre en ærtor

J. P.

Nr 396 S. Sandby, Torna hd

A. L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor;

stɑ̱r a.

stó̱rë komp.

storst sup.

han é̱ ála̱r storst;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor;

stor, store, storst;

han e mied store;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor II

lìavel ble de for stórt

9. 7. 1939.

4276 S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stor, stort, pl. stòra

komp. stóre

de ble stórt som en liden èrta.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stour store storst

el. stor

neutr. -t plur. -a.

et stourt fäd

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor
a.

Tjörfjan har vad so fàrlat
stór förtiden --- àla e den
stór tarafjalat.

A. C.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stor l. -¹or, m. och f.; n. stort, pl. stō²ra och efter fa, för, stō¹ra; komp. stā¹re l. stā²re, stast l. starst; stor.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor orj

stora

i uttr. "ble stora på'd"
'bli högmodiga'

s. 25

Nr 5173 Veberöd, Torna hd
Anders Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

store

'store'

"dämn store stenen mä mygla-
båran ..."

s. 23

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

An iers Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor, a.

dr stòre hèstana.

/den stòre

Nr 894 B Veberöd, Torna hd

115-63. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor
adj.

stąr, stąrt, pl. stąra; komp. stóre, sup. storst

"brèja" de va när de va lita stóre.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stōr, adj., n. -t, pl. -a, stor

komp. stóre, storst.

best. f. stòre m.
stòra f. och n.
stòre pl.

V. Torna & V. Färjägers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stor n. stort

der ble et stórt róm

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor. neutr. stort = stor

störe, storst. Allm. i Torna.

störor anl. fr. Lunds landsf:

özor en störor sten.

dær hade ja lit störe løn.

Lunds. landsf.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stor II

stø²rast,

en ovanlig superlativform till stø̱r,
hörd 1 gång i Lunds landsförsamling.
di stø̱²raste hå̱²regå̱rana.

Den vanliga superlativformen är
annars storst.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stor:

s~~e~~n. ja ble stó~~r~~e ---

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stor III

lìda gróa lǽgoa nøra dæa
laų et stǿat, stǿat lǿnt hús

Stångby

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stor III

vàra di stórste pàugana

Sjelösa

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stor:

hǽr e en lita stóra

St. Råby.

Nr 399. Torna hd
I. Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor
a.

di stâra bjälorpana

benämning på några storbönder
i Bjällerup.

Nr 23380 Bjällerup Torna hd
Ingemar Ingers

1982 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stora
a.

best. f. M.

di kostar lia mød som di støra

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stor i bet. välsituerad, med stor rörelse

han va en stor lantbrukgare

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna **hd**

Ingemar Ingers 1977–78

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

storst i bet. mäktigast, främst

kónsel véstrajs han va stórst.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

a.

hon fek en stór, stór
strúd me karamélor.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stōran el. stortian = ruter 10. i kasin.

×storan s.

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storbiäen

storbjuden

hårdtugad

Nr 402.

Ölm. Tornalt

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storedag

stọ²redạ̀. gammal benämning på den dagen man högg råg.

stọ²redạ̀ de va den dạn di hög ṛú.

Vallkärra.

L. N.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storfrämmande

storfrámade

jà har fad räktet storfrámade

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storgubbe

størgóbe, pl. -a

storbonde, pamp

agåanorsen de va en sondæra
størgóbe

Lund landsförs. A.H.

Nr. 399 Torna h d
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storherre

storháre -en -a- ana.

"Storherre". Storbonde. pamp etc.

✓S:t Peters kloster, Flädie

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storherre

storhá̱re -en -a -ana

Storbonde, pamp etc.

S:t Peters kloster

St. Råby.

1929. — 399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storhet

stǫrhẹd -an.

= storhet. högfärd

Lunds landsf.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storhuvad

storhǫad, pl. -ade

med stort huvud.

di e storhǫade (om en fisksort)

Flädie

1927 Nr 399 & 510 I. Ingers Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stork

sto̱rk, m., -en, pl. -a, -na,

stork

V. Torna & V. Harjagers hd   № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Te. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stork

storkʒ ´-an ˋ-a ˋ-na

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stork

stå̱rtj, m., [1] -en; pl. [2] -a, -na; stork.

Allm. i Ö. Torna h.

stå̱[1]rtjen den han e spa̱g, so han te̱lame̱ṉt ga̱r iblå̱[1]ṉ va̱s.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storff. ´en. ⁻a. -ana. Stork.

Hällestad.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoʒʒ
-ən

storck s.

stork

Blekinge: Jämshög

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storkbo

stòrkabọ̀ . -ed, pl. =, -en

1948. Revinge, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storkärra

Pl. storfjärar,

kärror av större dimensioner

t.ex. till transport av jord.

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storlek

starlég, f. -en, pl. -a, -na, star-
lek.

Typord.: starlék.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storm. ´-en. ²-a. -ana. storm.

de ble sóden stórm, so di hade nǿer ante konad ṡdad se. Fjelie.

hǿa e fúl stórm. Fläde

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storm

storm. pl. -a

sóra stòrma, som kær kámor

stàyom

beç. gr.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storma

2
störma -ar -a -ad , Storma

1) intrans. 2) trans.

(2) di hade när 2 störmad 2 fjorkan.

S:t Peter kloster.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stormagad

stormávad, med stor mage.

hon va lita stormávad

sadáua, de va en sorts lyde.

Odarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storman

stormán. -en. pl. stormén, -en. Storman.

Felie.

hære moza stormén. som e av dendæine stámen, di har jynad tyskana. (Jon Jönsson. Djersed)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stormarknad
s.

Den 27 var jag på stormarkadet i Lund

27/3 1873. Hans Anderssons Dagbok.

Nr 12652 Stångby, Torna hd

Ingemar Ingers Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Storna sig
× stornas (dep.)

stårna se -ar -a -ad

yvas. högfärdas.

de går inte, om han stårnas for gåld
(Odarslöv, S.Wr.)

1954. Igelösa. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storúdad, adj., stor-rutig
(med stora rutor i mönstret)

storúdada nestúga

Lunds Landsförs.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storökare

storöjare, m.; -n; pl. = ; -rna; i storrökare.
skolamestaren höde sål vad storöjare för..

St. Bjällerup.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storskola

stōrskọla -n, -or

folkskola. (över småskolan)

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storsmúda

×storsmuta

hare

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× storsnutig

storsnúded

skrytsam.

Nr 3381 Fjelie, Torna hd
Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stort

stạrt

men ad di va stạ́rt i slǽjt

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stortå

stå̠ratạụ el. stø̠uratạụ. -an

-tæ̠r -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× storvänd
a.

stòrvánd

högfärdig, anspråksfull, som vill leva högt.

min svègerska hon va jo lita stòrvánd. Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

, storvänd

storvėnd, neutr. -vėnt

= storastad, „storvänd";

de va ente so storvėnt i al
teŋ som de nu e.

St. Råby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ storvänd

storvänd l. -or, m. och f., n. -vänt, pl. -vända, komp. -vändare, -vändast, som gärna vill lefva på stor fot, högfärdig.

Everlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ storvänd II

storvänd l. -or, m. och f. i n. -vänt; pl. -vända; komp. -vändare, -vändast, högfärdig, som har höga later, uppträder stolt och pretentiöst.

För va ente bunorna so storvända sam nu.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Storvänig

stor-ári, adj. pl. -a, stor i orden.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storvårt

staruåjst (V. To.; V. Ha.)
starvåjst (Ö. To., fskl.) } -adj.; pl. -a; staruåkt.

V. Torna & V. Færjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storåtare

storédare -n; plur =

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storåtare

staréclare, m. -n, pl. =sing, -na, storåtare.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

straffa

strå²fa, sv. -a, -ad, straffa.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

straffa

straf, n. -et, pl. = sing., -en, straff.

V. Torna & V. Færjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Ta V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

straff

straf, -ed. pl. =, -en

di får ènta udan mildria stráf.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strand

Stran. -en

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strand
s.

b. f. strannen

Dä va dass en fisk, som lå på
strannen å hällt på å dö.
s. 6

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strand

stran, -en, (ut. pl. ?)

nän båda ve stránen.

Flädie

399. Fjelie & Flädie

1947 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strand

stran, -en

S. Sandby, Odarslöv
vallkina, fjelie, flädie

nån båda ve stranen. flädie.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strandsand

stransón, -en

(hämtades från Lomma och användes att sanda golv med)

S. Sandby.

1939. 399. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strandsand

stransón -en

1 F 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stransón. -an = strandsand

St. Råby, Odarslöv, Vallkärra

vi hade vid stransón a sona me

Odarslöv.

yngre: stransán (ant. 1945)

Nr 399 & 510 Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strak

Strajs adv. = strax

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strat;

strajs el. strọjs adv.

ja ska gọ̈u strájs;

№ 2595 Silvåkra. Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax;

strajs adv.

d. strajs;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

straх
adv.

straјs

de va stráјs ја sate mi óp.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax.

strajs

da va stråjs föra min tid.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strai

straijs, adv., utan ~~pl.~~ komp.,
strai.

Allm. i Östra Torna.

straːs, Färs härad. { Obs. Inte i hela Färs; endast i sydost.
straijs, Gunits.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

straj̄s el. stræjs
straxs
adv

stræjs næ̀janóm béttan

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax
adv.

ja fick jo rèda po stråjs
vum de vá.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

sil æ pantoflor fek vi

strajs om mårnana.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

stræjs l. strajs

Nr 894 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

straat

strajt

1925 Nr 399 b Dalby, Torna hd

I.Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

stræjs. adv. = strax [äv. strajs]

– Blentarp

Dalby ˇHardeberga. ˇVallkärra.

ˇStångby ˇHästad.

di skole søga stræjs (näml. läkare)

Dalby

vęore han gad mied frámfor imød som stræjs jä bejgute veus did –

Blentarp.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strat

sträjjs

"sträjjs ble hann letta haj-
jer ..."

s. 26

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strak

strajs

1943.

399. Fjelie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

straj̲s, adv. strax

strax

Torna

Nr 398.

Bjersted Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strak

stræjs

de va strǽjs nær telafṓnen blé.

Nr 5081 Flädie, Torna hd

L. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strak

strajs

ja lø̲v strájs nǿ̲r i stó̲len a skole ha it ǿ̲g for en fjà̲ra.

Nr 3363 Stävie, Torna hd
Nils Jönsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax
adv.

stræjs

strǽjs jà va komen hid

so bå̀da hon lìavel strǽjs
va fjòrkan.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

strajs, adv. strax.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Hла

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stræis

strae

stræ

stræjs hört av J. J-s.

Nr 402.

Blentarp. Torneh. P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråjs. adv. = strax

Fjelie

Lunds landsförsamling, S:t Peters kloster, Hardeberga. Dalby. v. Hoby. Bjällerup

stråjs jå va fidd.

Ö. Torn i Lunds landsf.

ja vile ente si ed stråjs Torna

Nr 399 & 510 S:t Peters kloster.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

straxs

stmajs

strax

Nr 4593 Ö Torn i Lunds lfg, Torna hd
Bengt Svenninger 1949

K Nn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stack

stræjs

Hästad, Stångby, Vallkära
Hardeberga, ~~Bjällerup~~.

1925–

399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strax:

di bler gàlna stráejs, de véd en.

Stångby

stráejs va di rént tòsada.

Stångby

Nr 309 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streck

strej l. stredz, m., 1 ln;
pl. 2 a l. 2 a, - na;
streck.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streek s.

stre̲ts m. pl. -2 a = streck (krit- l. blyerts-)

stre̲gs

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Streck
s.

streg, -en, -a, -ana

9. 7. 1939

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
Ingemar Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strek, s.

streg el. stredz

Nr 396 S.Sandby, Torna hd
A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streck

streg, -en, -a, -ana

han lèste ǫvor strégan mit
på blåed ɔ: spaltlinjen
(En gammel man på husförhör blev så konfys att han läste tvärs över spaltlinjen)

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Streck
s.

stregg ´en `a `ana

Nr 297 Borgeby Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streg. ¹en. ²a. -ana = **streck**

Vallkärra; St. Råby. Bjällerup (m. f. 1896)

Nr 399 & 510

J. Ingers 1925

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strẹ̄ka -ar -a -ad = strejka

S:t Peters kloster

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ streka

strèga. -or. strègte. stregt

= lukta skarpt. stinka

V. Uoby; Lunds landsförs. (Ö. Torn).

de strégor so dånt. " "

de strégor so rølrt. V. Uoby.

Torna

1934. Nr 399 & 510 I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×strelka

strētsa, stre̲ts, strētsad = ob

-93- -93- -93-

= lukta (om andedräkten.)

Han stre̲tsor a̲ltid (all) fūler = Han luktar alltid bränvin

93

Torna

Sandby

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstreka;

strèdza, -or, strègta, stregt;

lukta illa;

han e fårli ti o strèdza

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× streka

strẹ̄ja (¹- jor l. ²- jor, pl. =; ²- jta, pl. =; strẹjt; imperat. strẹj, pl. ¹- or l. ²- or) intr. och impers. lukta illa.

lẹ̄dzad strẹ̄jte so forfā̱salat.
jak o ledz de o stat ẹ̄nte hæ̱r o strẹj aw fu̱le.

Nr 392. Ö. Torna (Södberöd.

Per Larsson 1901-02. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streta

2
strēda, sv. -a, -ad, streta.

Borgeby m. fl.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streta

strèda

peka åt olika håll.

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streta

strèda -ar -a -ad

S. Sandby.

di fek strèda övor.

1939–42. 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stheta

strìda — -d
i

strìda me bénan.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stheta

strēda (-ar; -a; -ad; imperat. -a, pl. -ar; pres. particip. strēdanes) intr.; skrefva.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strèda
strìda

streta

skreva

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skrida streta vb

skreva (gå bredbent)

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blekan Ravald

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strid
adj.

strij neutr. strit plur. striia.

en råga ente ud for strij varma.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strij, adj. stri̇d adj.

komp. strijare

sup. strijast

a ærtorna e strija = = ärtorna äro grova

grov

Nr 398.

Torna

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strid
adj.

strī́, adj., n. -t, pl. -a, strid (om
rågn, säd. o.s.v.)

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. To. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strida

stri, sv. -da, -t, strida.

№ 296.

V. Torna & V. Farjagers hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900 K. Te. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ stride

strije, n., -d; utan pl.;
eg. stridande; möda, svårighet.

En ska ha et harans strije
for fōa o fsmulor.

Dalby.

Nr 392 Ö. Torna hd. T.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strimmig

strìmed; pl. ~ – a
med strimmor (om färg på
husdjur)

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stripa

strìpa, -ar, -a, -ad

om handgreppen när man slutmjölkar en ko.

strìpa kóen.

Vallkärra

999. Torna.

1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stritt
adv.

strit, -adv. strict; -de räjnar
so strit, -det rägnar så strict.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. T. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strop, sub. stropa

best. strópen; plur. strópa

best. strópana

rop (genuint ?)

Fjelie. Nr 398. Sven Persson 1924. Torna Sv. P:n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strunt
s.

strɑnt

(Inlånat?)

sín ble de rént strɑ́nt me hán.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strupe

stru²vh, m. -u, pl. -a, -na, strupe.

Se vidare de särskilda socken-
beläggen fr. Torna hd.

Obs. i Harjagers hd
endast strȳve. J. J.

V. Torna & V. Harja²gers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenpe

steȷ̀ve -en -a -ana

Borgeby

1936 399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strȳ̆ve, snb. strupe

best. strȳ̆ven; plur. strȳ̆va

best. strȳ̆vana

strupe

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924.

Sv. P-m

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strupe

strìve -en -a -ana

1943

Ståvie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strupe

stryve. -en. -a. -ana

✓Borgeby. Vallkära. Stångby
Odarslöv

ja fek ed i den gålne stryven.
(vrångstrupen). Vallkära

1935. Nr 399 & 510 I. Ingers Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strupe

strive, -en, -a, -ana

S:t Peters kloster.

Vallkära, ✓Stävie

Hardeberga

✓Dalby.

1936 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupel

Strive m. pl. -a = Strupe

Torna

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupe

strìve -er -a -aaa

1929

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupe

stri̊ve, m., -n, pl. -va, -na, strupe.

Allm. i östra Torna h.

Dalby, Veberöd, Everlöv

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupe,

strỳvl, -lns.
- -
-a, -na,

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupa

strìve -n -a -na

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Striva
-la

strupel s.

strupe

Nr 402.

Blentarp. Torna hd P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Strupaknuta

strỳvaknúda -an

Strupknvad

1936 399. Borgeby, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Strupaknuta

stryvaknúda, -an

× Borgeby, Stångby, Odarslöv

Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stamp-knuta

stạ̀jvaknụ̀da, -an

Stumphuvudet.

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ Skuvaknuta

strivaknuda, -an

= Skaphuvudet.

S:t Peters kloster.

1936. Nr 399 & 510 I.Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*strupknuta

striv̲aknu̲da -n -or -na.

adamsäpple.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strut

strud ´en -a -na.

en strúd karemålor

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

strud, m., 1 hn; pl. 2 a, -na; strut.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strut

strud, m. -en, pl. -a, -na, strut, papperspåse.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strut
s.

strud, -an

hon fek en stōr, stōr strūd
ma karamélor.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Struᵃta

strutta ob

streta (mot)

Nr 402.

G. Holmström 1927.

Blekinge, Torhamn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Struted [Strutted] strutig a.

motsträvigt (adv.)

Blentarp, Torna hd.

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryk;

strygz, -en s.

han fitz strygz med
ðu sin fār;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd
Nils Bengtsson 1934
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styka

stry²cʃza, st. v. strōug, strō²ugad,
styka.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900 fm. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka

strỳgga. ´-or. strag, strågad

strygga rég = fånga råkor

jfr råka

399. Fjelie, Flädie

1927–29

Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styrka II

de va vel óse nãd a
stygga kálk på làgan!

1938 399. Fjelie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka

stry̆ga

stryga rég me regkåw i sjøn

(fånga räkor gm att gå och stryka med en räkhår utmed sjöbottnen).

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka:

só frk en strygga de áw me kósten.

Stångby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka V

de va vel óse nad a stryga kálk
på lågan!

Sjelin.

en strågen mád, bredd smörgås.
pl. strågna måda. Stångby

1941. 399 Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka

v.

stryga, -or, strag, straged

1943

Stävie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strygga. -or. strag. stråged = stryka

St. Råby, Lunds landsförsamling, S:t Peters kloster. N. Nöbbelöf. Vallkärra. Stångby ✓ Fjelie ✓ Flädie - Stävie. Igelösa

✓ strygga räg. fånga räkor (jfr. under räka).
strygga stěn. hilverka lersten el. råsten:
di strag stěn a hade råstěn di kåla.

S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styka : III

strÿga sten (strag. stråged).

styka sten. forma tegelsten el. råsten.

Lunds landsm.

min far han har straged stén.

di strag stén.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styrka IV

i bet. „gå åt", „förödas":

so strāg bjǣrrgsmanahūsed

(näml. vid en eldsvåda).

Lunds landsförs.

97 - Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styka

ä. stỳgza, y. stỳga, pres. -or.

strag, strą̀ged

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka

strỳga. ´-or. strøg, strøged

9. f. 1939.

strỳgajárnad e ànta váimt — de e dárfor de ànta strỳgor.

9. f. 1939.

Nr 4276 S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styka III

du fa̰r ènte styg̱a imo̱d!

d: måla på fel håll.

m.f. 1939.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styka II

stryja. -or. strag. straged

= styka. Dalby, Bjellerup.

strygga (äldre stygga). S. Sandby

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strÿka v.

strÿga, straag, strååged

han straag lèastén

tillverkade leasten (obränd tegel) gm att forma den i ett träkar och bestryka ovantill)

St. Råby C. W.

Nr 18184 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers

1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka

stryja, -or, strag, strägad

1925 Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka

stryja straug straugad.

en straug brøen ma mel a van.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka

strydza l. stryja (¹dzor l. ¹jor, pl. =; strag, pl. =; stråged; strågen m. och f., n. -ged, pl. -gna; strydz l stryj, pl. ¹or l. ²or) tr., stryka.

Efverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strylea, v.

stryja l. stryğğa,

, strâgad

35 · 79. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka ut

pret. de strøg vi úd

jfr stryka.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka ut

strygga úd, strøg. strøged

1. utplåna 2. utbreda, jämnt fördela (om målning) 9. f. 1941, 1939.

(2) dén kan jà èka strygga úd.

4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryggebult -en   styckebult s.

stykjärnslod (ovsten)

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blekinge Torhamn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stykjärn

styꜝ[2] ɕɛjärn, n. -ed, pl. = sing.

-en, stykjärn.

Borgeby m. fl.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 1900 V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strykjärn

strỳggejárn, -ed

jà e i láv me a prèsan
me strỳggejárned

1963.   5081. Flädie, Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stykjärn

strÿgejärn, -ed, pl. =, -en

Igelösa

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykjärn

strỳgajárn, -ed

strỳgejárned e ènta vármt;
de e dǽrfor de ènta strýgor.

m.f. 1939.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stykjärn

strỳjejårn -ad — -en.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×strykjärnsbult.

strÿjejarnsbålt -an -a -na.

stryklod.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ Strykeklo

strÿgeklō, -an (pl. ?)

järn varmed man stryker på sjöbottnen efter bortkomna garn.

Bjerred.

Fjelie & Flädie

1932 Nr 399 & 510 J.Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styklod

styklâdə, n. -ldə, pl. = sing., -lən,

styklod.

V. Torna & V. Harjagers hd   № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Ta V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstrykspån

strýspaun -ed — -an.

du kan vesa lien po strýspauned

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strysp̲ån, f. ; -na; pl. -or, -na; Strykspån
liesticka. Redskap hvarmed
lien strykes hvass.

Strysp̲ånen hon s̲ådor i l̲e-
skafted. Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strykspån

stryggspå̧n, -en

han sò̠na sin stryggspå̧n

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strýgspan en   strykespån

strigel till lie

Nr 401.
Blentarp Torna hd. H.Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryjspån

strylespån

strigel

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blekinge, Tornahld

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strypa de

strīva, strīvde, strīvt =

= strypa

Torna

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strypa

strı̄wa, st. v. strōv l. -ba, strōved l. -t, strypa.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strå

stra̠, n., -d; pl. =, -n;
strå.

Allm. i Ö. Torna

Nr 392 Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strå, s.

stra, -d; =, -n

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

110.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strå

strau. ´ed. pl. =. stråuen

S:t Peters kloster.

Oderslöv

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråk

strag, sub.

best. strágad; plur. stråg

best. strágen

bit, stycke (av ett åkerland)
sträcka. trakt.

Torna

Fjelie. Nr 398.
Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråk
s.

strąg. ´ed

stråcka e.d.

de sísta strą́ged han hade sót.

Stångby

1947.

Nr 399 Torna hd

I.Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråke

stråge, m., - n, pl. - ga, - na, stråke.

Efverlöf.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråke

strånga, m., -n, pl. -a, -na, stråke (på fiol)

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strågväj -en-a-ana. stråkväg.

v. Hoby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråla

stråla -ar -a -ad

glänsa, briljera

fribarj han stråla fåra i våjan

(om en polisman, tillhörande ett bröllopsfölje)

S:t Peters Kloster.

1940 Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråle

strale, -en, pl. strålor, -na,

spec. = ränder i kvarnsten

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträck

stræt͡ʃ, n., vanl. obøjl., sträck; han re 3 ti̲ma i stræt͡ʃ, han red 3 tim. i sträck.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträcka

sträcka (1 -ker l. 2 -ker, pl. =; strækte; stræjt; stræjt, pl. 2 -a; imperat. sträck, pl. 1 -or l. 2 -or)

tr.; sträcka.

Dalby.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträcka
s.

sträᶜ²tᶳa, f., -n, pl. -or, -na, sträcka;
de va en lay vajstræᶜtᶳa, det var
en lång vägsträcka.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Te V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträckas, v

..som ska sträckjas ud...

4331:1:1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträng;

stræg a.

-a pl.

han va med stræg;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strång
adj.

stræŋ, n. stræŋt

de ble sódent strǽŋt tobrǿd

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strãng:

strọ̄ŋ a.

han va ju let
strọ̄ŋ lọ̄s han.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträng adj.

strang l. 1 or m. och f.; n. strangt, fl. stranga och efter for. för, 1 ga, komp. 2 gare, 2 gast; sträng.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträŋ, adj. sträng

sträng adj. √

Dalby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stræng, s.

stræŋ, ; stræŋa,

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

29.90. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträng
s.

strāy, m. -en, pl. -a, -na, 1) sträng (på musikinstrument). 2) tåm [tǫ́]; i uttr. hǫ́stəd tār strāyen, hästen tar strängen d.v.s. lägger svansen upp om tåmmen.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296
Einar Svensson-Hallbeck 1900.
V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträng
s.

stræŋ, -en, -a, -ana
(å instrument)

dær va bara én stræŋ
(näml. å psalmodikon)

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
1. Ingers 1918.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträng
a.

han va sträng imod glytana

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sträng
s. √

stræŋ. ´en. ˜a. ˜ana

Stävie

flý. flý glènta
i máren ska du hæŋa
på fira a fjùga stræŋa ...
(början av ett rim)

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strång

stræŋ. adj. stræŋ.

Fjelie. Håstad.

han jøre en söden stræŋ prędika, so han fek ènte mer en tré ȧgston.

Fjelie.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

slra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträng

adj.

stræŋ, n. strægt

de va ènte nad strǽgt ǻls.

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträng

adj.

stræ̲ŋ, adj.; n. -t, pl. -a, sträng

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V.Tx., V.Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråg
s.

strāg, ´en, `a, `ana

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strång

adj.

strą̄ŋ

Härstad

Vallkära

h. = intensiv, ansträngande.

de e en strą̄ŋ hòstadą́ i dą́.

Vallkära.

1925 399. Tornalå

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträng

stræŋ (äldre och sällan stræŋ,

ant. 1925). adj., sträng.

Lund landsförs.

stræŋ : Igelösa

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråi̮ŋa(h ɑ̃) stränga vb

råsa höet i strängar för stackningen

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Bleking ... ald

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträŋgt

strænt, adv., komp. stræ̂ŋare, ²-ŋast; strâŋgt.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ström

strǣde, -ed

smal väg med hög vall vid sidorna.

Nr 3493 S Sandby, Torna hd

R.F 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråte

stræ̀de, -ed

smal väg met hög vall vid sidorna

S. Sandby

1938 R. F. 399 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sträte
s.

sträda, -ad

smal väg med gårdsgårdar på båda sidor.

der va et jäga ala sträda.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

străte

strāde, n., -d; pl. = , -n; străte. smal, trång väg, med gärdsgårdar på båda sidor. Everlöf. Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skræde ×stræte s.
-ed

väg mellan två gärdesgårdar

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blekinge, Jämshög

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträva

streva, se:-a, -ad, stråfva.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. P.N.d.K.Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streva, -ar -a, -ad = sträva
v.

S. Sandby

Även Fjelie.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strãva

strēva — -d

en strēva mod hímad

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sträva

strēva (-ar; -a; -ad; -ad, perf. particip blott i n.; imperat. -a, pl. -ar) intr.; stråfva.

Bonderup.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1strö

stro (stror, pl. =; strö²de; strot; strod m. och f., n. strot, pl. strö²da; imperat. stro, pl. -r) tr.; strö².

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strö
v.

strø, sv. strøde, strøt, strö;
han strøde øjor krëssen, han strödde under kreaturen.

V. Torna & V.Harjagers hd

№ 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strabas, strȯbȧs strȯbas

best. strabåsed eller strȯbȯs

stråhalm

Nr 398. Torna

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ stråboss

stróbos (To., fskl.)
strólous (V. Ha) } n. -ed, stråhalm.

i V. Torna: bos Borgeby Flädie Fjelie

men bos Stävie Vallkära Stångby.

I. J-s.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ström, s.

strøm

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ström

strum

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ström

strøm, -en

havsströmning söderifrån mot norr.

Str. flo.

Bjerred.

Fjelie & Flädie

Nr 399 & 510 I. Ingers.

1937 Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strōm

strum, -en

№ 3358 Blentarp, Torna hd

C G Persson 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strøm. ⸍en = ström

Vallkärra

S:t Peters kloster. Stångby

só va dæren strǿm, so di hade
flēre mølor. S:t Peters kloster
(om Lödde å)

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ström

stræ̢m, -en

i bet. elektrisk ström (yngre språkbruk)

han slap strǽ̢men på

Stångby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strȯm II

stró̢men spec. = Lödde å.
el. Kävlinge ån

mȳ̀lorna nō̤ra ve stró̢men

Stångby

1947

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubb, s.

stub/, ´-an ; pl. `-a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubb

s.

stab -en; -a

svinen skala ud på

ståbana på atorhøsten.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stubb

stab. -en

underkjol

ståben --- sta re't ud

Nr 3363 Stävie, Torna hd

Nils Jönsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stub

-len

stubb s.

stubbe

Nr 402.

Blekarn. Tomald

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubb

stø̄b, ´en, `a, `ana

stubbåker, sädesstubb.

di stø̄ på stø̀bana al̄ tid.

S:t Peters kloster (nämd - fåren)

--- úd på en stø̄b a bre̱ úd -ed.

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubb II

vi sate den me róden nórfor
a stóben ópfor.

Stångby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubb

stob ´an, `a, `ana

stubbåker

Odarslöv

Nr 899 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stubba

s.

stò̱ba, -an

= stò̱bamý̱la ; se ×stubbamölla.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstubba v.

stu²ba. v. ~~sv~~ = lämna fodret oupp ätet.

Torna

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå̄ba, v. stubba

pr. stå̄bar; imp. stå̄ba

sup. stå̄bad

stubba (säges om betande djur, då de icke äta upp allt fodret, där de stå tjudrade, utan låta en hög stubb stå kvar)

Torna

Nr 398.

Fjelie-

Sven Persson 1924.

Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubba
v.

stàba -ar -a -ad

förbigå, hoppa över; ej åta rent upp

dear stàba vi i igår s: glömde el. försummade hacka visst parti av potatis-landet.

1952 399. Oderslöv. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubbe

ståbe -en -a -ana.

= stubbe; även benämning på stommen i en „stubbamölla"

Lunds landsförs.

Odarslöv

Hardeberga

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubbkniv stubbkniv

ej hopfällbar kniv

Nr 402.

Blekinge, Jämshög P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stubbamölla

stø̄bamy̆la, -an -or -orna,

= „stubbamölla". gammaldags väder-
kvarn som är vidbar kring en „stubbe"

S:t Peters Kloster, Lunds landsförs., Odarslöv.
Fladie Hardeberga, Kåsted

de va en sondøra stø̄bamy̆la di
kala. S:t Peters Kloster. A. O.

Ibr

stabba-
-mölla

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stubbamölla II

ståbamø̄lan dǣr ve korsbǟk

Ödarslöv.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubbmölla

stubamøla f. pl. -or = väderkvarn, s.

vridbar kring en lodrät axel (stuben).

S. Sandby.

stòbamøla : Vebbröd.

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstubbrumpig

adj.

stab ràmpad neutr = plur -e.

stubbsvansad.

kåtan e stab ràmpad

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubbskäggad

stobjäddjad, pl. -ade

försedd med skäggstubb.

Hardeberga.

di fek ènte va stobjäddjada; di skola ràgas.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Studebaker

stùdebåkor

ett bil-märke

Stångby.

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Student-krog

best. f. studéntrakrued

om Akad. Föreningens restaurant i Lund

ant. i Stångby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studera
v.

studéra, -á, -ád

fö́r i tiden va de bȧra rigt

fólk, som studéra.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster, Torna hd

Ingemar Ingers 1972

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studera

studéra -ar -a -ad

disputera

han studéra lia bra om pær bæjntsen

bonlöv -

1940 Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

...bårjar å ble varmt i stuan,...

4331:2:1

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga;

stùa, -an s.

-ò, -na;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga;

stùa, -̀an s.
-̀or, -̀na;

dèta é en varm
stùa.

№ 2595 Silvåkra. Torna hd
Nils Bengtsson 1934
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga s.

Stu²a f. -n, pl. -or -na = stuga i bet. af ett rum.

Landby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga.

stùa -n -or -na

dagligrummet.

varsegå a gå in i stuan

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga II

lìla stùa. benämning på undantagsrummet i ena änden av boningslängan

dǽr ùda i lìla stùa dær e jarngálor for fynstorna N. J.

4732 Veberöd Torna hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stùa -an

vagl. boningsrum med eldstad

4732 Veberöd Torna hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stu̱a, -an -or -orna   stuga

= stuga, boningsrum, vanlig benämning på det dagliga rummet i boningslängan. Allm.

gak iṇ i stu̱an. Dalby.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.   Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga, s.

stùwa, -n; -wor, -na.

i stùwan, i stùworna.

109.111. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuwa, f. -n; pl. -wor, -na; (stuga)

stuga; benämning på hvardags-rummet.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stùa -an -or -orna

dagl. boningsrum

ìganom dåren i den ståra

stùan

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

L. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

s t u a, sub.
best. s t u a m ; plur. s t u o r
best. s t u o r n a

1/ stuga, 2/ vardagsrum

Torna

Nr 398.
Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga

Stu̲a, -an

Nr 3495 Stångby, Torna hd

Karolina Kristensson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga

stu̯²a, f. -n, pl. -or, -na, stuga

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stu²a
-an
-or
-orna

stuga s.

stuga-vardagsrummet

Nr 402.

Blentarp-Tornahll P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuᵉol   × Stuga

eg. Stugor.

linkärvarna restes med topparna mot varandra i ug,
för att torka; den restes i "stuᵉol"

Nr 402.

Bleking[illegible]   P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga:

so lǽ di ẹga i stụan

(näml. gässen).

Nr 3~~3~~99. St. Råby, Torna hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga:

so kalad den lila stuan

(ett rum i boningslängan)

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga III

lìla stùa, ett rum i bonings-
längan, inne stùan

Stångby.

i lìla stùa di kala, et lided
kỳfe ve sìan óm.

Nr 399 Torna hd

1947 I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuga II

di hæ̀zda ắttid på vḗgen

i mốrfors stùa.

vallkåna

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga

s.

stùa -an -or -orna

dagligt boningsrum, som kan uppvärmas; benämning på ett större rum mitt i boningslängan. Allm. i Torna hd

dær stǫ blǡŋkt me vån i stùan. Lunds landsf. (Källby)

1925- 399 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stugbord

stùabår, n. stùabår

stort bord mitt i "stugan"

Nr 4595 Ö Torn i Lunds lfs, Torna hd
Bengt Svenninger 1949

K Nr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stug-dörr

stùedȯ̲r, -en

Dalby

få̲r ȯ̲̀ppna stùedȯ̲ren. H. C.

1938. 399 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuggolv

stṳ̀egā̲́l, -ed

golvet i dagliga stugan.

Stävie. Stångby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuggolv

x)
stu̲²agoa̲l (To., skkl.)
stu̲²agoul (V. Sla) } n. -et, pl. = sing. -en, stuggolf.

x) i Stävie stu̲agål.

V. Torna & V. Farjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuggolv

stùegòl, -ed. stug-golv, golvet i dagliga stugan.

Hardeberga.

di har lajt rør ìn ozer stùegòled.
Hardeb.

stùegål: Stångby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuggris

stùegrìs -en

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stu̲agri̲s

stuggris

människa, som sällan gick ut

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stughund s.

Stu̲²ahòy m. hv, pl. -a, -na.

: liten hund som får vistas inne.

Landby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stu̲ahöj

stughund

innehund

Evalö

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stughus

stuehús. -ed

boningshus

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stughus

stu̲²ehu̲s. -ed. pl. =, -en.

boningshus.

dære é̲n udhú̲slæ̲̀zə a í̲t stu̲²ehu̲s.

Flädi.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stugekatt

stùekát, -en

inomhus-katt

men dìne káten va ràkti·

stùekát, so kalad.

m.f. 1939.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stugekatt II

de va en ègakát, ál tid

stùekát

m. f. 1942.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stugelänga

stùelǽŋa -an -or -orna

boningshus.

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1939 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuglänga

stùeléŋa -an -or -orna

boningshus.

Reninge

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuglånga

stuelanga -n -or -na
boningshus.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stuglånga

stu̲ulænʒa, f., -n, pl. -ʒor, -na, boningslänga, -hus.

Allm. i Ö. Torna.

tle̲lme stu̲ulænʒan lerslø̲ di mé fo̲r. Veberöd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stùelæja -an -or -orna. Huglånga.

boningslånga.

Bonderup
Bjellerup Dalby. Revinge. Veberöd. Ovelör.

en lógor stùelæja. Dalby.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stu̲elæ̲za -an-or-orna. Stuglänga.

boningslänga.

Gelie, Flädie. Vallkärra och sorkunarna

noll om dessa. t.o.m. Hästad.

han har bozt te̲ leta höjare på

stu̲elæ̲zan. Flädie.

dær va tre̲ læ̲zor; stu̲elæ̲zan la̲ te

no̲r, so la hi̲na i ys̲tor a Torna

væstor. Flädie.

Nr 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglånga

stùalàŋa, -an.

boningslånga

hos yngre: stùalàŋa.

Nr 5081 Flädie, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglänga

stùelåŋa -an -or -orna

boningslänga.

1927-28.

Stävie, Lackalänga

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuglänga

stu̲²hl a̲ŋa, f. -n, pl. -or, -na, stuglänga, boningshus i en bondgård.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglänga

Stu̱elǽ̱nga -an -or -orna, boningslänga

Vallkära, Stångby, V. Hoby, Håstad

1925- Toreld

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglänga:

han bó̲r i den rè̲ta stù̲elö̲́gan.

Håstad.

1946. 399 Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglånga

stu͜ælæ̀ʒa -an -or -orna.

= stugelänga, boningslänga.

S:t Peters kloster
Lunds landsförs., Udarlöv. Igelösa.
S. Sandby.

1. di bode i vær sin ēne
a stu͜ælæ̀ʒan. Igelösa

2. han fek fulfókad stu͜ælæ̀ʒan.
Lunds landsförs.. Torna
Lund.

Nr 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nels mortensen bojde stuelægan.

Lunds landsf. (A. Torn)

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglånga II

nels mörtensen böjde stualåzan.

Lunds landsförs. (ö. Torn)

nú e dar böjt en ný stualåza.

Igelösa.

Nr 399 & 510.

Torna hd I.Ingers.

1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglånga II

dær va lánt som hen tr

stùelǽgan.

Fjelie.

stùelǽgan lrgor i stàgby, so lrgor

hínt i hòby. Stångby.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuglänga

stu̲elæ̲ja -an -or -orna

boningslänga, -hus

Bjellerup

1928

399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stug-sång

Stùesǿŋ -en

sången i dagliga stugan (där husbondefolket låg)

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stulta

~~stylta~~

v.

stỳlta, -, -d

Nr 4008 Gödelöv Torna h.

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stulta

v.

Stùlta -ar -a -ad

gå dåligt.

№ 51 Lackalänga, Torna hd

A. H. Burman 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stulta

stylta -ar -a -ad. v.,

stulta, gå mödosamt.

Lunds landsförs.

ja stylta te stan i lördes.

gamla Hanna. ö. Torn.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stum

stom (> ö)

stamning

Evalöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stum

stam, t

styv, händarbetad

jörm e stám

Nr 8118 Odarslöv. Torna hd
Viktor Welander 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stumps s.

stu̇mpe, m. pl. -a = stump, bit

Nr 395.

Törna

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stump

stömpa -n ; -a

han slo so stömpana flö omkrin.

en har ente so måna stömpa i hused. (= möbler, inventarier)

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stomp. ¹en. ²a. -ana. Stump.

so to han róken a slo den itúe i femtan stompa. S:t Peters kloster
(róken, näml. spinnrocken)

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stumpe, s.

stòmpe

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stumpe, s.

stàmpa

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

81.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stumpe
s.

stàmpe, -an

stump

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stumpsten

stømpastēn, -an. (koll.) = stumptegel

Bjellerup: S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund s.

stoy. s. -en, pl. -or, -na

= stund

po stöyen = strax

Sandby

Nr 395.

Torna

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund

Nå di hade gåd en stong i skaoen, ...

4331:2:5

Nr 10939 Blentarp, Torna hd.
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund, s

Stongen fårr drängjen kommer,..

433/:1:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stund, s.

Nå stongen fårr fuentummored bårjar ......

433/:/:/

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stund

stonʒ, m., ¹-kn, pl. ²-or, -na; stund.

Öfverlöf. Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

S.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ſtund

ſtaŋ
g

Nr 287 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoŋlen ²or na stund s.

stund

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stug
D-lun

stund s.

stund

Nr 402.

Blentarp-Tomaht P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom;

stò̜ʒom. adv.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

sto²ɣom = stun dom

Landby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom

stàȝom

Hällestad, Dalby

di dànsa stàȝom vér kvél

H-d

1925 Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom II

stàzom e han so dòli, sior

anorjénsen hær hane.

1928

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I.Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom
adv.

stå̀gom

sóra stö̀rma, som har kåmor
stå̀gom

acc. gr.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

stå²zam, adv.; stundom.
Efverlöf. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stundom

stȧzom

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom

Stὰʒom

Nr 297 Borgeby, Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styjom [2]

stundom

ibland

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blek[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stǫ̈̀zom. adv. = stundom.

√Hällestad. √Dalby, Hardeberga, Lunds landsförs. Odarslöv. S:t Peters kl. √Dalby. Stångby - alltså allm. i Torna hd. Kåstad

di då̀nsa stǫ̈̀zom vær kvel

√ Hällestad

stǫ̈̀zom lar di ed bræna lita.

Lunds landsfs. Torna

vent

Nr. 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stågom e hon so doli, sior

anorgénsen hær hæne. Dalby.

stågom síor di de. Stångby.

I. Ingers 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Standom II

stàzom sior di dé. Stångby.

✓ stàzom e hon so dòli, sior anorfinsen hær hene. ✓ Dalby.

hær løvor stàzom felsvóldia pànga. Lundslandsf. (V. Torn)

Nr 399 & 510,

Torna hd I. Ingers.

1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom III

stå̀zom so flø han hén i en gráv.

Stångby.

di låu dæn óse stå̀zom. Stångby

séks smalénega, stå̀zom bàra fìra. St.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom:

stå̀ʒom so ta̲ vi nǿ̲r
om jä̲́rnors krú̲

Hardeberga
vi hade sé̲l kǻ̲ – stå̀ʒom hade vi tvǻ̲

Hardeb.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stȧzomti̱ , adv. = stundom tid

ibland. emellanåt

Flädie.

stȧzomti̱ ble di ovėnor .

di va loza vȧjå stȧzomti̱ . Flädi .

stȧzomti̱ va̱ vi dar fråme i sȧnby .

Hardeberga. Torna

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stundomtid
adv.

stàʒomtid

= tidtals, då och då.

Kåstad.

Nr 399 Torna hd I.Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stundom-tid
adv.

stånzomtid

emellanåt, stundom

Ådarslöv

Nr 899 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Stundom-tid

stȁŋomtí

emellanåt

stȁŋomtí vá vi dær fràma
i sȁnby

1928 Hardeberga, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

st²å ŋ o m t i s , adv. × stundomtids

Stundom

Nr 398.

Torna

Bjerred Sven Persson 1924. Sv. P–n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stup

styp -ed

dær e ɜt rækted styp.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupa;

stỳva, -̀ar, -̀a, -̀ad;

han stỳva i bróɳan;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupa
v.

stỳpa -ar -a -ad

stupa, störta, luta starkt.

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stupa

styra -ar -a -ad

han hade när styrad över

ýrken som vi brugar a ha sé i —

Nr 3363 Stävie, Torna hd

Nils Jönsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupa

stí²a, sí:-a, -ad, stupa, falla ned.; han stí²a po hådad nør o tågad, han stupade på huvudet ned från taket.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson Hallbeck 190.. V. To. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupa

stỳpa, -ar -a -ad. stupa, störta; luta starkt

Lundslandsförs., S. Sandby, St. Råby Kåstev. Stångby

han hade stỳpad ifra bånden.

Stångby.

stỳpa på hånded

St. Råby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stupstock

stı̊vestȧk, m., -ka; pl. -a, -na; stupstock.

Everlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stusk

stusk, adj.

komp. stuskare

sup. stuskast

stursk

Nr 398.

Torna

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sturk

stu̱sk, sturk.

do̱ va ja̱ so stu̱sk a gåla̱n imo̱d-en.

Bjellerup

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stusk . adj: = stursk

Dalby.

stözom va han so stusk
imod doktoren, men jä sa ti
han „du kan vel tia stila a
jora som han har befält."

J. L.

Torna

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stursk

stu̲rsk l. ¹-or m. och f.; n. stu̲rst; pl. stu̲²rska och efter för, för, stu̲¹rska; komp. stu̲²rskare, -kast; gensvarig.

Everlöf, Veberöd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut;

stūd, -̀en s.
-̀a, -na;

vi hade ōsa stūda
hǟr i sèvege;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut s.

stud m. fem., pl. -a, -na

= stut

Landby

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stu̲d, ´en, ˜a, `ana

so lá̲ stù̲dana si.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stud ´en ˋa ˋna.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut, s.

stud//, ´en; pl. `a

= oxe.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stud, m., [1]-en; pl. [2]-a, -na; oxe.

anm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

studa (pl.)

'stutar, otar'

"en mann låna ti sina studa"

s. 27

Nr 5172 Dalby, Torna hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stud

best stúdan ; plur st²úda

best st²údana

Stut, oxe

Nr 398.

Torna

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stud, -en, -a, -ana

jå har fjort me studa

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

s.

stu̱d, m. -en, pl. -a, -na, stut

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Ve. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stud

stut s.

stut (ofta som skällsord)

Nr 402.

Blekinge: Jämshög P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut

stu̲d, ´an, `a, `ana

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

L. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stud. [1]en [2]a -ana = stut

deva [2]meed varmt. st[2]udana b[2]esa

Ö. Torn i Lunds l.

di [2]björde me fira st[2]uda for

pláwen. Vallkära.

Nr 399 & 510

Torna

L. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stut II

stùdana di to vól; di sate
ràmpan i vérad a språnt.
Lunds landsförs.

di skole ha stùdana for
våndringen. Lunds landsförs.

17. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stut III

so fjörde já den hàle dán
me stùdana.

Stångby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stutaok

stùdaøg, -ed. pl. =, -en

ot-ok

fjelie
om di hade udslét, om di fek stýt ed ma ènen pø et stùdaøg, so fek de vék.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stu²daag eid — stutok s.

ok för okar

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuttõm, s.

stùdatúm

= ottõm

Nr 894 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stutavisan

stu̲davi̲san

visa eller vers som läses för stutarna för att hålla dem i styr.

Lunds landsförs. (Ö. Torn)

17- Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuva.

styva — -d.

styvade pantóflor.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuva
v.

stu²va, sv. -a, -ad, stufva (mat)

V. Torna & V.Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Jf. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stůksa × stuca

lussa (enhund någon)

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Bl[illegible] Junsele

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styka úd -ar-a-ad. Stycka ut

Stycka ut (ägorna till en större egendom)

Borgeby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sti2ka, sub. styck[e]

best. sti2kad; plur. sti2ka

best sti2ken(a2)

styckе, fält.

Torna

Nr 398.

Fjelie. Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke

stìke – ed. pl. =, –en

spec. = åkerfält

allm. i v. Torna

Borgeby, Fjelie. Flädie. Lackalänga, Stävie.

1927–29.

399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stĭ²tʃe, n. -d, pl. = sing., -nen, stycke.

Borgeby m. fl.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke s.

stɛkə. -əd. pl. =. -ən

ɛt stɛ̀kə ṹdat - dæ lɛ̀gə

ɛt stɛ̀lə.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styke II

ja ska ha tréti krånor stiked

= pr styck.

fjelie

di kòsta ènte mer en ít oca

stiked. S. Sandby.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styцke :

i bet. jordbit:

dé strèked vel jå ha !

ironiskt sagt på tal om städer som vilja inkorporera stora områden av landsbygd.

Stångby.

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stẹ̄ke, -d, -e, -en (äldre: stẹgge)

= stycke; speciellt = åkerfält

N. Nöbbelöv

Lunds landsförs., Vallkärra, och v. Torna i allm., Igelösa, Odarslöv.

stẹgge: Dalby, S. Sandby, Revinge, Hällestad.

et lided stẹ̄ke, Igelösa.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

i bet. åkerfält:

när ja va ude a tjöċrde på stiked, så ble ja träét.

Nr 399 Torna hd. St. Råby.
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke III

di bonja a rìza nar di sáu
dom údad et stìke på våjen.

N. Nöbbelöv.

Nr 399 Torna h d
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke:

stìka i bet. åkerfält:

om mídan kom hon ìka ud

på stìked!

Igelösa

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke
s.

et blá stìke ifrán

Odarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke:

a so kosta di tré krònor stìked

Adarlöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke:

Sulòta stíkan

Odarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stydse, s.

stį̀tʒa

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke

ā. stiffa. ̀-ad. ̀-a. ̀-an

y. stike etc.

(stiffa iakttaget ännu 1928)

di kòsta ànte mer än ít øre stiked.

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928– Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stìke -ed. pl. =, -en

vanl. i bet. åkerfält, fält

el. lott med samma slags odling;

senast belagt hos G. J. 1939.

4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke;

stèffe, -eds.

— , -en;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke s.

stìfje -ed, pl. =, -en

spec. = åkerfält

Dalby, Hällestad

1925 Nr 399 b Dalby, ~~Torna hd~~ Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycka

dæe va et stèffe ifra
màrknaded æ fráin ta fjivrfj
(Kivik)

ta stèka me nån = driva med ngn,
spela ngn ett spratt.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiᵗ͡sə, n., -d, pl. = , -n; stycke

stycke.

Efverlöf, Veberöd.

Dalby, Hällestad

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke, s.

stitsa, -d; pl. =, -n

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stìffja -d — -n.

it stóunt stiffja fålad.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke
s.

stiffa, -ad, pl. =, -an

di slå en sypp brènevin på

et stiffe brö.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke

stittjed
'styckeet'
"å så ve dänn me ännen
po stittjed ..." s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd
Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke III

nar di kómon et strȉtja ifra

hímed, so komon dær en høz a

skrémon hésten.

berlöv.

1940. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke, s

.. di har kommed ud po

stickjed ....

433/:/:2

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Steṡka   stycke s.

Nyare för steffa, steka

bild

Nr 402.

Blekinge: Torna hd   P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygg, a.

stø̄gg

Nr 396 S.Sandby. Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygg

stygg -are -ast.

plur -a.

da e en stygg oga

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygg

stygg l. 1-or m. och f.; n. styggt l. stygt; pl. stygga och efter för för, stygga; komp. styggare, 2-ggast; stygg, elak.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stygg

stygg

Nr 297 Borgeby, Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stygghet

stýghed, -en

elakhet. Vallkära.

de va stýghed.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stylta;

stỳlta, -àr, -̀a, -̀að;

han jétt o stỳlta;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stympa

stim²pa, sv. -a, -ad, stympa.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1906. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stympare

$\overset{2}{\text{stimprare}}$, m., -n, pl. = sing., -na,

stymprare

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 K. Ia V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stympare, s.

stìmpare

Nr 396 S.Sandby. Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stympare

stìmpare, -en

Skällsord.

du e en ràkti stìmpare.

V. Noby.

N. Nöbbelöv.

1912 Nr 399 &.510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styng, s.

sting
-

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styng

styŋ ´-ed — ´-en.

la mɜ tá ɜt styŋ.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styng

stæŋ, n., -əd, pl. =, -ən,
styng. Nålstyng.
ta̱ lån²a stæŋ, so tyˈør da bra̱,
nar du syˈør.
Everlöf.

Nr 392 Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sterz

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiŋ
 ̲ı

styŋ
s.

Nr 297 Borgeby, Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styra
v.

stỳra -ar -a -ad

gg. f. 1939, 41.

4276 S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styra v.

Styra -ar -a -ad,

imp. styra!

styra nu rät, so vi änte

komor ud i dyzan!

9.5.1939

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd

Ingemar Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styra, vb

styra, styra, styrad

pres. styrar

imper. styra

pret. pte. styrad

121. 122.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

st²yra -ar -a -ad = styra

Odarslöv¹

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styra sig

styra se -ar -a -ad

behärska sig

hade han styrad se ---

Stångby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styre

$\overset{2}{\text{styra}}$, n. -d, pl. = sing., -nan, styre.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. d. Ta., V. Sta.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrka, s.

stỳrtza el. -a

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrka

styrrka, f.– n, utan pl.,
styrka.

Efverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrka, s.

stỳrtga l. -̀a

37. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrka, v.

styrtga

83.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrka
s.

styrkka

Nr 297 Borgeby. Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styrka
s.

styrtje

Nr 297 Borgeby Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styrka

stỳrtja, -an. styrka.

Bjellemp.

ènihéd jir stỳrtja. O. M.

Nr 399 & 510
L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styv

sti̲v, adj., n. -t, pl. -a, styf.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. K. Ila.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiv, adj. styv

neutr. stift ; komp. stivare
sup. stivast

styv, hård (om arbete)

Nr 398.

Torna

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styv
adj.

stiv, n. stift pl. stiva; stivare, stivast

Stångby. Odarslöv!

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styv

Stiv, neutr. stift

1. styv, stel. 2. mödosam, ansträngande.

de va et stift arbéte.

S:t Peters kloster.

1936 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv

stive l 1 or m. och f., n. stivt, pl. stiva (2) och efter för. för. 1 va, komp. 2 vare, 2 vast, styf.

Allm. i Ö. Torna h.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv, a.

stīv, n. stīft

stìv jω̣ur = styv jord.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv.

stiv neutr. stift plur. stiva.

stift arbáj.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv

adj.

stiv

di e stiva som pinna

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv, a.

stivt, stiva

stivare, -ast

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

114.50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styv
a.

stiv, neutr. stift

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar I gers 1979

1979.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiv

styv a.

styv

Nr 402.

Blenkarp, Tornahd P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiva, -an, -or, -orna. × styva

= styva; sträva, sidostötta kring „stubben" under en väderkvarn.

Odarslöv

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvbarn s.

stbå̱rn, n. pl. — = stjufbarn

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvbarn

stabárn

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvbarn

stebárn -et. pl. =, -en

bvelb?

der va en mán som hade stebárn ...

1940 Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stygbarn
s.

stebårn

Nr 297 Borgeby. Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styrbacken

stabácken, n. pl. =

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stybårn ed pl. { ~ en / stybörn en   stybarn

stybarn

Nr 401.
Blentarp   Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvbror

stebrár, m. -en, pl. -bróra, -na, styfbror.

V. Torna & V. Harjagers hd   № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1906. Ta. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvdotter

steːdåtor, f. -rn, pl. -dötra, -na, styfdotter.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1909. V. To, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styelse, sbst. + styelse

best. styelsen.

staikelse

Nr 398. Torna

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Styvelse

stỳalse. -en

= sthàkelse.

fjelie.

seva stỳalse.

1938. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund 399. Torna.

× styvelse

styjalse, m. l. f. -u, stärkelse

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Ö. Ton. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styk

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styver

stivor[1], m., -ern; pl. [1] -vra, -na; styfver.

Efverlöf. Veberöd[2]

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styver

stývor, -en

slant.

Nr 3489 Fjelie, Flädie
& Borgeby Torna hd
John Svensson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styver:

ò̲ta stý̲vor for et skà̲lpaz tósk

Flädie

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styver

sti̲i-or, m., -en, pl. = sing. (vid grundtal) och -ra, -na, styfver; 6 sti̲vor, 6 styfv-or; -de e grå̲na sti̲vra, det är vackra styfrar.

V. Torna & V.Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To, V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styver
s.

stívor, -en, stívra, -'ana

gammal myntsort.

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I.Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styver

stývor, -en

gammalt mynt (= 1/4 skilling)

Stångby

dær dú légor én stývor, dær legor já tván, so bler nók min gáur stånanes. (Replik från tiden för enskiftet) 399 Torna hd. 1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styfader

stefa̲ᵣ, m., -ḱn, pl. -ạr, -na, stjuffader.

stymoder

stemo̲or, f., -ḱn, pl. -mo̲ra, -na, stjufmoder.

styvdotter

stedö̲tor, f., -ḱn, pl. -tra, -na, stjufdotter.

styvson

steso̲n, m., -ḱn, pl. -or, -na, stjufson.

Efverlöf.

T.

Nr 302.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvfader

Stefår -en

1936. 399. Borgeby, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stefa̲r . -en = styvfader

Borgeby, S:t Peters Kloster
Lunds landsförsamling, Igelösa,
Hardeberga.

ha̲n ble li̲asom stefa̲r te vos̲ .

S:t Peters Kl. (H.O.)

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvfar

styfår, m. pl. saknas = Stjuffader.

Torna

Nr 395.

Sandby

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvfar, s.

stefa̲r

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvfar

stefár, m. -en pl. (sällsynt) -a, -na, styffar.

V. Torna & V. Harjagers hd .№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1906. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styfár lin

styvfar

styvfar

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H.Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvfrusen

Stivfrösen

Helfrusen.

Vardeberga

1934. 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣstyvhållen

styvhálna obest. pl.

svåra att tygla (om hästar)

Är y i första leden genuint?

jfr stiv, styv. S-s.

Nr 6825. Veberöd, Torna hd

Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvmor

stamår, f. -en, pl. (sällsynt) -or, -na, styfmor.

(l.-a above -or)

№ 296.

V. Torna & V. Harjagers hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900. a. K. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvmor

stamór, -en

Borgeby.

1935. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvmor

strmå[1]r f. pl stakuas = Stjufmor

Torna

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styvmor

stamǻr

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvson

stesóun, m. -en, pl. -er, -na,

stjufson.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1909. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvson

stesón, -en, -or, -orna

= styvson. Lunds landsf.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Tosna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sle

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styvt adv.

Stift

de e dé i arbétar for stift; i ska va leta i stilhéd sél.

Odarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå, v.

..ifrå bosken darr han ståd,...

4331:1:2.

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå, v.

Hon sto ti sina or, ...

4331:2:3

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå;

stau, -r, stǫ;

staud;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå ve

sta, stw, stad = stå.

kórten star = lika antal kort finnes hos de spelande personerna efter kasinans slut.

Torna

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

stau, sto

di skola ènte sìda, udan
di skola stáu.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå
v.

stå el. stau, stå, stad
el. staud, pres. part. stàuenes
el. stáunes
el. stánes

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståv.

di bler nók stàuanes

ble stánes.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

sta (star, pl. = ; sto, pl. = ; stad ; imperat. sta, pl. -r ; pres. particip stanes) intr. ; stå.

Efverlöf. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå v.

sto (pret.)

'stod'

"männ så sto där en smör-

mád i ställ ed. ..."

s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stå
v.

stau, staur, stå, staud

Flädie, Borgeby, Stävie

stau ännu 1951 i Flädie hos
m.f. 1870.

399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå
v.

stau, staur, st@, staud

vém ska stáu? (naml. vid leka gömme)

1943

Stävie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

stau, stå, staud, stå;

stau se, "stå sig", reda sig bra.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Gla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stau. staur. stọ. staud. v. stå.
d. stau — pres. part. stàuanes

Stävie Borgeby, Vallkärra. Stångby. Hoby. Håstad
Flädie — Ödarslöv

di ska jo ble stàuanes. Håstad.

de staur på stēnen dar hēne. Stångby.

sọ far min gáur stau. Stångby.

vēm ska stáu? (huml. vid leka gömme)
Stävie.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå II

dæɹ dúe légoɹ én stýʋoɹ, dæɹ légoɹ ja tʋáu, so bleɹ nók min gáuɹ ståuanes. (replik från tiden för enskiftet omkr. 1820; i äldre mål har dock légoɹ uttalats lédzoɹ)

Stångby

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståº
v.

di har ànta rad ànad,
udan di ska ståu i
doras fjýr

Ådarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stạ. stạr. stọ, stạd = stå

Lunds landsförs., S:t Peters kloster (Fjelie), St. Råby.

pres. part. stàanes:

klạrna ble stàanes pọ gọled. (Fjelie).

Torna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

i förb. stå höjt :

jà stå so höjt hos mor svärlåns;
jà fek ålevakåfa nestan vär då.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå fö̱r

sta fö̱r

föreslå

Stångby

mö̱ren le̱vor, so hö̱n stor fö̱r ed

(köml. hushållet)

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå för

v.

stå för (böjn. s. stå),

förestå.

de va dé som stå för -ed

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

1982. I Ingers 1982

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå före

stau fåra, böjn. s. stå,

förstå

Åtskilt av objekt: di häde én ta
a stau ed fåra, som hèda anors
jånsun.

Borgeby

Nr 23381 Borgeby, Torna hd
Ingemar Ingers

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå före

stau fåre – staur. stå. staud.

stå före. förestå.

Dorgeby.

di hade en te a stau ed fåre, som

hede anors jönsen.

(sta fåre. Lunds landsförs.)

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå på

pres. stạr pó

å på fårda, hånden

vá stạr pó, men di spręyor
so dánt?

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig

stá̱ se, stå̱, stå̱d

klara sig, reda sig; överleva (en sjukdom)

de sea ènte ud som kōyen i ǽgelán han skå̱le stá̱ se

399. Dalby, Torna hd. 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stạ se (stạr. stọ. stạd). Stå sig.

reda sig; även skonas. undkomma

med livet.

Lunds landsförs.

han stọ se dén gọzen. (när han

varit i livsfara)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig

stáu se, stạ, staud

yngre stạ́u se. stạ. stạud

= skonas, undkomma

Vallkära

dén stạ́ se (om en gård under eldsvåda)

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig:

di la ju ål jysalen so de skola stáu se for gu áun.

Stångby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå <u>lu</u>

stau te, staur, sto, staud

vara möjligt, gå för sig

Stångby

de staur jo ålli te

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståtare

ståtare, -en

så kallades den sista kärven som

bands av årets gröda.

1928 399. Hällestad, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stål

stal, n., 1 ed; pl. – obrukl.;
stål.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund T.

stål

staul, n. -ad, stål.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staol . ˊ-ad = stål

Igelösa

di la staol i gjøalhöjen

gartårstes kval.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålampa

ståulámpa, yngre ståulámpa

-an-or-orna. Stå-lampa, bordlampa.

Fläre.

vi hade en liden ståulámpa på

bored.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålorm

stalorm, m., -kn; pl. -a, -na; stålorm. Benämning på ormslå.

hær e en sat i stenjäre, som kalas for stalorma.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålpenn

staulpǣn, f. -en, pl. -a, -na,

ståLpänna

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålpenna

stal̲pén̲ -en -or -na.

en kan ànta skri̲va me din̲a
stal̲pe̲nen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålträd

Stålträ

23/8 1861.

Lars Jönssons räkenskaper.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd

Ingemar Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltråd

stol trá

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltråd
s.

staltrån, -en el. stoltrån

Stångby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståltråd

stoltrå -en

Ödarslöv

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånd

stan, (oböjl.), stånd.

i förb. sæta i stán.

Ant. p. Källestad.

J. J-s 1931. Nr 399 & 510 Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståud, s.

ston

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

85. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånd

ston, ´ed. pl. =, ´en

i bet. marknadsstånd.

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståand

ston. = stånd.

förkommer i vissa uttryck. t. ex:

de har ente kåmed te ston.

de har ikelor ike.

S:t Peters kloster. N. L.

ja tror liasom ad de holor

ston me ded (= håller streck; är trovärdigt.). Lunds landsf.

Torna

Nr 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståndkakelugn

stånekåkelon, -en

sättugn, bilåggaugn

kvulöv.

1940. Nr 399 Torna hd L. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståndpil

stånepil -en -or -orna

~~tråd~~pil i trädform (i motsats till pilbuske)

Stångby

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståndugn

stanṓn, -en, -a, -ana el. stànṓn.

benämning på gammaldags fyrkantig järnugn (sättugn)

S. Sandby

1936. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånugn (d written above n)

stanən -en, -a

sättugn.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståndugn

stanón -en eller ` –

sättugn, tilläggarugn

även stamón (gm anslutning till stam)

där har stod en stanón där

4732 Veberöd Torna hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståndugn

stanån, -an

gammaldags fyrkantig järnugn (sättugn), stående inkil skorstensmuren och eldad utifrån skorstenen.

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I.Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

stąŋ, m. -ən, pl. -a, -na, stång (vagns- o.s.v.)

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. T., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

staŋ. ´en. stǫ́ŋor, -´orna

Stävie.

1943. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

stag, ´en, stågor, -na

en róror stág

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

stag, ´en, stágor, -na

Nr 4574 V. Hoby. Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

stång, -en, stånger, -orna

Odarslöv

en krok på stången

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

stoŋ. ˈen, pl. stæ̍ŋor, -orna

= stång.

Lunds landsf.

Pl. stæ̍ŋor, Bjellerup.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståug, s.

stoȝ

Nr 396 S.Sandby. Torna hd
A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståŋ

staŋ, m., ˋ1 hn; pl. stæŋor, -na; ståŋ.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stong len stángor na

stång s.

stång

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

ståŋa (-ar; -a; -ad; -ad; pl. -ade; imperat. -a, pl. -ar) tr.; stånga.

Akarp. i Ö. Torna

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga, v.

ståṅga

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

85. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

s̄tå͞ŋa [2], sv. -a, -ad, stånga;

stå͞ŋs, stångas.

№ 296.

V. Torna & V. Harjagers hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stangs l. ståŋgas (stangs; ståŋgas, ståŋgads) dep.; ståŋgas
stångas

Aum. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stånglig a.

ståŋgeln adj = ilsken (om tjur)

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stånglig

stå²ngli l. -or m. och f.; n. -lad l. -let; pl. -lia; komp. -liare, -liast; som vill stånga männ²iskor. Om hornbärande djur eller får.

Ve²beröd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stårled ståglig a.

stånglig (om fjunar

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blentem Tvenahd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståŋka

ståŋka[2], f. -n, pl. -or, -na,

(mjölk)ståŋka.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1909. V.a, V.Ska

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

× Ståtare

b.f. ståndaren

sista kärven som band på hösten.

Nr 3496 Flädie & Stävie
Torna hd
Karna o Per Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stötare

√ stådaren. benämning på den sista kärven som bindes när man höstar.

√ Källestad.

ståndaren, √ Lunds landsförs.

ståndaren. V. Hoby.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stäcka

ste2kka) 1kkor l. 2kkor, pl. =;
stä2jte l. stä2jte; stäjt l. stäjt;
stäjt l. stäjt, pl. 2a; imperat.
stekk, pl. 1or l. 2or) tr.; stäcka,
göra kort. – ste2kka vä2zana
pu en ful. – Var hå2ra kan
nak ste2kka de. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

städa
v.

stæ̀da -ar -a -ad
(inlånat från rspr.)

hon stæ̀da ènte te vǽr synda.
Vallkära

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stădja vb

sta v. ståda, stad =

= stădja

Landby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stæ (stær, pl. = ; stȧde ; stat ; [stȧdja] stat n. ; stad m. och f. ; pl. stȧda ; imperat. stæ, pl. -r) tr. ; städja, antaga i sin tjänst.

pijan e stȧdor för helt år

Efverlöf.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stădjå

stæ

Nr 297 Borgeby, Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stæ stå²de stat stådja vb
stær

stådja

Nr 401.
Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Städse

stèse, adv., städse

dòras kièg va dòlia stèse.
Lundslandsförs. (Bengt Larsson. Källby).

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˇ stål;

stel, – ´ hn s.

bottenlaget i ett loggolv;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stål ;

ståll, -len s.

bottenlaget i lada ;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stæl, sub. + stål

best. stælen

kvicka (i horn)

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stăl

stal. -en

bottenlaget i sädesstack.

Stävie.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stål
s.

stål. -en

nedre delen av en halmstack.

№ 51 Lackalänga, Torna hd
A.H. Burman 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stäl s.

stæl, -m

knicka i horn

Nr 8114 Bjällerup. Torna hd
Viktor Welander 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stal, – n

×stäl s.

nedersta sädeslagret

Nr 8114 Bjällerup, Torna hd
Viktor Welander 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståll

stæ̱l, n. -ḁl, pl.=sing., -ḁn, ståll; klo²ḵḁstæ̱l, klockstall.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa

stæ̂la, sv. -da, -t. ställa

V. Torna & V.Harjagers hd №. 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stẹ̊la. -or. -de. -t. ställa.
allm.

Hos en person i Lunds landsförs. förekom även böjningen stẹ̊la, -ar - a - ad:

han stẹ̊la en stọl på gọled.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa

stèla. pret. stèla, sup. -ad

Lackalänga, Vallkära - N. Nöbbelöv. V. Hoby.

sò stela di dom ìganóm dáren.

Vallkära.

1941. Nr 399 Torna hd L. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa om

stela óm, -ar, -a, -ad

verkställa.

Lunds landsförs.

ja komer ènte i hú va den kèda, som stela óm ad.

17. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa om

stela óm -a -ad

föranställa

han stela óm, so han ble ịnskreven.

Lund landsförs-

Ö-Torn.

1938 № 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa till

inf. stæla té

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stàle, -ed. M.=i `-en

bondhemman.

dó va de omöjalet a ta nad

stàle tabága.

po bàa stàlen

Nr 10234 Bonderup, Torna hd

I. Ingers 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe
s.

även anv. om byggnaden tillh. en gård:

de stäled, som lä öpte flädie tjörka

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe
s.

stàla i bet. hemman, egendom.

jí só miad for et stàla!

M. f. 1910 St. Råby

Nr 18184 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställa

best. f. pl. ställen

de ställen han syr (sagt om en skräddare)

21/11 1872 Hans Anderssons Dagbok

Nr 12652 Stångby, Torna hd

Ingemar Ingers Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe:

de andra ställed hør te dalby

dær e ställe héla väjen, so kalad.

ställe. -ed. pl. =. -en. mindre el. medelstor gård el. hemman.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålle

stèle, -ed, pl. =, -en

vanl. i bet. gård, hemman etc.

di har slad ed te di ståre stèlen.

S. Sandby

gràna stèle "

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stèle, -ed, pl. =, -en

vanl. = gård, hemman, torpställe m.m.

dær lá tré stèle, so kalad.

po stóre stèle so fjóvor di.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe II

i bet. "plats":

di kone ènte fa øjen aw stèlad.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stè_la -d — -n.
gård. lantgård.
ɪt. stè_la ma ɪt pår tun_lan jår.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställe

nær han dǿ, so tjǿfte ja stèlad ete hán.

dær hǿrde vǽr sin fǽlad te stèlan

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe:

aga mása stäled

Åke Mattssons ställe.

Dalby

di har en dräng som fyter stäled

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålle

dæa e en són, som haa stàla udad pa hínsin lǫg.

han fjyrte et stàla héa ùda i vàlby sín.

acc. gr.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stèla -ed. pl =. -en

hemman, bondgård

ènte på di stóra stèlen.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

ställe

i utr. "i ställe för"

"i stället för"

s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålle s. n.

stålled

'(bond)gården'

"vad nån dålli på de ställed"

s. 28

Nr 5172 Dalby, Torna hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stàla, -ed. pl. =, -an

1. ställe, plats
2. mindre el. medelstor bondgård.

på sòma stàla

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stèle -ed, pl. =, -en

vanl. = gård, hemman

bègge stèlen. Flädie-

1929. 399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståla, subst. eller ställe stäla
best. ståla̲d; plur. ståle
best. stålen(a)?

gärd

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. Pers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

stèl̲a, -ad, pl. =, -ar̀na

vanl. = gård, hemman

nar de va lit̲ stór̲a stèl̲a ---

på di'mésta stèl̲a hàda di' en

pastìl̲a ---

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

ståle, n. -t, pl. = sing., -nan, 1) ställe, 2) (bond)gård; i ståled for, i stället för; han har et grant ståle, han har en vacker gård.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalle

stàla -ad, M. =, -an

gård, hemman etc.

fár hade di ed på stàlan

näml. husförhören.

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

sta̲[2]le. -ed. pl. -e. best. f.

sta̲len el. sta̲[2]lenen (yngre); = ställe

1. ställe. plats i allm. het:

på sina sta̲[2]le (Värpinge).

2. ställe. vanl. benämning på gård el. hemman. tjø̲[2]va sta̲[2]le. Allm.

di re̲ omkrig på sta̲[2]len = de reda omkring på gårdarna. Bjellerup.

Nr 399 & 510

Väpl. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja va ude a tjente po et
stort stele. S:t Peters kloster.
bägge stelen. båda ställena. Fladie-
nar ånou fek steled. Odarslöf-
di har slad ed te di störe
stelen. S. Sandby.

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålle II

✓ bèdsa stèlen, båda ställena. Flädie.

ja va ude a fjènte på et stórt stèle.

S:t Peters kloster.

--- har ånors fik stèled. Oderslöv.

✓ di har slåd ud te di stóre stèlen.

✓

Nr 399 & 510. Ölandby.

Torna hd I. Ingers.

1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe III

dee e de andra stäled ifra

stokhólmsléad.

Lunds landsförs. 6. Torn.

dar va nan ándra hade tjyft

stäled. Hardeberga.

dise stälenen : Lunds lfs (L. Råby)

№ 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe :

hàr ènta július revad

nǿr de gamla stèlad ?

Adarslöv .

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stålle:

på di stòra stàlan,

på de stora gårdarna

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe:

som nú dìta stèled,
dæɹ va tɹé dɹæ̀ga.

St. Råby.

Nr 339. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe

han ta detahára stäled pa
aránda.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståḷle :

jønshånsastẹ̊ḷad : det ställe som tillhör el. har tillhört Jöns Hansson.

jånpå̱rsastẹ̊ḷad, om ett i Råby.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställning

stèlnig -en -or -orna

inrättning, beskaffenhet.

Revinge.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stèlnẹŋ -en -er -erna. ställning.

inrättning, beskaffenhet.

Levinge. bvulör.

i dén stèlnẹŋen = havande.

hon va i dén stèlnẹŋen, so di mente

på de va tvìlẹŋa.

bvulör.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställning

stälnig -en -or -orna.

"Ställning": i betydelsen "uppträdande":

so dånsa di å håde sina stälnigor.

Flädie.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

16

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stållning

stålnrz. -en

= "stållning": insättning, anstalter, bestyr.

dær e ènte so mœd stålnrz nar di e gŭga. Tjelie

de va ǒse en gålen stålnrz.

Lundslandsf.

sama stålnrz. Vallkärra. Torna

Nr 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställning

på stèḻn̥ɪŋən, "på ställningen":
pleonastiskt i förb. med tycka:
sǫ tyṯə ja på stèḻn̥ɪŋən. a̱d ---
Vallkärra.

1943. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stållning
s.

Stålng -en -or -orna

i bet. byggnadsstållning

Nr 339. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställning

stäl̲neŋ -en, -or. -orna

byggnadsställning

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämbord

stembó̱r, -ed. pl. =, -en

inrättning att stänga in fisk i ån.

Håstad.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stämma

stema. [1]or. [2]de. -t. stamma.

klokan hon har stemt. Dalby.

so stemor han på hästen.

bevlöv-

frøna di stemor va hèkana.

V Hardeberga

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma

stèma -da -d

stanna, hämma.

ja stémor ènte.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stãmma vb

stå²mma v., stå²mde, stamt =

= stamna

Tomma

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståmma

ståma / 1 – mor l. 2 – mor, pl. =; ståmde; stamt; stam, pl. 1 – or l. 2 – or / intr., stanna

Nu vel nǫgu inte tösorna aw o ståma i stuan o fåta nod. Dalby.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämma

sta[2]ma (1–mor l. 2–mor, pl. =; sta[2]mde; stamt; stamd m. och f., n. stamt, pl. sta[2]mda; stam, pl. 1–or l. 2–or) tr. bringa att stanna.

sta[2]ma klå[2]kan

fọr va har di sam kọ[2]ne sta[2]ma blọ. Dalby

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stȧmma v.

Stȧmmde (prat.)
'stannade'
"drängen stämmde..."
s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stamma   stamma
vb

stamma

Nr 402.

Blentarp, Torna hd.   P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå̲ma på   ˣståmma v.

stanna på (enhärt)

Nr 402.

Blekinge Tving   P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stämma

stæ̀ma, ´-or. stæ̀mde, stemt

= slå in, gå jämnt ihop, vara riktigt

utfört.

jǻ, de stǽmor.

Nr 399 Torna hd I.Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stamma
v.

stèma, -or, stèmde,

stemt

stanna

fróna di stémor ve hèkana

Hardeberga

Torna hd

1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ stämma

stòmma, -or, stòmde, stomt, p.p. stomd.

stämma för rätta.

Dalby, Överlöv

han va stomd för ræ̱ta en gaʒ̱

Dalby

1925 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund Tornalv

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I.Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stämma II

so stömde prästen dom; so kom
di te a plöjta lita.

brevlov.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ stämma

st2ämma, st. -a, -ad, stämma in för rätta.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. To, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

× Stâmma

stômna. -or. stômde. stômt.

p.p. stômd = (in)stämma

Sjelösa. Bjellerup. Dalby. Borlöv. Oderslöv

han stômde tjöxzen som hade jort de ôna. Sjelösa

hanva stômd for råta en goz

Dalby

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ståmma :

stòmma, stòmde, stømt

instāmma.

næ, di hade ènte konad
stǿmt -en.

Odarslöv.

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stæmp

x stämp

stöd

Evalöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stæmpa

x stämpa

stötta

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

st²ämpa -ar-a-ad. † stämpa v.

stötta. Borgeby, Vallkära. S:t Peters kl. Adarslöv m. fl.

ja stampa ozzor lófted a
mura óm v²ägana.

S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämpa II

di ko̱ɹa stampad ǿp̱
lóftad a mù̱rad òɹ̱a

Odarslöv

Nr 399 Torna h.
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämpel

stámpel, -en (obs. acc. 1).

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga
v.

jå ska ud a stänga for
hönsen

Flädie

äv. jå ska ga ud a stänga for
hönsen.

Nr 10234 Flädie Torna hd

1975 Ingemar Ingers 1973–75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga
v.

ja ska ha stängt fönstored,
for ja har låftad hela
måranen.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänga
v.

ja ska úd a stæ̀ga for kýnsan-
de borjan a ble mórt.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1977

1977 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga
v.

pres.

di stægon si ēga , (som två
makar, som isolerar sig och inte
öppnar för någon)

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s tã̃nga;

stø̀ja, -̀or, -̀ da, -t,

-stød;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stãnga;

stàga, -´or, -`da, -t, -d;

stág dóran;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stānga

stàŋa, stàŋde, staŋd

der e stáŋd nu = där är in-
-hägnat nu.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

stæ̀ŋa. -́or. -̄de. -d
v̱

Göddelöv.

(jfr. stæ̀ŋa v.-Torna och stæ̀ŋa Lunda-
trakten).

1935. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

stæ̀ŋa, stæŋde, stæŋt

di har stæŋt éŋ ---

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga, v.

stæŋa, stæŋde, stæŋt

pres. stæŋor l. stæŋor

imper. stæŋ

pret. pte. stæŋd

120. 122. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stǣga. -or. -de. -t. stånga.

Allm. i V. Torna. Fjelie m. fl., Stångby

1. ja far stǣga kåmorsdāren. Flädie.
2. dære stǣgt ve sī̆orna. Borgeby.
3. stǣg dāren, du faur ànte la dāren stau ǂ āven. V. Hoby.

stæga. Lundatrakten.

stǣga. Ö. Torna.

Torna

Nr 399 & 510
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga II

han jek iŋ i et åned ro̧m a
stæŋde dȯren.

Fjelie.

so stæŋde han åw. Stångby.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

stæ̀ŋa, ´or, stæ̀ŋda, stæŋt

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga

st[2]ånga, se-, -de, -t, stånga

V. Torna & V. Harjagers hd №: 296
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stä̃nga

stånga vb

stånga

Nr 402.

Blentarp, Torna hd P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga v.

stæ̀ŋa. ´-or, stæ̀ŋde,

stæŋt

imper. sg. stæŋ!

Vallkärra
Stångby
V. Hoby

stǽŋ dǿren, du fåur ànte
la dǿren stauŋ ǿven!

V. Hoby

1927–

Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stǟga. -or. -de. -t. stånga.

S:t Peters kloster. Lunds landsförs. Igelösa.

kan du stǟga lågan? S:t Peters kl.

stǟga, Göddelöv.

Nr 399 & 510
L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stånga:

Jà ska ga a tjova græda
èzan di stázor.

Sjelösa.

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stånga:

du får stæŋa dåren

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stänga av

stæŋa áw, stæŋda, stæŋt

Stängby

só stæŋda han áw.

1945

Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånga ute

stæŋa ụde , utestånga

Flådie

dær va ęŋa fýnstor te nǿr ---
ad di skǿle stæŋa jụsed ụde sǿ!

(om Flädie gamla kyrka)

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänge
s.

stæga, -ad

stängsel, staket

kan i ènte seta stæga?

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1973–75

1975 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänge

s.

stæ̀ga, -ad

stängsel

bàga grìsana hada ho̱pad

o̱vor stæ̀gad

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1971 –73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänge
s.

stæ̀ʒa, n., pl. =, stängel.

kan i ænte sata stæ̀ʒa?

Nr 10234 Flädie Torna hd Flädie

Ingemar Ingers 1974–76

1975 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×

ståŋge

s.

stæ̀ga, -ad. n., ståŋgad

han jik bǽgom stæ̀gad

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1977

1977 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stånge

stæ̲ŋe. -ed. pl. =. -en. Stången.

Allm. i V. Torna.

di sat̲e stæ̲ŋed for dol̲et. Fjelie.
han sàt̲e di̲ bå̲ra te ly̲ne a stæ̲ŋe.

N. Nöbbelöv.

stæ̲ŋa etc.
Sjelösa

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänge

st̊a̲ʒe, mk

best. st̊a̲ʒed; plur. st̊a̲ʒe

best. st̊a̲ʒen[ ]

staket

stæ̀ge etc på nytt

iakttaget i Flädie efter 1960.

J–s.

Nr 398.

Torna

Flädie Sven Persson 1924. Sv. P–n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stänge
s.

stæ̀ŋa -ad, pl. =, -an

stängsel

V. Hoby

imén stæ̀ŋad.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänge.

stæ̀ŋa, -d, –, -n.

– han kòm ʒmans stǽŋad.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stãnge;

stø̀ga, - hd s.

-̀ -, - en;

stãngsel;

ja va borta a lø̀ga

et stø̀ga;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stãnge
s.

stæ̀ŋe -ad

stãngsel. inhägnad.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stæ̂inge
-ed

stånge s.

stångiel

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Blenkarn.Tomahed

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångsel

stáŋsəl, n., -əd, pl. = sing., -ən, stängsel.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånk

stæŋtʒ ´ad ¯a -na

dær kamər nòn stæŋtʒa.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånka, v.

stantza

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stãnka

stàŋtʃa ; stæŋta , stæŋt.

de börjar a stàŋtʃa so nåt.
a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stānka, v.

stæŋkga

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

91.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stánka

stø̀ŋka, -ør, stø̀ŋte, stø̱ŋt,

ståŋka. Fjelie, Flädie, Borgeby
✓Vallkära ✓Stångby

stø̱ŋka nø̱r, ståŋka ner.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståŭka

st²ǣyka, sv. -ka, -t, ståuka

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stānka

stæ̀ŋka pres. stǽŋkar

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I.Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stänka
v.

stàŋka, ´-or, stäŋte.
stæŋt

Vallkära, Stångby

stæŋka nör

1928 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stänka II

stæ̀ŋka. -or. stæ̀ŋte. stæŋt

Lunds landsförs.

1937 Nr 399 & 510 I.Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånkrost

stængkrøst pl. -or

(Kopi-lån) vid en prästval

dær va nona stængkrøstor

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stärka

stærtja

stærtja ? s. l.

= behandla med stärkelse.

Nr 396 S.Sandby. Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stãrka
v.

stæ̀rka -te -t.

stæ̀rkta tórkla

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stärka

stå²rkka (-ar; -a; -ad; -ad, pl. -ade; imperat. -a, pl. -ar) tr.; stärka. (Linnetyg).

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stärka
v.

stärka

(behandla med stärkelse)

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stärkelse

stårffelse, m., -n; utan pl.; stårkelse.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

starkelse, s.

Se styrelse, s. !!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stärktyg

stærketøj -ed

Stärksaker

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I.Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stätta
s.

stätta

s. 17

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stätta

stǣ²ta, f., -n, pl. -or, -na, stätta; klȳ²a ȷ̄¹or stǣ²tan, klifva -åfver stättan.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stätta

stata. -an -or -orna

= stätta, övergång över en gärdsgård (jære, tepe). Allm.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stätta
s.

stèta, -an

övergång över stengärdsgård, som består i en urtagning i gärdsgården samt en el. flera stenar lagda på båda sidor om övergången.

7197. Dalby, Torna hd, Sk.

S. Ingers 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stätta

stèta, -an

"pinnar uppsatta vid en gångstig".

Nr 3493 S Sandby, Torna hd

R.F 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stæv
e- ol

ståv

lagg (till tunnor s. d.)

Blentarp. Öna led

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stòja -ar-a-ad : stilla, stöja

han fik stòjad vasken.

Dalby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöd
s.

stø, -ed.

seta stø.

9. 5. 1939.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stȫd, s.

stø -ed

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stōd

stọ̄ -ad ; plur =.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 194

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stöda

stöda, -an, -or, -orna

märke i sjön över utsatta garn, bestående av en käpp med en tygbit.

Bjerred.

Fjelie & Flädie

1937 Nr 399 & 510 J.Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stöding

Stö²ding, m. pl -a. = 3-4 mån. gris

Torna

Nr 395.

Lundby

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja
v.

stø, stǿdda, støt

hon va rént fúl; hon stǿdda si
i vègana.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja
v.

stø, støe, stø̀de, støt

han stǿe si på två̀ tjàpa

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1973–75

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja

v.

mes.

han stø̄a si pω kīȳkoa

(jfr kyrcka) Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja
v.

stø

pres. han går a stør si på
tjäpa

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974–76

1975 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja
v.

stø̱, stø̱a, stø̱da, stø̱t

ja fa stø̱ mi ve våskabø̱rad

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöðja

stǫ, sv. -da, -t, stöðja

V. Torna & V. Färjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja, v.

stø, støde, støt

pres. ja stǿe mi pø sǽgen a støen

10234. Flädie. Torna hd. S.S. 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stø, -r. støde, støt, stödja, taga stöd.

Lunds landsförs., S:t Peters kloster.
N. Nöbbelöv.

stø på bénen.

han jik a støda se på banváktsfruen. N. Nöbbelöv.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja
v.

stø. støa. styda. styt

Hardeberga

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja

stø stýde styd

han står sɛ po an fjæp.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stötja

stọ (stọr, pl. =; stạ̈de; stạt; stạd m. och f., n. stạt, pl. stạ̈da; imperat. stọ, pl. -r) tr.; stödja.

Öfverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja II

i bet. understödja, bistå:

vem skola stö en sin?

Hvalöv.

1940. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ stödje

s.

stø̀e, -ed

stötta, stöd.

Dalby.

jà ska seta nad stø̀e ozenǿn.

1945. 392 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödkäpp

stø̄tsjāp m.

spatserkäpp

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöld

stygl. -en. Stöld.

anklágad för stýgl. Dalby.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stön

stǫn. -ad. stön.
ǫ

Stångby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöna, v.

stø̀na

pret. stø̀nde, sup. stønt

Tillägg 1961. J. J-s.

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stõna

stịpna -de -d.

kạan han stịpnor.

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöna

stȳ̈na | stȳn l. stȳnar, pl. =; stȳnde; stȳnt; stȳnt, perf. particip finns blott i n. sing.; imperat. stȳn, pl. 1 or l. 2 or) intr.; stöna.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

Ö. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöna

stȫ̤na, sv. -a l. -ta, -ad l. -t
stȭna.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900 Te. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöp

stø̄v

i uttr. lega i stø̄v = lägga i blöt (om malt)

S. Sandby.

399. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stōp

stǫv

i förb. slå i stǫ́v : slå vatten på korn för att tillreda malt.

Odarslöv.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stõpa;

stòva, -ór, stýfte,
styft;
di stỳfte blí;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stõpa

stàva -de -d.

stava/jus.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa

stö̲va (2) (1 -vor, pl. =; stufte, pl. =; stuft; stuft, pl. 2 -a; stö̲v, pl. 1 -or l. 2 -or) tr., stöpa.

stö̲va ju̲s.

pi̲orna hade i̲nte ra̲ te ha̲ si̲lvormå̲ljor i å̲weljyven, u̲dan di stufte måljor som va stufta a̲w bli̲, for måljor sköle di ha. Efverlöf.

Nr 392.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stôpa, v.

stø̀va

33. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa
v.

stòva

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stø̀va. -ar. støfte. støft. stöpa.
ø

S:t Petersklostər, Lunds landsförs. Odarslöv

stø̀va jus.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stöpla v.

stùla -an -a -ad

avskära grenar och kvistar. spec. å pilträd

stùla pìla.

Nr 339. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

stùpla etc. ...

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stör

stȯr, m. -en, pl. -a, -na, 1) gärds gärdsstör 2) -drul; han e en rä̀kti stȯr, han är en riktig -drul.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stôr

stǫr, -en

skällsord

dẹ va en stǫ́r, dær va i̠gen rẹ̀da mǽ en.

Hästad

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stōra

stō̱ra, f. -n; pl. -ror, -na; våfstolens sidoparti.

Vceberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stóra
v.

stō̲ra [2], sv. -a, -ad, uppföra sig som en drul, "störa"; han gick o stō̲ra [2], han gick och uppförde sig tölp-aktigt.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stø̱re -en -a -ana × støre

= sidostycke i en vävstol.

Lunds landsf.

Nr 399 & 510

Torna

L. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stbaja

stòrja, -an

sbaja, vägsmuts

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

störe

större

stōre

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Blenkarn, Jårneh[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stost

störst

stöst

Nr 402.

Blentarp-Tornalet F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stórstdræŋ. -en. "störstdräng"

benämning på den äldste av drängarna.

Flädie.

störstdræŋ,

Lunds landsförs.

Odarslöv

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

Störst-dräng

stórstdræŋ -en

den äldste av drängarna, där det finns flera.

Lunds landsförs., Address

S:t Peters kloster.

1937-

Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stórstpìa -an „Stórst-pigà"

benämning på den äldsta pigan på en gård. Föråldr.; numera säges

stórstjòngfru.

Fjelie, Flädie m. fl.

N. Nilsson

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

Störstpiga

stórstpi̱a

den största (el. äldsta) tjänstepigan.
när man hade två.

vi va två pi̱or, å ja̱ va stórstpi̱a.

Nr 10234 Flädie Torna hd Flädie

Ingemar Ingers 1976-77

1976 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stōrstpiga

stórstpía, -an

den äldsta tjänstepigan, där man hade två; jfr minstpiga, mégstpía.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stört
adv

styrt

alldeles

(i uttr.) styrt omøjəlʒt

8115. Flädie, Torna härad
V. Welander

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta;

styrta, -'or, styrt, styrt;

di språnt su di styrt;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stö̑rta

stỳrta, ´or, styrt, styrt

inte.

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styrta. -or. styrt. styrt = störta, falla.

Bjellerup. Dalby

han hade när styrt på näsan

Bjellerup

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stõt

stǫd -en

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stót
s.

stød. ˊen. ˋa. ˋana (konkret)

dær va treͅ stòda som sád po en àjsel.
(nâml-i en benstamp).

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1943 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stød. ¹en. ²a. -ana. stöt.
ø

ja fek en söden stød. S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stõta;

stò̱da, -or, stẏ̀te̱,

styt̲;

ja stẏ̀te̱ ma so

fà̱rlat.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stõta

stǫ̀da stẏ̀te stẏt

stǫ̀da pantóflor = mosa potatis.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta

stö2da / 1-dor l. 2-dor, pl. =; stu2te; stut; stut, pl. 2-a; imperat. stod, pl. 1-or l. 2-or) Tr.; stö4ta.

Everlöv4, Veberöd4.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stóta

st$\overset{2}{\underline{o}}$dla sv. st$\overset{2}{o}$te, stot, stōta

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. K. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stȏta v.

stȏtte imod (pret.)

'stȏtte imod'

"stȏtte imod nȧd..."

s. 26

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stø²da. ¹or. stø²te. støt = stöta

S:t Peters kloster. Vallkärra. Fjelie.
Hardeberga, Odarslöv, Stångby

han stø²te me so fa²rlet.
S:t Peters kloster (Värpinge)

støda stén. Vallkärra.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stöta II

di hade rétopstjœrnor di
stå a stýte me; di va jòrda aw èna.
Stångby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stíta
v.

perf. part. stýt̲ i bet. misslynt

han ble lite stýt̲, for han ènte
kom̲ úd̲ ka̲a̲ (p.g. av hinder för
tillämnad resa)

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1981

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stöta ner

stø̱da nǿ̱r (stø̱̀ta, stø̱t)

Odarslöv

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta till

stoda té (böjn. som stöda)

gränsa till. angränsa.

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ståting

stòdrη -en -a -ana

halvvuxen pojke på 15–16 år.

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1939 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stöting

stødrç -en -a -ana.

på 15-16 år
= halvvuxen pojke; även paågastødrç (Odarslöv)

Odarslöv

Sandby.

Fjelie

di va lēta stōre när di va stødrça.

senare mest ss. skällsord.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stött
adj.

Styt

Stýt i kánten
förtretad, förnärmad

Nr 3496 Flädie & Stävie
Torna hd
Karna o Per Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stõtta

stỳṯa -n -or -na.

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stötta
v.

styta -ar, -a, -ad

stödja, ta stöd

hon jik a styta si öpad min

läga.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta -an -or -orna. Stötta s.

= stötta, stöd,

St. Råby. Fjelie. Flädie

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stōv

× stȫv

damm, mjöl

Tvalöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stō̃v;

stov, -´ed s.

ryktstoft från hästar;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stõv.

stǫv -en

damm.

rojta stǫ́ven aw hästana.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stöv
-ed

stöv s.

stoft vid ryktning av hästar; dammkorn.

Nr 402.

Blentarp: Torna hd

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

stọ́vel, m. -en, pl. stọ̊vla, -na.
ståfvel.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Tor. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

stövel, -en. pl. stövla, -ana

= stövel.

S:t Peters kloster. Lunds landsförs.,

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel II

dær va én stór stövel a én
liden stövel; de tyte jà
hàima me so mèed.

Lunds landsförs. A-H.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

stóvel pl. stóvla

e de dina stóvla som star a
blei fula au snï kar uda?
A. O.

Nr 4276 S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel
s.

best. f. stövelen

pl. stövla, -ana s. ll

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

stövel, -en, pl. stövla, -ana

= stövel.

Hardeberga

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

støwl ´-en ´-a ´-na

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

stowl, m., -ən, pl. -a, -na, stöfvel.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelklack s.

stövelaklack

s. 6

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelkuckt

ståwlaknäjt -en

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelknekt

stōwlaknäjt, m., -en; fl. -a, -na; stöfvelknekt.
"se hær e en stōwlaknäjt. dēd e en gāmaldās."
"ja di e jāgu lia so bra som nån andra. drōne e bra, for han flåffas inte.

Öveda. Ocberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelknekt

†

ståvlaknajt, m. -en, pl. -a, -na, stöfvelknekt.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 f. 9 V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelskaft

ståwlaskåft -ed. - -en

di hade långa ståwlaskaft för.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelskaft

stö̍ȯlaskaft, n. -ed, pl. = sing.
-en, stöfvelskaft.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövelskaft

stövlaskaft. -ed. -. -en,

= stövelskaft.

S:t Peters kloster

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Tona

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stövrad

stövrá, pl. -r

rad av ryktstoft på stallgolvet under hästarna.

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövrad

stœvrá -n -r -na.
(rød av det avryktade dammet).
en skale sla stœvrár for vœr hest.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sūka   + sucka

Sūkor, suk

i sth. suka orta = slicka iväg hastigt o.d.

Nr 402.

Blekinge. Jämshög   P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suckas

sà̱kas, —, -ds

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suckas, v.

sàkas

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sukas

sö̱kas (deponens).

pres., impf. och sup. sö̱kas, = sucka

Lunds landsförs.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sudda

sùda

uttr. för suga

sùda på tåmen.

№ 3358 Blentarp, Torna hd

C G Persson 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga
v.

sùa -ar -a -ad

jà sùar de som e ìga í

9. 7. 1939.

sua í se. " " "

4276 S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga

sùa, –, –d

han sùar på tåmen

Nr 4008 Gödelöv Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga

B²ua̋wa (-ar; -a; -ad; -ad, pl. -ade; imperat. -a, pl. -ar) tr. och intr.; suga.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga

suwa (-ar; -a; -ad; -ad, pl. -ade; -a, pl. -ar) tr. och intr., suga.

„hær e røzen mad o skela", sa hin manen, nar han suwa musken. — musken hade sazt sk i flægden, o så to manen o suwa flægden aw na.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga

såwa (-ar; -a; -ad; -ad, pl. -ade; -a, pl. -ar) tr. och intr.; suga.

(När falk har ont paa stans, do sätor di igla på. di ska såwa de dålia blöd ud.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sụ̄²a, v. 1. suga 2. supa

pr. sụ̄²'ar; imp. sụ̄²a; sup. sụ̄²ad

2. eller: inf. sụ̄; pr. sụ̄r; imp. sụ

sup. ? sụ̄²ad

supa mjölk eller soppa (ur ett gemensamt fat)

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sụa -ar-a-ad = suga.

de sa ụd som krẹgen va
sụada pω ryggen.
(på tal om en kreaturssjukdom). Igelösa.

P. H.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga

2
sū̲a, su-a, -ad, suga

V. Torna & V.Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1909 Sa. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ sugnässla

pl. suenelor, -na

bot. = Lamium Album

(Anm. Liljas Flora p. 259 har Nällesul(g)or, trol. från Onsjö hd)

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sug-nässlor

pl. sùenélor
växta. = Lamium Album

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× suke
s.

sùge

snål, girig person.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd
Torna hd A.J. 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sul;

sul, -́ ed s.

sovel;

súl o bǫ;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sula
v.

sòla -ar -a -ad

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sula

sỳla -n, -or

har du hèla sỳlor
i skåua

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sula
sb.

sẏlor pl.

skosulor

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sula
s.

sọ̄la och sọula, f. -n, pl. -or, -na, sula.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Ta. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s$\overset{2}{\underline{u}}$la n s$\overset{2}{\underline{u}}$lor na ×sula s.

plogdel, sl a̲s!

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H.Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sula

s.

sùla -an -or -orna (=da. søjle)

namn på en del av årdret.

Stångby

„ sùlan de va de som stå rét óp."

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sula
v.

sùla -ar -a -ad

Vanderberga

sòla etc.

√ S. Sandby.

1932. 399. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy̆lalǫ̀r -ed = sul-läder

Hardeberga

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sult

sult, m., – en; utan pl.; hunger.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×sulten

²sul̲ten m. och f., n. -ted; pl. -tna; efter för, för, ¹sul̲ten o. s. v.; komp. ²sul̲tnare, -nast; hungrig.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sum

adj.

sǫm

nedslagen, tystlåten
(på gr. av bekymmer eller sjukdom)

du ser so sǫm ud.

m. f 1939

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd.
J. Sandby
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Sum
adj.

sómor

tystlåten, nedstämd

Everlöv.

han va so sómor

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

summa

såmm

'summa'

"männ så lä där en bra
såmm pånnja mä"...

s. 27

Nr 5172 Dalby, Torna hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sump, s.

somp

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sump, s.

sump

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

81.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sump

samp. ´en

Nr 297 Borgeby, Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sunnan

Su^{2}nan; subst.; genus obestäm-bart; oböjl.; söder.

Su^{2}nan te, vid södra sidan.

Su^{2}nan om, söder om.

Va^{1}rad e fra su^{2}nan.

Brukas äfven som adj. i betydelsen sydlig. Su^{2}nan väg. – Blott om väderleksfenomen.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunnan

a.v.

Sönan

Södeut

1925

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sunnan

sy̲nan adv. = sunnan, södesut

v Dalby. Hardeberga. Lunds landsförs-

sy̲nan nø̲re i då̲len
ø̲ Hardeberga

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synnanom

adv. & prep.

sỳnanom

söder om

àla di rìje store skola

lìdda sỳnanom tjörkan.

1940 Everlöv, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunnanom

2
sy̆nanòm. adv. och prep.

sunnanom. på södra sidan om.

Lunds landsförs. ✓ Vallöv.

2
sy̆nanòm lånsvæjen. Lunds landsf.

àla di rije støre skola ligga
sy̆nanom fjòrkan. ✓ Vallöv.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup;
sø̄p, -´en s.
sø̆pa, -na;
han fick en hål
sø̄p;

Revinge, Torna hd.
Nils Bengtsson 1932.
Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup

sup. ´en. ˜a. ˜ana

Revinge.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup s.

søp l. syp m. pl. $\frac{2}{}$ a = sup

Torna

Nr 395.

Sandby

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup

sy̯p. -´en, -`a, -`ana

di sla̲ en sy̯p bränevi̲n pa

ɛt stɛffa brø̲

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup.

sup -en -a -na

vi fik nan supa.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syp

syp. -en. -a. -ana

(snaps)

Dalby. Hällestad

1925.

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I.Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup

sup, m., ¹ -en; pl. ² -a, -na;
sup, snaps.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup

syp l. syp, m. b. f., -en, pl. -a, -na,

en syp brännvin, en sup brännvin.

V. Torna & V. Harjagers hd №296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sny

syp

μ. ̄a

sny

Nr 4594 V Hoby, Torna hd
Bengt Svenninger 1949

1 Nr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sypp. ¹en. ²a. -ana = supa

(snaps)

Dalby. Hällestad, Hardeberga. Lovinge
Lunds landsförs., S:t Peters kloster
Fjelie. Flädie. Stängby

so såte di tva syppa po bored.

Lunds landsförs.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sup II

di hà̲de en glasflàska, den va stǿ̲r so dær jik̲ en tré̲ sy̲pa i̲ Stãngby

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup
s.

pl.

han hade fǿd et par sypa

Flädi

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup
s-

syp, -en, -a, -ana

han han nók tád di sista
sỳpana.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

di sád po kontórad a sýp

di hade sỳpad op pǿzana

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1977

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

pret.

han sýp i måga år, men

sín ta de rént slút.

Nr 10234 Flädie Torna hd Flädie

Ingemar Ingers 1976-77

1977 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

sup.

di hade sòded a sỳped

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

sø̀va, søv, sø̀vad

intaga flytande föda (soppa el. välling) med sked.

di sad a sǿv aw fádad. S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

B. H.

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

sỳpa, sýpr, sýpad

ȧltid so sýpr di a stȧna

(näml. vid Gennons krog i Hardeberga sn)

St. Råby. C. N.

Nr 18184 St Råby Torna hd

1956 Ingemar Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Supa

pret.

han söp å va full om nättorna

10234. Fladie, Torna hd

J. Ingers 1968.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa;

sø̀pa, -or, søp,

sø̀pəd;

fór sø̍p han;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* supa

sùa, -or, su, sùed

pet. även sǫv

intaga välling, mjölk el. soppa med sked.

sùa mélfs a brǫ́.

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sùpa sup sùped.

før har dɜ sùped fàrlet.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sʉ̀a sʉ sʉ̀ad.

intaga supanmat.

en hade häurn gėr tɜ a sʉ̀a me.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
s.

sùa -n.

kvälssua.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa
v.

sùa, su, suad

åta med sked (soppa, mjölk eller välling)

so sú di àla aw ét kár.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lupa

sûwa (¹-wor l. ²-wor, pl. =; sûw pl. =; sûwad, sûwan m. och f., n.-wad, pl. sûwna; imperat. sûw, pl. ¹-or l. ²-or) tr. skedtals iumundiga (våtvaror). Enebærsdriffad de dude hata te sûwa. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ supa

[2]suwa ([1]suwor l. [2]suwor, pl. =; suw; [2]suwad; [2]suwen m. uh f., n. -[2]wed, pl. -[2]wna; imperat. suw, pl. [1]-or l. [2]-or) tr.; skedtals inmundiga flytande föda.

[2]suwa mɛtt, drɛ[2]kka, so.

Everlöf, Veberöd.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa

v.

sùa, súoa, su, sùad

intaga flytande föda (soppa, välling etc.) med sked.

dọ́ sú vi aw ẹ́t fạ́d.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x supa II

dæ já fjèrta dæ sú vi
àla aw ét fád, gràdafádad.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
sb.

sùpa

(vara drinkare)

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sȕpa, ´-or, sȕpr, sȕpad

Intaga spritdrycker till övermått;

jfr süa = intaga flytande föda med sked.

Nr 399 b Dalby, Torna hd

1925

I.Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa, v.

supa, sup l. sùpte, supt
l. sùped

pres. súpor l. ̄-or
imper. sup
pret. pte. sùpen

Nr 894 B Veberöd, Torna hd

118-119. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

(s²upa) ¹-por l. ²-por, pl. =; 2-ple; s²uped; imperat. sup, pl. ¹-or l. ²-or/ h., supa.

Perf. particip med formen s²upen m. och f.; ²-ped n.; ²-pna pl. brukas adjektivt i bet. rusig.

Everlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa

sòva , søv, sòved.

äta med sked.

Nr 3489 Fjelie, Flädie
& Borgeby Torna hd
John Svensson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa

sọ̀va, ´-or, sọv, sọ̀ved

äta soppa el. välling med sked

di fek sọ̀va àla aw én skåul

1938 399. Fjelie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa

sòva, sov, sòved

åta med sked

Nr 3496 Flädie & Stävie
Torna hd
Karna o Per Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sø̀pa, ´or, søp, søped

bøti̲la han søp

Nr 5081 Flädie, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Supa II

han sýp so han ràktat glista.

Hadie

1943 Nr. 399 Torna hd I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa

sòva, ´or. sov, sòved

åta soppa, välling el. mjölk med sked.

Ståvie, Lackalänga

sova í se "

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sẏ̄pa l. sẏ̄pa, st. v. sȫp, sȫpad

supa.

2,

i Flädie sẏ̀pa sẏ̀p sẏ̀pad

i Löddeköpinge " " "

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* supa

sȫva, sǭv, sȫved, att förtära våtvara med sked.

V. Torna & V. Harjagers hd №: 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sula

supa vb

äta soppa o.d.; suga

Blekinge: Torhamn

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sùla

åta med sked

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa:

di hada sýpad å ét hela

nátan

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syppa. or. sypp. sypped = supa

S:t Peters kloster Flädie

~~Vägginge~~, N. Nöbbelöv, Lunds landsf.

Hardeberga v. Dalby. Odarslöv. Igelösa

han va so gåen te a syppa,
han dœr hene.

Vägginge i S. P. Kl.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy̆pa. -or. syp. sy̆ped = sy̆pa (sypa)

Våginge

Bjellerup

dær syps rye. a de vare

Bjellerup

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supbroder s.

sy̆pabrọ̆a, pl. sy̆pabrọ̆ra

han fyla ǽe i hindǽn, a hán a hanses sy̆pabrọ̆ra di' holt et vǽsan

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1981

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supbroder

Su²pebrō̤or, m., -en; pl. -brō̤ra, -na, supbroder, - kamrat.

Veberöd

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supbroder

sýpa l. sýpebrar, m., -en, pl. -bro-
-ra, -na, supbroder.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supen
adj.

sy̆pen

berusad el. försupen

1925 Nr 399 b Dalby, Torna hd
I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supen

sỳpen

berusad.

Nr 3489 Fjelie, Flädie
& Borgeby Torna hd
J· hn Svensson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy̲pen, adj. supen adj.

= supen: berusad el. försupen
Lunds landsförs., Dalby

han va lita sy̲pen. Lunds landsförs.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supeń

syppaŕé, -ed

drychenskap; drycheslag.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Supesmat

Sùasmād, -an , supanmat; föda som intages med sked, såsom ärter och kål.

Hardeberga; St. Råby.

1945. 399 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supaumat.

sùesmad -en.

da va mest sùesmad te kväl.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supesmat, s.

sùasmád/, -en

= supanmat

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supesvått

sù̲esvót̲

soppa, välling o. d.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sleppglas s.

slèppaglås. n. pl.=

skappglas

Veberöd

Nr 4732 Veberöd Torna hd

I Ingers 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supkalas

sỳpa l. sỳpakalás, n. -id, pl.

= sing., -en, supkalas.

V. Torna & V. Harjagers hd

Einar Svensson Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sur

sur, -adj.: n. -t, pl. -a, sur

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sur (sur) [1] l. [1] or m. oh f.; n. surt; fl. [2] sura; pl. efter for, för, [1] sura; komp. [2] surare, [2] surast; sur.

Anm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sur, a.

sur

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

78.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Suranad; –; -e; surandad

: med dålig andedräkt

Blekinge, Östra hd.

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surdeg

surdáj -en

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surdeg

surdǟj, m., -kn; utan fsl.; surdeg.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surdeg

sū́rdáj, m. l. f., -en, surdeg.

V. Torna & V. Harjagers hd №296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Snile
-en

× sure s.

smdeg

Nr 402.

Blekinge Ronneby P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surhåla

surhå̱la, -an

sur el. sumpig håla

de vá en surhå̱la

1962 4276. S. Sandby, Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surna, v.

sùrna

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

38. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surna

skŭrna, sv. -a, -ad, surna.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Fe., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

sumogat

såġát, -ed

(anv. om kaffesumogat)

Bjällerup.

Nr 399 Torna hd. I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sursöt.

súrsǫd - a; neutr súrsyt

vi bàga súrsyt brǫ.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

susöt

súrsød neutr. súrsyt

súrsyt brø

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sursöt

súrsød, n. súrsøt

lrta fint brø, ela súrsøt

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fint

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surs̊t

súrsöd, n. súrsöt

(om bröd)

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1950. Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

su̱rsø̱d . neutr. su̱rsy̱t . adj. sursöt.

su̱rsy̱t br. S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sus

sus, n. -ed, sus.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

susa

2
sus̲a, sv. -a, -ad, susa

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. l. Ta. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svàlca

+svacka

Sörsjukning

Svalö.

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svag

sv-a̲g, adj., -t, pl. -a, svag.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svql, a.

svql, svqlt; svàla

51.53.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svål

svål, -adj., n. -t, pl. -a, sval.
kall.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala

svåla, f., -n; pl. -lor, -na; svala.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

T.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala, s.

svàla

48. Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala
v.

svàla -ar -a -ad

svalna, (svalnas)

kàfed svàlar; vi får vàrma kàran.

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala

svă̲²la, f. -n, pl. -or, -na, svala (fågel)

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala v.

svåla -ar -a -ad

= svalka, avkyla.

svåla se „svala sig", hämta svalka.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalbo

svàlebå - ad

9.7.1939.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I.Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalbo

svàlebó -ed — -en

dær e fålt me svàlebo i

stålen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svàle, -n

ˣsvale

trappavsats

Everöd

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svale
s.

svàle, -an

rymlig gång inne i hus.

só va dæn en svàle mit i.

(icke skolhus)

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1950. Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalla;

svàla, -ar, -a, -ad v.

de ràjnar so de
svàlar pu jōran;

№ 2595 Silvåkra. Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Svallerkål

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalna, v.

svàlna

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

24. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalna

svå²lna, sv. -a, -ad, svalna, bli -va sval.

V. Torna & V. Färjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svaltunna

svåletyna -an

"sval-tunna", kylare, en tunna med kallt vatten, genom vilken brännvinet passerade i ett rör, innan det var färdigt.

Dalby

Torna.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalunge

svàlaώ́ʒa pl. -a

dæa sédoa en svàlaώ́ʒa

9. 5. 1939.

Nr 4276 S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalunge

svàlaóʒa -an -a -ana

svàlaóʒana e flǫna

9. 5. 1939.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd

Ingemar Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svamp;

svump, -´en s.
-`a, -na;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svamp

svamp, m., [1]- en; pl. [2]- a, - na; svamp. På trästammar växande läderartad svamp.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svan

svan, ´-en, ` -a, ` -ana

1948. Revinge. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svan;

svan, -ˊn s.

-a, -na;

dar lǫu fi̱ra
svàna a va dǫa;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svan

svan, -en, -a, -ana

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svan. ¹en. ²a. -ana. svan.

S. Sandby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svan

sva̠n, pl. svàna

9. 7. 1941.

4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svan

svan, m., 1 en; svan; svan pl., kollekt. Ded e 2 ente tit en far se svan hær; 2) med pl. 2 a, -na.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹svanka

svàŋka — -d
smörja bröden med mjöl o. vatten
före bakningen.

svàŋka di fine bróna.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanka
v.

svàŋka – -d

svaŋka brø = smörja bröden

på ovansidan med dricka

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svankrygg

svàŋkrýgʒ -en.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svans

svans, ´-en

detta ord förekommer annars icke i folkmålet (jfr rumpa) men användes i bet. utskjutande bjälke varmed väderkvarnen vrides runt.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanstrå

b. f. svánstrǣed

utstående stock eller bjälke varmed väderkvarn vrides runt.

Nr 5081 Flädie, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svansträ

svánstrǽ, -ad

utstående grov bjälke från Stubbamölla, varmed möllan vrides runt och som äv. anv. som trappa

Gårdeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svar, s.

svar, -ad

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

51. 52. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svar

sv-ar, n. -ed, pl. = sing. -en,
sv-ar

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900, V. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svar
s.

svar, n., pl. =

so fek di la blé æ ha
næd svár.

Hardeberga

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara, v.

svàra

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

48. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara II

de kan ja ènte svàra té.

Lackalänga.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1943. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara

sv-ā²r-a, sv·-a, -ad, svaia

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Tö. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåra -ar-a-ad. svara.

de kan ja ente svåra te (= besvara)

Hardeberga

dær skole en nyst ha svårad:
vil i mala våra vega
so ska vi mala jæra læga. Vallkärra.

ur en sägen om Barnahöl i
Nöbbelöv sn

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara:

do va dær en ån fek
svåra.

Hardeberga

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara:

han vande ànan té na

a svàrta ànta.

Ådarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara
v.

svåra, pret. svårte

han svårte-n ånta år

Ovarslöv.

Nr 399. Torna hd, I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

sv-a̤rt, -adj. pl. -a, svart

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900, V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svo̱rt, adj. = svart
d. svórtor

Lunds landsförs. Vallkärra, Fjelie
St. Råby. Odarslöv. Igelösa.
N. Nöbbelöv. Stångby. Hardeberga

de svòrta tå̱ged. Stångby.

svạrt, S. Sandby.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart III

svòrta hȧsor de hade frṳentímorna.

Stångby

dær va en stȯr svòrtor rȯd a en rént vid.

Stångby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart II

även i bet. mulen:

nú blev de svórt i kylia-krågen +/, nú blev de snårt rœjn.

Gjelié (= sydväst)

en svórtor knúda.

Hardeberga.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart III

di svòrta plètana

Stångby

Nr 399 Torna hd

J. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart:

di kona va svòrta på
hàla skréuad (om svin)

Odarslöv.

vi har àntalins àlti hat
nan svórt gris. Odarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svort

didǽrne svòrte ràmnana

Nr 4602 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svort, adj = svart

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart . adj. . svart . svart

S. Sandby .

han va svårt som den värsta smė .

äv. svort .

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart
adj.

svort

senast iakttaget hos m.
f. 1939.
ja, fgjöpta et páa röa a et
páa svòrta (namel. skor)

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart;

svǝurt a.
– a pl.

han e svǝurt sam
en tåtar;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart
adj.

svart

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svort neutr = plur -a.

dä e svòrta som sigénare.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svart l. 1 or, m. och f., n. svart, pl. svårta och efter for, för, 1 rta, komp. 2 rtare, 2 rtast, svart.

Anm. i Östra Torna h.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart, a.

svart,
den svärte hästen

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

115.45. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svårt

"et stort, svårt fruntöm-
mer komm ud..."

s. 23

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svart a.

svart

Nr 402.

Blentarp. Tomahel

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svarta
s.

svörta, f. -n, svärta;
bloyksvörta, blanksvärta.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* svarta
v.

svȫ̱rta, sv- -a, -ad, svårta;

svȫ̱rta nọ̱r sh, svarta ned

sig, svårta ned sig.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Ta. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svortbrǫ́ged , svartbrokig

N. Nöbbelöv. Odarslöv.

so hade di tvą svórtbrǫgeda
gi²sa, a di skole fø²ra di.

N. Nöbbelöv.

yngre: svartbrǫ́ged.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarthårig

svòrt hàurad neutr = plur -e

àla doras glỳta e svòrthàurade

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartklädd

ò
svart klad

svòrtkled

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartkonstbok

svortkónstbo̱g. -en.

pl. -bo̱gor. -na. = svartkonstbok

Sjelösa

fa̱r va̱ hær só̱na bo̱gor,
svortkónstbo̱gor di ka̱la.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartmylla, sub. svartmylla

best. svartmyllan

svart- myle för svart-

svartmylla

Torna

Fjelie. Nr 398. Sv. P-n

Sven Persson 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartna

svòrtna – –d.

iblan so svòrtnar da for

ỳjanan po mi.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartna

sv-ö̱rtna, sv-–a, -ad, svartna

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svartplåttet

svortpléted, pl. -ada

svartfläckig

en svortpléted (näml. gris).

Ådarslöv -

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svarvlag s.

'svarvstol'

1 svarvelag med behör

Nr 22996 Bonderup Torna hd

Nils Bengtsson 1867 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavel

svawl -ed

strý stiffan på sváwlad.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavel

svaol, n., 1 ed; utan pl.; svafvel.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavel

svavl. ´ed

Lunds landsförs.

1932 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavellapp

svaolåp, m.; -en; pl. -a, -na; svafvellapp.

ja rọja bịen ịḥl me en svaolåp.

Veberöd.

Nr 392.

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavelsticka

svalstíſʒor

Nr 396 S.Sandby. Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavelsticka

svoulstítsa pl. -or

Nr 297 Borgeby. Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavla.

svằwla

man fɛk svằwla ɛjél bɛan.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveda.

sve svida svid
bränna vid.
iblan kona bröna ble svida

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveda;

svèḻa, – en s.

dar blẹ́ en sǿ̱li
várft i svèḻa;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveda

svē. sv. svi̲da, svit̲, sveda

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Tev. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveda

2
svē̊h, m. l. f., -n, sveda

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

swe sveda vb

swer, swe̊da, swet
swed

sveda

Nr 402.
Blekinge: Jämshög P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svǟd, adj. = svedd

Bjellerup

Nr 399 & 510 Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svede

svee^{2}, m., -n, utan pl.
Sveda.

dær va en fårli^{2} svee^{2} vær ganz han smed ditahærra^{1} po såred^{1}.

Dalby.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sveden
adj.

svèen -d, svèna
en som tål myckel värme.

du e fårlet svéen au
di pång.

Nr 4008 Gödelöv Torna hd
John Friberg 194?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*svedenpåls
s.

svēenpåls -en, -a
en som tål myckeet värme.

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sveen

svèen

adj. om mycket lat person, som gärna sitter inne.

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sveg

svæj, m., ¹ ꞁn; pl. ² a, -na, dåld.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåja, v. ×svega

imp. svåjar ; imp. svåja

sup. svåjad

svikta

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåje, sub. + svege

best. svåjen; plur. svæja (3)

best. svæjana (3)

det ställe.

där hackarna vilade (på vagn)

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+svegryggad

svæjrýdzad l. – oz m. oh f.; n. -dzad; pl. -dzade; utan komp.; svankryggig.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svæjrýggad, adj. ×svegryggad

svǽjryggad

Svankryggig

Torna

Fjelie Nr 398. Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svegryggad

svajrýggad, adj. pl. -e, svängd i ryggen; måren e svaj-rýggad, märren är svängd i ryggen.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1909. V. Ta, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svàjad

× svejet

buktig

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×svejryggad;

svæjrẏgzad a.

svankryggig;

mæran e svæjrẏgzad;

№ 2595 Silvåkra. Torna hd

Niis Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

el-svénskor svensk
svensk, neutr. svenst, svensk.
Allm. i Torna h:d.
di fiska mést på svénst vån.

Fjelie (Bjerred)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svensk

sv-ensk, adj., n. svenst, pl. -a, svensk.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1909o, V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svep
s.

svev -ed

svepning, linda, för barn.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa

2
svĕva, sv. -te, -t. svepa.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa
v.

svèva. ´or. svèfte. sveft

1943.

Stävie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa

sveva, -or. svefte, sveft

=svepa. St-Råby.

Stävie Odarslöv. Lunds landsförs.-, Bjällerup

S:t Peters kloster, Hardeberga, Fjelie

Vallkärra. Stångby

di har gjort å sveva om se.

Fjelie.

ålen svevor so farlat. ~~Stångby~~. Odarslöv

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa

sveva. svèfta. sveft

vi kan sveva på råkan
fåmtan méton

9.5.1939.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
Sandby
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa:

svēva sv. vävnads-term:

svepa den färdiga vävnaden om den bakre bommen.

Bjällerup m. fl.

1941. 399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa;

svèva, -or, svèfta, svèft;

di skola svèva en rätta;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa

svẹ̀va svẹ̀fta svẹft

P.P. svẹfd.

sịn skola ræ̀tʒan svẹ̀vas.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa
v.

svèva

sveva óm

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa

svēva) ¹-vor l. ²-vor, pl. =; svēfte; svēft; svēft, pl. ²-a; imperat. svēv, pl. ¹-or l. ²-or); tr.; svepa, linda.

Eforerlöf.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa II

di hade svevt et tàka om
kákalonan.

hvelör.

svèva ss. vävnads-term: svepa den
färdiga vävnäckan om den bakre bommen.

Bjällerup m. fl.

1938. № 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svẹ̄va

svepa vb

läggagarnet om vävbommen

Blekan Fornahl

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa véck

svéva vák = svepa undan, undanskaffa.

sín kona man svéva vák hálmen me plæjalen.

St. Råby.

Nr 399. Torna hd
I. Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svepfjel

svèvafjèl, -en

del av vävstol (där den färdigvävda räckan svepes)

Stävie.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1942.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

\+ svepglytt

Svē̲vaglu̇t, m., -hn; pl. -a, -na; hindebarn.

Éfverlöf. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svetsa

svæ̀jsa -ar -a -ad

Bjällerup.

1942 Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svett
adj.

svet

svettig

sólen stégor, so man bler
svét

m. f. 1939.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svett
s

svit -en

svíten ránor åw en

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svett adj.

svet, m., 1-ka, utan pl., svett.
svet l. 1-or, m. och f., n. svet,
pl. 2 svẹta och efter for, för, 1 svẹta,
komp. 2 svẹtare, 2-tast, svettig.
2 svẹtas (-as; -as; -ads; imperat.
-as, pl. =) dep., svettas.

Aum. i Ö. Torna h.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svett

svet

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

45. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svett

adj.

svit

Nr 297 Borgeby, Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svit

-en

svett s.

svett

Blek. Tör. hd

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svit

*svett a.

svitor, — , svit , svita

svettig

Nr 402.

Blekinge: Jämshög P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svettas
v.

perf. part. svẹ̀tad. pl. -ada

hẹ̀stana di va svẹ̀tada

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1977–78

1977 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svettas

svìtas

en faur svìtas úd rèkted

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svettas, v.

svὲta̲s, svὲta̲s, svὲta̲ds

123. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svettig

svit plur. - a

e du nå̇d svit idá

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svick

Svitj svitj

= tapp eller propp i en tunna

Revinge

Nr 3535 Torna hd

Ludvig Fredriksson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+
svịc̨k
s.

svęk, ᐟed
delav kvarnsegel
~~detalj~~ i ~~kvarnvinge~~. (vilken?)

Hardeberga
de fósta svękad.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svick(a) s.

svi̇k(i)en. = ett litet rör af trä som sitter instucket i ena ändan af drickatunnan.

Detta rör tilltäppes af täpen, hvilken utdrages när vill tappa dricka ur tunnan.

Torna

Sandberg

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×
svịka
v.

svìka -ar -a, -ad.

ta in seglen, på kvarnvingar.

Hardeberga

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svida

svia sve svied

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svida

svija (jor pl. = ; sve, pl. = ; sveed) intr. och impers., svida

jänen sve po me.

de svijor i fözed. Dalby

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svida

svi̲a, st. v. sve̲, svee̲d, svida.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. Ta., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

swi̲a

svida vb

pret. sve̲

svida

Blekinge-Ronneby

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sv̀ìdande
s.

svìare. -ed

sveda

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1957. St. Råby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sviden

svèen

lat, maklig (?)

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A.J. 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svika, vb

svija l. svigga

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

16. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sviksare

sviksare, -n

ryktare

3531. Everlöv, Torna hd

J. Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svikta

sv-ä̇jta, sv.-a, -ad, svikta

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1930. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svikta

svàjta, -ar, -a, -ad

V. Ucby.

Nr 399 & 510 I. Ingers.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svikteis

svæ̀jtai̲s. -en

sviktande is, is som sviktar men likväl bär.   V. Hoby.

jau ú̲d po svæ̀jtai̲sen.

Nr 399 & 510   J. Ingers.   Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

swimma, v.

Prån swimlar, . . .

4331:1:3.

Nr 10939 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svimmelse.

svi̲[2]malse, m., -n; utan pl.; svimning.

Efverlöf. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin

svi̲n, n., 1 ld; pl. =, 1 hn; svin.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin

svin, n. -et, pl. = sing., -en, svin.

V. Torna & V.Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin, s.

svin

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin

svin. ˈed. pl. svin. ˈen,

= svin

feda svin = göda svin

(Bjellerup)

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svin II

svínen jik éŋ dara ròda.

Håstad.

Nr 399 Torna hd I.Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svìn:

en se̲n àli· nan sví̲n nú̲e
va lø̲̀sa a ga u̲da.

Odarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svina
v.

svi·na [2], sv- -a, -ad, svina;
svi·na [2] nór [1], svina ned.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. K. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaktig

svinákti eller svinájti

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svinbalj

svinabål, -en.

balja stående i köket, där svinmat uppsamlas.

S. Sandby.

1939. 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinbalja s.

Svi̲[2]nabå̲l f. -len, pl. -ox, -na

= slaskbalja (står vanl. under vasken, som är försedd med ett hål i bottnen, gen. hvilket skölj vatten o dylikt kan rinna ner.)

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinblåsa

svìnablåna pl. -or

svin- l. gallblåsa på svin

Nr 4594 V Hoby, Torna hd
Bengt Svenninger 1949

Å Nr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinablæra ˣsvinblåra s.

svinblåsan hos svin (blåsesvyy) och användes som lekrak.

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Blentarp Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinfett s.

Svi̲ⁿnafi̲t. u.-ar. eipl.

= svinflott. Landby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinfett

svinafit. -ed.

№ 3358 Blentarp, Torna hd

C. G Persson 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinfot

svinaföd. -en = svinfot. svintass

han skole ta en syn for vert ben der va i svinaföden

Hällestad

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sving

svrʒ, subst.; troligen m.; ✓
förek. blott i genit. sing. och endast
i uttr. sē på tr svrʒs, passa
på tillfället, smygga sig till,
göra förstulet.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sving

svėŋ

i förb. se si ti svėŋ = se sig ett tillfälle.

№ 3358 Blentarp, Torna hd

C G Persson 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinga, v.

sviŋa

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svingel

svìŋel -en. svìŋla, -ana

ynge svìŋel etc.

vev. vevimåttning.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svi²ŋel len svi²ŋla na ˣsvingel s.

1/ ver eller 2/

svãngel

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svingel

svìngel, -en

1. ver på kjul etc.

2. hammel på vagn.

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svingel

svəgel, --en pl. svəgla, -ana,

= svingel. vev på hjul.

Lunds landsförs.. Odarslöv.

dær va en svəgel vi stọ a drọ i.

O. Torn i L. l.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinglakärna

svi̯zlaʒe̱rna. -an -ȯr -ȯrna.

= svingla-kärna. smörkärna av nyare typ. som går med vev (svi̯zel) i st. f. med s.k. to̱rel.

Odarslöv

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinagård

svìnagå̲r -en

inhägnad utanför svinhus, där svin gå lösa

4732 Veberöd Torna hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svìnagòur

svingård

inhägnad för svin

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinhudda

svinahöda, f., -n, pl. -dor, -na, lider, skjul för svin. hused likta en bra svina-höda. Dalby.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinhus

2.
sṳ̄ìnahṳ̄s, n. -ed, pl. = sing., -en, svinhus.

№ 296.

V. Torna & V. Harjagers hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900 / V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinahals led [2] svinhus s.

svinstia

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H.Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinahus
-ed

svinhus s.

svinttia (-hus)

Nr 402.

Blekinge Tving? P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svi̱nahu̱s, -ed, = svinhus.

Vallkära

S:t Peters Kl., Adarslöv

Allm.

sø̱en va i svi̱nahu̱sed. dær va

té̱pt for sø̱en.

S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhustak

svìnahustág, n.

di' hata ból pa mófors
svìnahustág.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhuvud.

svìnahåwed -ed – -en.

svìnahåweded kokte di ti sỳlta.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svined, adj. × svinig

= "svinig", snuskig.

S:t Peters kloster

Nr 399 & 510

Torna

L. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ svinaigel

svinaigel. -en

litet fristående svinhus av trä, stående på stolpar.

Borgeby. (enl. medd. av glasmälaren Anders Nilsson. f. 1860).

1935. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin-kätte

svinafjäte pl. -a.

avdelning, avstängning för svin.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin-Katte

svinaşætæ, sub

best. svinaşæten

plur. svinaşæta

best svinaşætana

Svinstia

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinafsyd. -ed. svinkött.

Allm. i Torna h:d.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

svinalåjor, sub. svinalåger

best. svinalåjred;

plur. svinalåjor

best. svinalåjren

svinlägor

Torna

Fjelie

Nr 398.

Sven Persson 1924.

Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinamåd. -en. svinmat. svinfoder

Svinmat

allm. i Torna hd.

Lundslandsförs. m. fl.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinamil

svinamil, subst.

best. svinamilen

plur. svinamilor

best. svinamilorna

svinmålla

Torna

Nr 398.

Fjelie

Sven Persson 1924.

Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinamila

pl. svìnamìla pl. -or

växten., Tarax. vulgare.

9. 7. 1939.

4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×svinmila
s

svìnamila -n -or -na.
maskros.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinamila

svìnamíla pl. -or

växtn. = Taraxacum vulgare

1950

Veberöd. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinamila

svìnamila, pl. -or

bot. = Taraxacum vulgare. maskros.

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinamila

svìnamíla -an -or -orna

växtn. = molla

Obs. Längre söderut användes svinamila i bet. maskros, Tarax. vulgare.

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* svi'namila

svìnamíla, -an, -or, -orna

Tarax. vulgare (maskros)

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinamila

s.

svinamila -an -or -orna

bot. = Taraxacum vulgare

Nr 4502 Lackalänga Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svìna mila

svìna mìla -an

maskros, taraxaum vulgare.

№ 51 La?kalänga, Torna hd

A.H. Burman 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinamila

svìnamíla -an -or -orna

bot.= Tarax. vulgare

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svinmila

svinamila -an-or-orna. bot.,
Taraxacum vulgare.

~~Allm. i Torna hd.~~

S:t Peters kloster
Hardeberga
Bjellerup.

svinamila etc., Stångby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinamila
s.

svìnamíla, pl. --or, växtnamn

Taraxacum vulgare

Bonderup

1968

10234 Torna h.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

swinamila ^e

×svinmilla s.

-ol

mathos

Blekinge. Jämshög

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×svinmöke, s.

svìnamø̀j/, -ad

= svingödsel.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinna
v.

sup. svòzed

Nr 3360 Everlöv & Veberöd
Torna hd A.J. 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinza

svimma vb

Svinzər, svant, svunzed

kunnas av

Nr 402.

[illegible] P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinna

svi̱ʒa, sva̱nt, svåʒed

= forsvi̱ʒa, försvinna.

S:t Peters Kloster. V. Hoby

a do̱ sva̱nt han bórt me desáma.

S. P. Kl.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinarygg

svìnarýgg, -en

ett slags hårfrisyr på fruntimmer.

Vallkära.

1932 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x svinslabb s.

Svi²naslàb n. – ed. ei pl.

= innehållet i slaskbaljan

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinslag s.

Svi²naslå¹v. n pl. – Svinras

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinatistel

svinatijstel, Sul.

best svinatijsteln

plur. svinatijsla

best svinatijst/lana

ett ogräs

Torna

Nr 398.

Felix Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinto rep.

svīnatasrē̱v -ed — -en.

rep av svinborst.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin-tråg

svìnatráu, -ad

9. 7. 1939.

Nr 4276 S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svìna éda

× svin äta

svinmat

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svira

svi²ra (-ar; -a; -ad; imperat. -a, pl. -ar) intr.; rumla.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svira

2.
svira, sv- -a, -ad, svirra, supa.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svira II

sv²ira̱d, adj. pl. -e, berusad,

han e sv²ira̱d, han är berusad.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svina
v.

svìna

vina

svìna kring òrenen

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svískon

sv̊ískən, n., -kəd, pl. =, -kən, Svískon.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sviskonsoppa

svi̱[2]skenasåpa, f., -or; fl. obrukl.; sviskonsoppa.

Bonderup.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sviskonsoppa

svìskerasópa -an

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sviskonsoppa

svìskena sópa. -an

Hjällenup.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svìsma

× svisma

brinna hastigt

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x svisma av

svisma ´aw -ar -a -ad

brinna hastigt, brinna med ett fräsande ljud.

Dalby;

de svisma ´aw på lida gräna

Nr 399 Torna hd

1945. I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svallen

svȯ²len m. och f., n. -led, pl. -lna; efter för, för¹-len o.s.v.; komp. ²-lnare, -lnast; svullen.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svullen
adj.

svòlen

Ödarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svullen
a.

svå̀len. neutr. svå̀led

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svullna

svå²lna (-ar; -a; -ad) intr. och impers.; svullna.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svullna

svòlna, = , ˋ-ad

(nyare ord)

Jfr bulna

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svulten

sò̀ltən, sò̀ltna a.

hungrig;

han kåm nor han va sò̀ltən;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulten a.

sølten, -d = hungrig

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulten

sỳlten

hungrig

dó va ja sỳlten a jà ånd brá mé.

S. Sandby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulten
adj.

sylten
hungrig

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×svulten
adj.

sỳltan -d plur. sỳltna.
hungrig
en bler sỳltan nor en ser mad.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulten

sùlten

hungrig

Nr 3360 Everlöv & Veberöd

Torna hd A. J. 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svultan, adj. eller sylten
komp. svultnare
sup. svultnast

hungrig

Torna

Nr 398.

Bjerred Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulten

sỳlten

hungrig

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
sy̲lten. adj. "svulten." hungrig.

Allm. i Torna hd.

²
do̲ va ja sy̲lten a ja a̲nd bra̲ me̲.

S. Sandby.

² ²
di kan vänta te di sæl e sy̲ltna.

Stångby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svágor, m., -kor; pl. -gra, -na; svåger. (above: svägu)

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåger

s-v-ô-u-g-a-r, m. -en, pl. svougra, -na, svågern.

V. Torna & V.Harjagers hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To, V. Ha

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåger

svǫ́gor -en. svǫ́gra, ˊana

Ödarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svågerlag

svágraláv

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svágorlåv, -rd

svågerlag

Nr 8114 Bjällerup, Torna hd
Viktor Welander 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång

svång
= hungrig
ja tjänner me så svång

Revinge

Nr 3535 Torna hd

Ludvig Fredriksson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång
adj.

svaŋ
ŋ

hungrig, mager.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd
Torna hd A.J. 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång

svaŋ, adj. n. -t, pl. -a, svång;

jā e svaŋ i mǟvan, jāg ä

(svång)
som /ī magen.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. K. To. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svang
-en

×svång

s.

hälfoten på en sko

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Blekinge, Ömhult

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svaŋ ma

svång a.

utsvulten, tom

Nr 402.

Blentarp: Torald P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång

adj.

svɑɔŋ

mager, tunn

Stångby

havren va svɑ́ɔŋ.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svånge

svånge[2], m., -n; pl. -nga, -na; hålfot.

Veberöd[2]

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svånge

svàŋe. -en

hålfot

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår

svar

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår

svaur, adj., n. -t, pl. -a, svår

V. Torna & V. Harjagers hd
№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Te. K Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår

svar

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

45. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svågerska

svægorsa, f., -n; pl. -sor, -na; svågerska.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svägerska
s.

svægorska, f.

min svægorska hon va jo
lita störvånd.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svågerska.

svàgorga, -an s.

-òr, -na.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svãguska

svæ̀gorḡa

Nr 297 Borgeby Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälja

svåla (1 lor l. 2 lor, pl. = ; svålde ; svalt ; svald m. och f., n. svalt, pl. svålda ; sval, pl. 1 or l. 2 or) tr., svälja.

Everlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälja

svälja

om mårenen, när ja ente kone svälja kåfe, so forstå ja de va frågan om en liden påg.
(hustru fr. Sandby, som väntade barnsbörd)

ant.
1951.

S. Sandby. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälja, v.

svàla, svàlda, svalt

nársvald (= nedsväljd)

21. 22.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålja

sv-ǟlja, sv. svālde, svālt, svālja

V. Torna & V. Harjagers hd №296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 a V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svȃljà

svæ̀ljà

svæljà nǿr

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I.Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälja. -er. svalde. svalt. svälja.

S:t Peters kloster. Lunds landsförs.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svåljande

svæ̀ljàna, -ad

svalg.

Nr 297 Borgeby, Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svèljane, -d

x sväljande

svalg

Nr 8114 Bjällerup, Torna hd
Viktor Welander 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålt

sv-ælt, m. b. f., -en, svält

V. Torna & V. Harjagers hd №296

Einar Svensson-Hallbeck 1900 Fk. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta

svèlta svalt svàltad.

som di svált fjòra krigsauren.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svãlta;

svèlta, -́or, svalt, svòlted;.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta

v.

svèlta, -or. sva̲lt, svòlted

Dalby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålta

di jek a svált nú po fèladorna

(näml. kreaturen)

ex. gl.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålta
v.

svàlta, svalt, svàltad

svàlta ijél

Flädie

Nr 5081 Flädie Torna hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålta

svælta, sv- -ta l. svalt, -t l. svaltad,

svålta.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V.To. V.Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta

svälta. ¹or. svalt. svålted

= svälta

Bjällerup, Dalby. Hardeberga.

S:t Peters kloster. Stångby Igelösa

höjfåria tiggare svältor igel.

S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

svålta

svàlta, svalt, svàlted

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålta II

om ált sódent ståna, so

svált ju folk. (d.v.s.

produktionen)

Stångby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålta III

gú ge láw a ták; ja
hade èza som svált.

Igelösa.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svålta III

hade jà ànte vad va bÿggen,

hade jà svàltad - ijęl

jfr bygge.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svãng

sveŋ, -en, -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång

svæŋ, -en, svång; särskilt i uttrycket va i svæŋen, "vara i svången" = vara på modet, vara i ropet etc. Dalby

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svang

svæʒ, ˊen

i svǽʒen ung. = på moden

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svånga

svæŋa, -de, -d

han svæŋde ma tøsorna.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svånga

svèŋa, svèŋda

di svæŋda óm so eŋ i hålseŋan.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga

svèga, ´-or, svègde,

svegt

1927

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I.Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svãnga, v.

svæ̀ŋa

29. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svànga

svèya, svèyda, svöyt

p.p. svöyd, pl. -a

svèyda va slorna

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svănga

svæ̀nga, -or, svæ̀nde, svænt

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga

sv-$\overset{2}{\underline{æ}}$ŋa, sv. -de, -t, svänga.
sv-$\overset{2}{\underline{æ}}$ŋa se, svänga sig.

V. Torna & V. Harjagers hd   № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga
v.

svèŋa, ⁻oa. svèŋde,
sveŋt.

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd

I.Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svǽga, -ǿr, -de, -t, svånga. I.

✓ Dalby

svǽga. Lunds landsförs. } samma
svǽga, v. Torna. } böjning som ovan.

svǽga te sies. Lunds landsförs.

Torna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga II

svæga i förb. svæga hästa, d. v. s.
svänga hästar, föra dem ut i något vatten
för att skölja dem.

Borgeby enl. And. Nilsson
Stångby.

dæ va so di fjorde nör a svæzde ögen.
Stångby.

1935. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ×svār;

svær, -́en s.

grāstorvor;

di hàka svǽr;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

ˣsvår ;

svær, -´en s.

svål ;

dar é su ʒók svǽr
pu deta flǽʒed ;

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svār

svær -en -a -na.

svålen på flāsket.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svær

x svä

tung

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svål

svær, m. b. f. -en, pl. -a, -na,
1) fläsksvål. 2) grässvål (kollekt.)

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svärd s.

Svål, m. ejpl. = [1] fläsksvål, [2] det allra öfversta gräsbevuxna jordlagret af en gräsvall.

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svärd

svær, m., ¹ kn; Intan pl.; gråssvål; 2/ med pl. ² a, -na, fläsksvål, hufvudsvål. - I pl. endast i bet. stycke af fläsk-svål.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣsvå̃rd s.

svæ̱r

= svål

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

45-.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärd s. 12.

svärd

"så hängde där et svärd.."

s. 26

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svård;

svær, – hm s.

gråstorvor;

di brandə svær;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svärd

svæ̲r, ²en = svål

1. pl. -a -ana = fläsksvål.

2. = tjock gräsvärt på marken

bræ̲na svæ̲r = avsvedja

sådan gräsvärt.; haka svæ̲r.

Sandby, Hardeberga, Lunds landsförs.

Torna

Nr 399 & 510

L. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svärd II

om sòmrana mote ja brena
svǿr i ὰyana.

Hardeberga.

1925 399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

ˣsvärdhaka, s.

svàrhak/a, -an; pl. -or

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svæ̂rhåka   ˣsvä̃rdhaeka s.

grov hacka att rödja upp gräsvall med

Nr 402.

Blekinge, Jämshög

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärdotter

sv-ardåtor, f. -en pl. -dåtra, -na,

svärdotter.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Klut. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×svårdtuss s.

svætø̍s, m(?) pl. -a = grästorf
l.
svætø̍r. f. pl. -or = — " —

Torna

Sandby

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärfar

svarfǻr, m. -an, pl. -a, -na,
svärfar

V. Torna & V. Harjagers hd №296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. K. Sk. K. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svǽrfa̲r - hn. svårfar. Allm.

S:t Peters Kloster, Vallkära,

han to᷊ rmo̲d ad a̲tor sin svǽrfa̲r.

(övertog stället)   S:t Peters Kloster.

Nr 399 & 510
J. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×svärhacka;

svä̀rháka, -an s.

flåhacka;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåja;

svåja, -or, sår,

såred;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarja vb

svàrja, swr, swrled = svarja

Torna

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärja

svärja sa̲r sa̲red
d. sa̲u̥r sa̲u̥red

dɛ sá̲r a dɛ gó̲rma.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärja

svåra / svær, pl. =; sør, pl. =; søred; svær, pl. 1 or l. 2 or / tr. och intr., svårja.

Everlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåja III

sværa, svɑr el. sɑr, svɑ̀red el. sɑ̀red.

bevlöv.

han gràbla pɑ ad han hade svɑred fálst.

1938 № 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärja, v.

svæ̀ra, sak,

14.48.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svàja
v.

svàja, pret. sa̲r

Nr 4503 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1950. Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svăja

sv-åja, st.v. sa, såred,
svăjå

V. Torna & V.Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svæ²ra   svãja vb

Svær, svor, svo²red

svãja

Nr 402.

Blekinge-Jämshög P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarja. -or, sor, sored svärja
el. svor. svored. = svärja

S:t Peters kloster. Hardeberga. Bjällerup.
Fjelie Flädie

di vil hälor svarja en lesa; di svajor te vert or.

S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svȧja II

han hade svɑ̀red pɑ ad han sɑgte ȧli klɑ̀ga.

S:t Peters kloster -

1926 Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svăjå

svàja. -oa. svœa, svœad

imp. svaj!

Odarslöv

jå svœ́a jo té —
(œ)

ák, sváj ènte, du kona jo vel
dǿ!

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sværa, svær, sœr, sœrad, sväja
(el. svärja, svärjor).

Lunds landsförs.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svàrja

svàrja, ´-or, svor, svòred.

1949. Håstad, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåjå :

jå holt på a svåjå
på fjòragåran.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåjande [1]

svarjane [2]. -ed.

= svärjande, svordomar.

de e so lit me doras svarjane [2]
(lit = fult). S:t Peters kl., Värpinge

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårm

svarm, m. l. f., -en, pl. -a, -na,

svårm

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. G. Tc., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåim

svœrm. -en. -a. -ana

= svårm. bisvårm

Hardeberga

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärma

sv-ärma, sv- -a, -ad, svärma;
bien di svärmar, bien svärma

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svä̀rma

svæ̀rma, -or. svæ̀rmde, svæ̀rmt

de e vís tíd om åred vívorna
di svǽrmor.

Lunds landsförs. (Ö. Torn).

1938 № 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärmoder

sværmǿr, pl. -a (!)

sṓna svǽrmǿra e hær ènta gót om (sagt om en avhållen svärmoder)

J. Ingers 1967 10234. Fladie, Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärmǫr, -bn. svärmoder.

Allm.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärmor

sv-armár, f. -en, pl. (sällsynt) -a, -na,

sv-ärmor.

V. Torna & V. Harjagers hd .№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Svålplog

svalplå pl. -a

plog varmed svål = gräsvål

plöjdes upp.

Örsjö Ekberg

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärson

svæ̨rsǫ́n -en -or -orna

1928

Revinge, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårson

sværsón -en -or -na.

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svä̊rson

svärsón -en -or -orna

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I.Ingers

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåsson II

so jik svæsónen po tágad a

flýta et par ryggatrǽ.

brulòt

1940 Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärson

svärsön -en -or -orna

1941.

Hällestad, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svărson

svarsón

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

84. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärson

svärsón -en -on -orna

1927 399. Fjelie. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänson

sværsán, m.

Nr 4503 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1950. Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärson

svarsónn, m. -en, pl. -or, -na, svärson.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svær*sōn*[1] *svăr̆son* s.

Svăson

Nr 402.

Blentarp, Tornaälv P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svăson

svarsán -an -or -orna

Nr. 4574 V. Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärson

svæ̲rsǻn -en -or -orna

Sjelösa, Odarslöv

pǽrses svæ̲rsǻn. Od.

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårson

svarsón -en -or -orna.

Bjällerup

= svårson. N. Nöbbelöv, S:t Peters kloster.
Lunds landsf., Odarslöv. Fjelie.
Dalby. Reving. Borlöv.

svarsón ete

Hällestad.

Nr 399 & 510

Torna

L. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårta, s.

svæ̀rta

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårta
v.

svà̱rta -a -ad.

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Finar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärta
v.

svæ̀rta -ar -a -ad

di jɾk ud i stæ̀rsed a svæ̀rta
dom, so di ble blàyka.
(näml. kyrkoträtskorna) N. Nöbbelöv.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårta
v.

svæ̀rta -ar -a -ad

Stångby.

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåtande s.

svåtane. -ad

handlingen att svåta.

Stångby.

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy
v.

perf. part. syd, neutr. =

vära glyta di fik syd hos na
(om en sömmerska i Lund)

St. Råby
M. F. 1910

Nr 18184 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy
v.

där va en skräddare som va
a syda på et stala ---

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy

sy / sy̆or, pl. =; sy̆de, pl. =;
syt; syd m. ok f., n. syt, pl.
syda; sy, pl. 1 or l. 2 or)
h.; sy.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy, vle

sy, sỳda, syt

pres. sýor sy[s]

imper. sy

pret. pte. syd

121.122.82. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy

sy, syda, syt

jà hada lyst for a sy.

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy

sy, sv. sy̌dla, syt, sy.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. Tå V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy I

v.

sy, syr, sỳde, syt

Stångby

Nr 399 Torna hd

L. Ingers 47
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy, -r, syde, syt = sy   sy

Lunds landsförs., St. Råby,

fa̲r han jik̲ omkrig po ga̲rana
a syde, han va so̲knarkre̲dare.
Ö. Torn i Lunds l.

den han sa̲d po bo̲red a syde

St. Råby   Torna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣsya ;

sja̖, syr, sǫ, sǫ̀ɛð v. ä.

koka, sjuda ;

vi ska sja̖ pantọflọ ;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syförening

sýforénng. pl. -or

(Nyare ord & begrepp)

St. Råby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sygg

sydz l. ¹or m. ok f., n. sydzt l. sygt; pl. ²sydza ok efter för, för ¹-dza; komp. ²-dzare, ²-dzast; däfven.

la ²ante klärna ¹le²dza ²ude, so di bler ²sydza.

Everlöf.
Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

syg

× sygg

Julkorg

Nyare uttal: jfr sygg enl. P.L.

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syg, -a

×sygg a.

genomvåt (om kläder, skor)

Nr 8118 Odarslöv. Torna hd
Viktor Welander 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syka

sy̋ka (1 kor; sok; sy̋ked; sy̋kan m. och f., n. -ked, pl. -kna; syk, pl. 1 or l. 2 -or) intr., utr. för springa, löpa undan, flykta. När ja ha en nıva fol sant o stror i barmen, so sykor låporna. Dolby. F.

Nr 392.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× syka

syka. -or. søk. søked. = rusa.

fara åstad.

men nar di kom te ågarp. so

søk di nør i bæken. N. Nibbelöv.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x syka
v.

sỳka, -or. sak, sàked

hastigt rusa el. springa; dyka.

Stångby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sykorg

sýkor, m., -kn; pl. -a, -na, sykorg.

ded e kn grēvakör; ēla på gamaldasvis kāla di ed for kn sýkor te ha sýtoj i.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syl, m., $\frac{1}{-}$ hn; pl. $\frac{2}{-}$ a, $\frac{syl}{-}$ na; syl.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syl

syl, m. -en, pl. -a, -na, syl (vak-tyg)

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson Hallbeck 1900. V. To. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylhacka

sỳlhàka -n -or -na

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syllsten

²syllastēn, m., -ën; pl. -a, -na; grundsten.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylspett

¹sylspyd, n., -ed; pl. =; -en; sylspett.

Efverlöf, Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylt

sylt -en

en kròka sylt.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta

sỳlta -n -or -na

svinahøweded kakta dr tr sỳlta.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta
v.

sylta — -d.

sylta krỳsen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta
s.

sỳlta -an (kötträtt)

di la ihóp liasom di
legor sỳlta

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta
s.

sùlta, -an

sùlta a rubédor

№ 3358 Blentarp, Torna hd
C. G Persson 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
sy̲lta, -an = sylta

²
sy̲lta a røbe̲dor. St. Råby.

vá ska vi ha̲ tɛ kvé̲lsma̲d? vi
ta̲r sỳlta a røbé̲dor.

Bjällerup.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltgurka

syltgórka -n -or -na.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltlök

sỳltlóg, -en

vása gå̠ a ta sỳltlóg!

1954.

Håstad. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltmjölk:

sỳltemélté, -en s.

tjock fårmjölk, som

man doppade bröd

i;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syltemilk, sub. syltemilk.
best. syltemilken
2 syltemjölk

sur fårmjölk

Nr 398.

Torna

Bjerred

Sven Persson 1924.

Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

symaskin

sýmaʃin -en

jà skωla gæ hén ta sýmaʃinen

Ådarslöv -

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× syn;

syn a.

sÿna pl.

synt n. söcken;

hn sýn då;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn

syn, m.; [1] kn; pl. [2] or, - na; syn.

se i syne, ha synvillor.

Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn, s.

syn

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

82. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syn

Syner (pl.)
'synbilder'
"där komm sånna syner
så ..." s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Syn(en)

Synen

'ansiktet'

"Så fälly en aldri te dämm udan i synen ..." s. 28

Nr 5172 Dalby, Torna hd
Per Larsson 1887. Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn

best. f. sýnen

ansiktet.

sed nú ente e dala nón po gó̱led. preg. for dó kan du i rápen ble blèsed i sýnen.

Nr 3381 Fjelie, Torna hd

Anna Andersson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syna
v.

sỳna, sýnor, sỳnte, synt.

granska. undersöka.

Hardeberga.

kandáten han sỳnte blomorna.

han synte stèna: jeolåg.

Nr 399 Torna hd I.Ingers 1944

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sy̆nad   ×synad s.

sŏnaad

Blentarp. Tolnakl

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ Synad

sỳnad, -en

syarbete.

Hardeberga.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synas

pres. sg. syns

de sýns ènte idón

≡ (anv. s. passivum till se)

9. 7. 39.

4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synas

syns (syns, pl. = ; sy²ntes ; synts)
dep. och impers. ; synas.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synas

syns, -dep. -tes, -ts, synas.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Ta. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

syẓ, m. l. f., -en, pl. (sällsynt) -Or, -na, synd.

-der e syẓ om en, det är synd om honom.

Läs: syẓ s. 1.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hä.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd.

syz

Nr 297 Borgeby, Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

sy̯z, ´-an

de e sý̯z li̲avel̲ . (skada)

de hade vad sý̯z

Nr 4502 Lackalånga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd II

de hade vad rént sýg a
vélt en sóden tjòrka.

de e syg = det ä skada.

de e sýg di e so dòlit gaua nes.

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1949 - 64.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn*d*
s.

han har tyt de va sy̌g om
han

Flädi

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1928

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd
s.

de va sýǫ́g om ręǵgen, for
han va so stàmed

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers

1979 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

de e båda sýz a skåm

(talesätt)

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters Kloster Torna hd

I. Ingers 1978–79

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd:

de e sý̲g ó̲m -an.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1957.

St Råby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd:

de e mést sýz om di

àrma krégan ---

Ådarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Synd II

dén sýnden kan jà sæl
forláta

Igelösa

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

5 Y 13

synd

4596. Lackalänga, Torna hd

IV 1 B. S. 49

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy̯ʒ = synd

synd

Bjellerup, Dalby, Veberöd

sy̯ʒ. Lunds landsförs., Odarslöv, Sjelösa, S. Sandby

de e sý̯ʒ om gly̯tana. Sjelösa.

Torna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

de hada vad sýȝ om dom
me et sódant aló ál tíd.

St. Råby.

399. Torna hd J. Ingers 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd s.

syŋ s. -en pl. -or -na

= synd   tavetg

yngre syŋ etc. (1928)

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

synd:

de e sýg a ha knásan ùda

S. Sandby.

Nr 4276 Torna hd I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

syy, -en

Dalby, Veberöd

1925

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

syŋ

da e syŋ om dom.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd;

syŋ s.

di tyte da va syŋ
am en;

№ 2595 Silvåkra Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

syz, m., 1 kn, pl. 2 or, -na, synd.

di halvēra am syzen.

Everlöf.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd, s.

syɳ, sýɳen, sỳɳor,

28-64.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syklig

sỳkli, n. sỳklet

A.O.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synnerhet

i förb. i sýnorhéd

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sýzorhēd

synnerhet

i sýzorhēd = i synnerhet.

Odarslöv

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synnerhet

sy̍norhèd. i förbindelsen

i sy̍norhèd. i synnerhet.

Stångby, Fjelie. N. Nöbbelöv.

de jor man jàrna. i sy̍norhèd nar de e dita. N. Nöbbelöv.

i sy̍norhed ìzan man kom nør

Stångby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Synnerhet

sýnorhéd

i förb i sýnorhéd

S:t Peters kloster.

1952. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Synnerhet

i synorhéd

Stångby. Håstad.

Nr 399 Torna hd I.Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synål, s.

sýnal

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synål
s.

synål

Sätt en synål på jass, e dar inged spöge röe jass.

s 13.

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synål

sýnaul, m. -en, pl. -a, -na, sy-
-nål

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synål

sýnal -en -a -ana

Adarslöv

sét en sýnal pó jar, e dar

ìzed spöge rér jar.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy̆nål

sý̲naul

Nr 297 Borgeby. Torna hd

Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syra, s.

sỳra, ; sỳror,

39.82. Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syra

s.

pl. syror, -orna (Rumex)

röa syror

Stångby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrenbuske

syrénebòsken, ~~f~~ m., -n; pl. -kна, -na; syrenbuske.

Syrénebòsken han råkкa o månen tröde de va spöje.

Bonderup.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.   F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syring, s.

sýrin

Nr 396 S. Sandby, Torna hd

A. L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syring

sýrez, m., -en; pl. -a, -na; syring.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrum

sýrom -ed.

spec. om det rum där sömmerska sitter och syr.

4732 Veberöd Torna hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrsa
s.

sìrsa

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrsa

sìrsa, -an, -or, -orna

Råby

1935 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskon;

gùggana, - en s. å.

di va flère gùggana;

№ 2595 Silvåkra Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nl — syskon s.

sø²gen l. gògen = syskon

Nr 395.

Torna

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskon.

sỳsken -en.

vi va séks sỳsken.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskon

Sä²sänä, n., -d., pl. =, -n, syskon.

Efverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskon

sušk[2]on, n., -d; pl. =, -n;
syskon.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskon, s.

guìgan l. sùgan

83.

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskon
s.

sỳsken eller sỳskena

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy̋sken. -en (pl. t.). syskon.

St. Råby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy̆skane. -an. syskon.

Adarslöf. Stångby

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sỳskane, -enu = syskon (pl. t.)

Lunds landsförs., Ö. Torn (hört hos 90åring 1924).

ynga sỳskan.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskonbarn

Gjøjanebåarn, n.

kusin

Gjøjanebåarn ta par kåvarg.

citat efter äldre medd.

Nr 4276. S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskonbarn

sušenebāřn, n., -ed; pl. -bø̄řn, -en; syskonbarn, kusin.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sízenbarn

syskonbarn

syskonbarn,
kusiner

Nr 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syssels̀ata, -or. - s̀ate, -s̀at

(ysselsätta)

= ysselsätta

Bjellerup

Torna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysla
s.

sỳsla -an -or -orna

1925 Nr 339 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syssla

sỳs̲la

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~lagsloa~~, s.

~~fjörtja~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syssla

2
sÿsla, f.; -n; pl. -lor; -na; i syssla.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syssla

sỳsla ; ; sỳslor

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

43.74.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syssla
s.

sỳsla, -an

so fek jà ọ̀vontá sỳslan a
gá me mád i márkan. B.H.
S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysla

sy²sla (-ar; -a; -ad; -ad, perf. particip finns blott i n. sing.; imperat. -a, pl. -ar) intr.; sköta utfodringen af kreatur.

kv²ian får gå o sy²sla.

Efverlöf.

Veberöd.

Nr 392 Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysla
s.

sỳsla

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysla

sy²sla, sv. -a, -ad, syssla

sỳsla? sỳsla enl. typordlistan.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sýsla -an-or-orna = sysla

Våstad, Ådarslöv, V. Nöbbelöv

S:t Peters kloster, Lunds landsförsamling

St. Råby, Bjellerup, Dalby.

Nr 399 & 510

Torna

L. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysla:

i kan fyta jän sỳsla!

Ovarslöv.

de va for han skola naturlitvis ènta fyda dan sỳslan.

Ovarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+syslepåk

²syslepåg, m., -en, pl. -a, -na; dränggosse som har att sköta utfodringen af gårdens kreatur.

Veberöd, Efverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

+ sysslepåk

sỳslepáug, -en -a -ana

den yngste av drängarna på gården (skötte kreaturen)

fjeˊkie

sỳslepaugen de va den som skole

fyta omkrėg ma krėgen.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysslepåk

sy̅²slapang, m. -an, pl. -a, -na, sysslepojke.

den yngste av drängarna

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V.To., V.Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syslepåg. -en.

x syslepåk

gammal benämning på den yngste av drängarna på en gård.

S:t Peters kloster, St. Råby.

N. Nöbbelöv

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster, s.

sø̀s̲tər

el. sýstor

ja hade en sýstor som jik̲ a

lè̲ste for préster. J. P.

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster;

sýstor, -en s.
sýstra, -na;

henas sýstor bor i
rìvege;

№ 2595 Silvåkra Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster;

sýstor, -ern s.

sýstra, -na.

hans sýstor hede

èlna.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster.

sýstor -n, sýstra -na.

da va ju mən sýstor.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

sýstor, -an. sýstra, -åna

man ɑlapáls fɑ̃r gɑ̃ te sin sýstor

få̲r̲ hä̃ = b̲ö̲r̲. I tilltal i andra person.

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1977–78

1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster, s.

súst̲or l. sùs̲tor-en,
súst̲ra, -na

Nr 394 B. Veberöd, Torna hd

107. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

sỳstor, -en

min sỳstor har vövan har nöra

Vöröd

4732 Veberöd Torna hd

W.J.

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

sösster

"min sösster å från..."

s. 23

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

An\ers Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

sý̱stər, f. -ən, pl. sý̱stra, -na, syster.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy̋stor. -en. pl. sy̋stra (syster), -na
= syster. Även sy̋stor. ant. i Lunds landsf.
S:t Peters kl., Lunds landsförs.,

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

sýstor, om sjukskôterskor:

sýstor jáorda hon e stóarst

d: ä ôverskôterska.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systerdotter
s.

sỳstordóton, -en. f.

Flädie

Nr 10234 Flädie, Torna hd

Ingemar Ingers 1970-71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systerdotter

sỳstordṓtor -en

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systerdotter

sjẏstordóto̲r, -an, -do̲tra, -ana

Lunds landsförs.

min sjẏstordóto̲r på Limhámnen --

1932 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systerson

sụ̊stors*ō*n, m., -en; pl. -or, -na, systerson.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sytyg

sytoj, n., -ed; utan pl., sydon, - behör.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systerson

sigstorsön -en -or -orna

= systerson. Lunds landsförs.

Bjällerup

Nr 399 & 510

Torna

I. Ingers 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sytråd

sýtrå, -en, -a, -ana

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1977

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sytråd

sýtrau, m. l. f. -un, pl. -a, -na, syträd.

V. Torna & V. Färjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900, V. To., V. Hä.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sytös -en-or-orna. sytös.

ogift sömmerska.

Dalby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
v.

sau, sv. söda, sot, så.

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sau, saur, sode. sot. v., så. [så]

Vallkärra. Flädie. Stångby.
Odarslöv

Inf. sau: S:t Peters Kloster.

sau, sàde, sat: Odarslöv.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så II
v.

i làkaláza dæn soda di
mèed bøvéda.

Stångby.

de lǿnor se vel ènte a sáu
sódent. Stångby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så II
v.

di sade sé a sé ud for ét.

Stångby

de sísta strågad han hade sát

Stångby.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

v.

sa, san, sàde, sad.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

verb.

sau sàude saud

han hàde saud lin.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa, sar, sade, sat = så
v.

Dalby, S. Sandby

Hällestad

Veberöd

Everlöv

Nr 399 & 510
L. Ingers 1925

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

sa (sar, pl. = ; såde ; sat ;
sad m. och f., n. sat, pl. såda ;
imperat. sa, pl. -r) tr. ; på.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

så, vb

sa, sàde

84. 85, Nr. 394 B Veberöd, Torna hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
vb.

sa, - da

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sau så vb

saur, såde, sast
sasd

så

Nr 402.

Blentarp Önnarp P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
adv.

sau (betan.). so (obetan.), adv. hang:, så

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
adv.

sa = på detta sätt

di' mote hòla skøvel a
spá sá, te han kom ijén.

Odarslöv –

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
adv.

so

de va só, so ad di hada tad
lée dæe en gaŋ i tiden ---

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på, ~~a~~

adv.

s a

Anm. so iakttaget av J. J-s:

på só vis.

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så.
adv.

so

de kåm so akáva.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

adv.

so

om sòmaren e só, so e

hæ mìed gránt

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så osv.

så

"å så komm komm ..."

s. 27

Nr 5172 Dalby, Torna hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så adv.

se ˈsă̆ˈ

"se där ble innte et innda

tröll jämm ..."

s. 27.

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så osv.

så

"så jitj dar nåna påga..."

s. 23 ------

Nr 5173 Veberöd, Torna hd
Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
adv.

so kom vi forbí hèkabája
sǿ; so kom vi dén vǽjan
nórad; so stàna vi a tita
vos om.

L. L.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

adv.

só a só, om icke närmare angiven storlek el. antal.

dær skola va só a só lånt.

imellom vǽr vigra.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
adv.

ja só va de ma dé

d:så förhöll det sig.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

adv.

so

ja mingån e di só.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd, 5

.. bra å koga sõ po."

433/:2:4

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd s.

so, best. soad, n. Gjpl. = köttsoppa,

so, søed

Torna

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sónan, neutr. sónat

Nr 10234

1965.

St. Råby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sóden, n. sódent

sódent ósa kan jora

fortréd

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

n. sónat

dar va sónat stårt sprįgvån.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sóden, neutr. -t

en sóden liden høg skole man hát.

9. 7. 1939.

han e ègen rètti tjènez i sódent.

Nr 4276 S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sónen, n. sónant

dær ble sónant snák va yśtarp.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sådan

såmma (pl.)

'såmma'

"där komm såmma syner så ..."

s. 24

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sånnen

".. en sånnen finer kar..."

s. 27

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan
pron

só̗den, n. só̗dent

fá̗r en i ska sèlja te
só̗dent ... = hellre än ett.

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1950. Exc. gr.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǻdan ~t sådan

~a

sådan

Nr. 401.

Blentarp Torna hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

son

sont

såna

sådan

Nr 402.

Blekingen. Ôma hd P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sónen, sådan. sådan

hade dær vad en sónen göz ...

S:t Peters kloster

de va en sónen jäkeli man.

S:t Peters kloster. (Klosterhusen)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sónen. neutr. sóned, sådan
(även son neutr. sont)

Lundslandsf.

dee sóned gránt vån.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son. sont. pl. sóna. sådan.

sóna bógor hade vi; sóna har ente i. S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såden

sóden, sódent, pl. sóna

= sådan.

Stångby Lundslandsf., Bjellerup.

sóden ant. i Odarslöv.

di kan vel læja en mènga taa

gjøta sódent. Stångby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såvan

sónin

en sónin bid

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så dant
adv.

so dánt

vä̊ldigt, väkört

de låg ja so dánt so

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sontdárna = sådant där

Hardeberga

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådo;

sɞ̀w̱o, - na s.

№ 2595 Silvåkra, Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådor

²såwor, trol. fem., -na; pluralt; sådor af korn.
²skåwlorna ded e aw ru, men ²såworna aw korn.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa̧o̧or, obest. sàwor såda

best. sa̧o̧orna

kli

Torna

Nr 398.

Bjärred Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådor

sàwor, -orna

Lunds landsförs. (V. Torn).

1934. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådär(a)
adv.

sodæra

di lèste jo sodæra en fira

tẙnor

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådär

sodára . adv. = sådär

N. Nöbbelöv.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* såda(n)a
adv.

sodǽɹa

de e sodǽɹa so kàsed, màlad.

Adarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådana
adv.

sodǣra

han drak lita vān nær han
ble sodǣra háj. (rädd)

St. Råby.

Nr 399. Torna hd
I. Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sådärna

sodærna . adv., så där

ja va sodærna en gutan åur.

Hädie.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådanna

adv.

sodánna

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sådärna

sodarna adv. = så där

Odarslöv

Nr 399 & 510

Torna

L. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sådárna
ad.

sodárna

Stångby

nú hade di halkáson, sodárna.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg.

sav. –. hd. s.

– . –. lm.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg
s.

s<u>a</u>v

(genus ?)

3494 Silvåkra Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg
s.

sav, -ed

(obs. rent.)

S. Sandby.

kos yngre: sąg, -ed

e han ënta et ënda sąg hëma?

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg

sav -ed — -en.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg, s.

sav

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg

sav, -ed

S. Sandby.

Stävie

1939; 1943

399. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg

sa̲v, m. -en, pl. -a, -na, såg

Anm. Genus är icke överallt mask., ty från Stävie uppgives neutr.

J. J.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. T., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa̠v
-ed

Läs: sa̠v

såg .s.

såg

Blentarp. Torna hd

Nr 402.

F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

sàva — — d.

sava brèna

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga;

sàva, -`ar, -`a, -`ad;

vi ska ud a

sava bräne;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

såva -ar -a -ad

Nr 3493 S Sandby, Torna hd

R.F 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga
v.

sàva -ar -a -ad

sava fjòlne

S. Sandby

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1939 · Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såva, v. Lå såva såga

pr. såvar, imp. såva

perf. part. ō sup. såvad

såga

Nr 398.

Torna

Fjelie Sven Persson 1924. Sv. P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

sàva -a -ad.

Nr 3495 Stångby, Torna hd

Karolina Kristensson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

2
såva, sv. -a, -ad, såga

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Såva

såga vb

zaga

Blekinge ?

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga
v.

sàva -ar -a -ad

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

sàva -ar-a-ad

Stångby. S. Sandby. Hardeberga.

St Råby

sava fjölne.

S. Sandby.

yngre: sàuga etc.

1939. 399. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sa͞ågad   ˣsågad a.

genomkokt, genombakad

Blekinge, Tving?

Nr 402.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågklinga

s͟avkliŋ͟a, f. -n, pl. -or, -na, sågklinga.

V. Torna & V. Harjagers hd

№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. J. T. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

såhära
adv.

sohára

di sate ståga sohára lånt
ifrá varandra.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såll;

so̱u̱l, -´ed s.

-, -´en;

di sàla me et so̱u̱l;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sal, n., 1 ed, pl. =, 1 ~~hn~~ säll; såll.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa̲l
-ed

såll s.

såel

Nr 402.

Blentarp. [illegible] P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såla

sålla vb

sålla

Blentarps område

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

saŋ, f. -en, pl. -or, -na sång.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1909. To., V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sångbok

sàŋbø̀g. pl. sàŋbøgor

St. Råby.

Nr 399. Torna hd
I. Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sångförening

sáŋforēnɪŋ -en -or -orna

sångkör

N. Nöbbelöv

vi hade li̠asom en sáŋforēnɪŋ

1945. 399 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sångla
v.

sàgla, -ar -a -ad

stå och småkoka

kàfekánan sàglar

Nr 3358 Blentarp, Torna hd

C.G. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såpa

sè̱va -n.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såpa

sèva, -an

3494 Silvåkra Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såpa

se + såpa

Nr 399 Torna hd I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såpa

sèva, -an

sèva enl. O. N. i Veberöd.
Tillägg 1958.

Nr 3360 Everlöv & Veberöd
Torna hd A.J. 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såpa

sæ̲va subst.

best. sæ̲van ; utan plur.

såpa

Torna

Nr 398.

Fjelie. Sven Persson 1924. Sv. Pers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såpa, s.

Se ˣsåpa, s. !!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sēva
-an

såjsa s.

sēva å nyo belagt 1955.

såpa

Nr 402.

Blentarp. Torna hd. F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såpa

se⁺ såpa

399 Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såpass
adv.

sópás

ó, ska i nú ble dòli, ví som har sópás sàlat!

S:t Peters kloster

Nr 12662 S:t Peters kloster Torna hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såpig
adj.

sèved - j - a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såplut

sèvalud -an.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sår, s.

vaffår såren allri lejtes.

433 1:2:4

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sår

saur, n. -ed, pl. = sing. -en, sår.

V. Torna & V. Harjagers hd № 296

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. T., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sår
adj.

s_a_r, s_a_rt, s_a_ra

sårig, försedd med sår.

Hardeberga m. fl.

di ble so s_a_ra om hålsen. so _a_d - - .

Hardeb.

de _e_ l_t_a s_å_rt. Vallkärra.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sås

saus, f. -en, pl. (sällsynt) -or, -na, s-ås.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såsom

såsom . såsom. använt som rel. pron.

Lunds landsfr.

en fem, seks stele, såsom la dær ope.

även såsom ad: två tynelån jor, såsom ad hørde te hused.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såsom:

sá̲som

anv. pleonastiskt

de va ìga̲n sa̲som han ble fu̲g
for alvá̲re.

N. Nöbbelöv.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× såsäd
s.

sása -n
utsäde.

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såend

sáså, -en

utsäde.

Odarslöv.

de e sásåen.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×såt, s.

saut, -an; pl. -a

= det stycke, som besåddes då man gick ett slag över åkern.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såek, s.

sætz

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck

saGG, -en, -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saķ ¹en ²a -ana = säck

di po̍rẹ̍ka̱nar hø̍ṉdra ²saķa
po tọl tyṉelǻṉ.

Bjellerup

seḵ (äldre saķ, ej mera i bruk)
Fjelie.

Torna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck

sä̊kk, m., ¹ -kn, pl. ² -a, -na, säck.

²säkk-aband, n., -ed, pl. =, -kn, säckband.

Allm. i Östra Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såck
s-

saft f. -a

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck, s.

satz, sátzan; sàtza,

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

17. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såck II

han komor i påse igan han komor i säck (talesätt)

Fjelie

№ 399 Torna hd I. Ingers.

1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck

s.

sæ*gg*, ´-en, `-a, `-ana

Nr 297 Borgeby. Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s̃äcka
v.

sàtʒa, -, -d

hoḽt de ante so hójt, satʒa
nóṟ de liṯ.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sǟka
v.

sèka -ar -a -ad

sjunka, sätta sig, giva med sig, om delar av en byggnad ss. väggar, grunder, stolpar och bjälkar.

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälkband s.

. sættsabàn n. -led, pl. -, lin

= tjock tråd, som användes vid hopsnörningen

af säckar

Sandby

Nr 395.

Anders Larsson: Grade 1901-02. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såckband

sèʃʒabáu̥n -ed - -en

du kan val bìŋa ma ɪt
sèʃʒabáu̥n.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
L. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Säckband

sèkabón -ed. pl. =, -en

Stångby

Nr 309 Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säckförkläde

sàkafórkla, n., pl. =,

förkläde av säckväv, som kvinnfolk använder vid grovsysslor.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såck-förklåde

sèffafórkle, -ad.

Blentarp

№ 3358 Blentarp, Torna hd
C G Persson 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säckpinne

sεtʒapiŋ -en, -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såckvāv

sȁtʒavȯv ·en.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd

så, -en

Sta ùd såen: om såden som skall malas, som slås ned mellen stenarna.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säd
s.

sæ

di lästa et las sæ, a so tjörda di på ätamidan (näml. hie kvarnen)

St. Råby C. N.

Nr 18184 St Råby Torna hd

Ingemar Ingers

1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sād

sa̲ -n

sn̰a̰ bá̲n ta bi̲ja sá̲n ma

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sȁd;

sa̱, – ́lan s.

vi fetʒ mi̱lan sá̱.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/sād/, s.

/sæ/, -n

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sād
s.

best. f. sæn

ex. gr.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa̅d

sæ, ´en.

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd

sa, f. 1-n; utan pl.; såd.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

g.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd

sæ̲, -n

mi̲ˋen sǽ̲ myckən såd

Nr 6825. Veberöd, Torna hd
Hugo Areskoug. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så, sub.   såd

så'en ; utan plur.

såd

Torna

Nr 398.

Fjelie Sven Persson 1924.   Sö-P-n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd

s-æ̅, f., -an, säd

V. Torna & V.Harjagers hd № 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǟl
-n

sǟd s.

sǟd

Nr 402.

Blentarp. Torna hd P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǣd

sæ. -en = sǣd. Allm.

vi ta̲sk jo a̲l sǣen me plǟjla fø̲r.

N. Nöbbelöv.

di skolə fø̲rate ma̲lmə me sæ.

S:t Peter kloster (Lars Hansson. Klosterhusen)

dæ e so mee̲n sæ i La̲gō̲led so de gaur ǫ́p ǫvor hānajēled.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925. Borgeby. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd

sæ, såd.

nelspǽrsen han ga fira tynor sæ
om áred.

Hardeberga.

di sta a ad sǽ tr at di ble
lita fêda.

S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd III

slæ sǽen på kvárnan

Håstad

han hade bàra lita sǽ.

Vallkärra

den dòlia sǽen nǝ ènte frám

(vid sädeskastning) Stångby.

Nr 399 Torna hd I.Ingers

1944.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd

sä, ´än

Odarslöv

nu e säan vånd a räli.

(Ekberg)

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd
s.

sa̱, -n

Sjelösa

mýla̱n va háns a sa̱n va
háns.

Nr 899 Torna hd
I. Ingers 1949.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæd

s.

sæ. -en

di ev sæen ew

St. Råby.

Nr 399. St. Råby, Torna hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädbring

sæbrįŋ, -en

sädesbring; även om dylik i väderkvarn, varigenom säden slås ner mellan stenarna.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæ̀brẹŋ, -en.

sådbing

= sådesbing. i en våderkvarn

Odarslöv

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädesdråse

sædrýse, m., -n; pl. -sa, -na, sädesdråse, sparr-målshög.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

G.

+ såd-drase

sædrǿse -en -a -ana

Lunds Landsförs.

1938 № 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sãdeshåv
s. -kop

sæhåv -en; -a
sãdesskyl.

Nr 4008 Gödelöv. Torna hd
John Friberg 194[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãdeslass

sæ̀las -ed

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sǣkor

sādeskorg s.

sāderkorg (att hänga för bröstet vid handsådd)

Blek. Jämshög

Nr 402.
P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæstiʒʒa
-ed

sădesstycke

såderåker

Nr 402.

Blekinge. Jämshög P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädfält

sæfált, -æd.

(nyare sms.), sädesfält.

Nr 10234 Bonderup, Torna hd
I. Ingers 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådgång

sågång, -en s.

den remsa av åkern, som man besådde under det man gick ett slag över åkern.

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädgång

ségaz, -en

så stor bredd av åkerfält, som besås när man vid sådd för hand vandrar en gång framåt på åkern.

Stångby.

di kala for ségaz.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådgång

sǫ́gaŋ

i uttr. ga sǫ́gaŋ : gå fram och tillbaka på åkern under det man besår en viss bredd.

Stångby.

Nr 399 Torna hd

I. Ingers -47

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädgång

sǽgaŋ -en

så stor bredd av sädesfält som besåddes när man vandrade en gång i längdriktningen och sådde för hand.

Odarslöv.

Nr 899 Torna hd

I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sådhop

sæhá̠v -en -a -ana

sådes-skyl. 9. f. 1939.

även sæhá̠v etc.

4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädkop

såhåv, m., -kn; pl. -a, -na; gådesskyl.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǣdhop

sæhǫ́v, -en -a-ana, sǣdeshop.

sǣdesskyl. (trave)

Flädie.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädhop

sæ̀hǫv -än, -a, -ana

så̀des-skyl.

Nr 5081 Flädie Torna hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæhǫ́v -en-a-ana, <u>sådhop</u>.

sådesskyl.

Borgeby.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sãdkop

sæ̀ahǿv -en -a -ana

så'desskyl.

(høv = kop)

1954. Håstad. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sădhop
s.

sahǫ́v pl. -a
sådesskyl, -trave.

399. V. Hoby & Håstad.

1959. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädkorg

sọ́kọ́r, -en s.

såskåppa;

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädkorg, s.

sækor, -an; pl. -a

= korg, i vilken säden bars, då man sådde.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädkorg

sǽkor pl. -a

ett slags korgar, vari utsädet bars vid sådden

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädkorg

sǣkor, m., -kn; pl. -a, -na, såkorg; aflång, med träbotten försedd halmkorg, hvari sädesmannen bär sädesförrådet, då han sår.

sǣkora, dǣr ska træbōn te.

Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02. G.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådkorg

såkår, -en, -a, -ana

korg av halm, som bars framför bröstet, när man sådde för hand.

S:t Peters kloster.

1936. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Såd-kärra

sǣfjara̱ -an -or -orna

kärra för transport av säckar.

Ovelöv.

vararinda e̱veli kvä̱l so fjä̱nda di ma sǣfjara̱n på löfted.

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1940 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådlass

sœlás, -ed

han fjorde a vèlta me et sœlás

Bjällerup.

1941. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädstycke

sæstí̱tta, n. -d, pl. = sing. -nan, säd-
stycke, sädesfält.

Borgeby m. fl.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. To, V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädstycke

sæstíka -ad. pl.=, -an

sädesfält

Nr 4574 V. Hoby, Torna hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädstycke

sæstẹ́kə. -əd. -ə. -ən.

sädesstycke. sädesfält.

S:t Peters kloster.

Nr 399 & 510

L. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãdsäck, s.

sæ̀safs/, -an, pl. -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sådasäd

sæasæ -en

utsåde, utsådes-såd.

vi harpar sæasæ

1943

Stävie

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sädasäd

sæ̀asǽ, -en

= utsäde.

Ståvie S:t Peters kloster. Stångby N. Nöbbelöv. Hardeberga.

vi haapar sæ̀asǽ. Ståvie.

1936 Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga, v.

..å då ränner si kvinnan ti'n å siör: ...

4331:1:3

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sâga,

si, -r, sa, sajt,

han sír ènta

mied,

de kan ja vàrkelien ènta sí

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sāga

si, sa, sajt

de kan ja, som sájt va, ènta sí.

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga vb

si, sa, ~~sid~~, sajt = såga

Torna

Nr 395.
Anders Larsson: Grade 1901-02. Sandby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

si, sion, sa, sajt

--- ènte udan man sion té dom

9.7.1939.

de nøded han ènte sájt nad

efter M.H.P.

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sāga II

vrked ạ̀ratạ́l de kan jå
ènte sị́.
som sájt vá

Nr 4276 S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǻga

...va jà nú̲ skola̲ sí̲ – ...

9. 5. 1939

4276 S. Sandby, Torna hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga
v.

si̲. sí̲oa, sa̲. sæjt, p. p.

sæjd el. sǽjdoa

de va en sǽjdoa ræ̲t = en självklar rättighet.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa͡ga

inf. si, pret. sa

de kan jà min liv ènte sí

de va bòra som han sá.

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãga.

sɛ, sa, sajt.

han brụga ạltɛd sɛ – jamẹn –

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

dæ e ènte a sḙ́ om dḙ́

d: inte att påtala.

de vḙ́d ja ènte va ja ska sḙ́ om dḙ́.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

de vel sé, han brande jo åw.

som sæjt vá.

de kan já vàckalien ènte sé.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga
v.

de sían sí ja sál

d:ä självklart.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

de e ànta gót a sí dé.

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

men ad, som sǽjt va ---

Nr 7197. Dalby, Torna hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

si. -or. sa. sajt el. sæjt

brutör

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga II

dén prästen han skola hat sájt---
(Obs. dubbelt supinum)

brudlöv.

även sæjt "

ja, de va dé ja skola sæjt. brudlöv-

1938.
-41.

№ 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sāga, 8.

52/

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

8.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǎga

som sájt va

bönöd

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga v.

så

"får de vell så..."

s. 23

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såja v.

sa (prot.)

'sade'

"sa hon"

s. 23

Nr 5173 Veberöd, Torna hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga v.

sa (pret.)

'sade'

"sa mannen"

s. 27.

Nr 5172 Dalby, Torna hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga v.

säit (sup.) 'sagt'

"å sin har de säit ...

s. 28

Nr 5172 Dalby, Torna hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sūga

si, sion, sa, sajt
el. sæjt

--- hade ja nær sájt
som sájt vá
de ska ja kona sí

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga
v.

pres.

dó sjór vi' dé

(ung. = vi är överens om detta)

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga
v.

sup

jå hade nåen sagad a såjt ...

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga v.

si, sa, sajt

Min mor har sajt -ed

s. 8.

Han sa ente näd s. 12
Ja fick ente si näd ti den. s. 21

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga
v.

jà ska tìa stíla, jà ska ènte
sí-nantìg

de e bàra som jà sìor

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers 1982

1982

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga
v.

de e brå ma folk, som siða rént ud

(än uppriktiga)

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

I Ingers 1982

1982

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga
v.

si, sin, sa, sajt

de e som di sin - - -

Nr 3363 Stävie, Torna hd
Nils Jönsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

si̲, si̲or, sa̲, sajt

Fjelie, Flädie, Borgeby

jà ble ènta klo̲g på va han sá̲.

Fjelie. J.J.

som sájt vá. allm.

1927–29   399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sāğa II

nú har vi såded a
sájt so mèed.

Borgeby

(fra Nils Anders')

1927 399. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa̋ga:

ja har hø̲rt sǽjt hod̲en de vá.

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1950. Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

st, sv. sa, sajt, såga

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900, V. T., V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sï,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

si   sāga vb

sirr, sa, sajt.

sāga

Nr 402.

Blekinge, Torneå F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sāga

si̲, si̲oa, sa̲, sajt

som sájt vá

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

si. sior. sa. sajt =säga

vallkåna. N. Nöbbelöv. Flädie. Borgeby. v. Hoby

Lunds landsförsamling, Adarslöv, Stora Råby,

Hardeberga Fjelie. S:t Peters kloster.

Pres. sir Bjellerup

Sup. sæjt S:t Peters kloster (Värpinge) Hardeberga

ja ska si de nad, håna. Lundlandsf.

som sajt va Hardeberga

ja ble ente klog på va hon sa.

Fjelie

Torna

verte

Nr 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent ud sajt. Lunds landsf.

som sajt va. N. Rööbelöv. m. fl.

de ska ja la va ösajt.

nu har vi sådad a sajt so meed. Borgeby.

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

sì, sìòa, så, sajt eller

sajd.

St-Råby

sént ùd sájd

sup. sajd också i bara hd.

Nr 339. St. Råby, Torna hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga II

✓ nú har vi såded a sájt so mèed.

✓ Borgeby.

som sájt vá. N. Nöbbelöv m. fl., Fjelie, Flädie

Ue ska ja la va ȯsájt. "

rént úd sájt. Lunds landsförs. (Hospitals-gården)

el. rént úd sájd

Nr 399 & 510,

Torna hd I. Ingers.

1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga II

sup. sajt (jämte sajt) ant. i S:t Peters kloster och Lunds landsf. Vallkärra Odarslöv Sjelösa

Imperf. sa i st. f. vanligt så hört flere ggr hos en medd. i Lunds landsförs., kanske individuellt.

Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Såga V

de va, som sæjt vá, en lé präst.

Vallkåna .

jå ska sí vos (pleonastiskt)

N. Nöbbelöv

de e besýnnolit, for man kan ènte sí va man víl.

Stångby

1941. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga III

rént úd sájt, rent ut sagt.

de va en hästatáton, rént úd sájt.

Lunds landsfors.

en sájdon rát = en sagd rätt =
en självklar rättighet.

17 - Nr 399 & 510 I.Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga:

do sión han desáma som
jà han skrèved

St. Råby.

rént úd sájd St. Råby.

Nr 399. Torna hd

1958 I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

si, sa, sajd

ja, de vet ja änte si

= kan jag inte säkert svara på.

hon hade sejt, ad di tösorna

bler riga en gaŋ.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd

I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sāga

som sájt va

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Såga av det

sí aw ad

= säga ifrån, tala om, giva besked.

dær kom rianes a skole sí aw ad, ad di kóm.

Lunds landsförs.

Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga ifrån

si ifrå. (så, sajt el. sæjt);

om småbarn och kreatur: anmäla att de vilja göra sitt tarv.

Ivelös.

den katen han e so dokti ta å si ifrå.

1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga ifrån

si ifrá, sa, sajt
säga sin mening, sjunga ut.
jà han ènte vad ród so
kalad for a sajt ifrá.

St. Råby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga på

si på

misstycka, anmäcka på

já, de kan jo igen si på.

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sägа till

si tí (sa̱, sajt) i bet.
framföra en begäran.

de e ènte få̱rlet a si tí dom.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1971–73

1972 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sägra, v

.. å öjen har sägrad si.

4331:1:3

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såker

sǽtʒər (?)

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såker

sǣkər, adj., n. -t, pl. sǣkra,
såker.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säker
adj.

sǽkor

nǣr en dó nòjte, so skola en va sǽkor

Stångby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såken:

jun flei ìrga man la på
dom, te sèkrare vá di.
(om kvarnstenar) Hardeberga

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säkerhet
s.

sǽkorhéd

ma sǽkorhéd

S. Sandby

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1957.

1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkerhet

sǽkorhéd
= visshet

de hàde han te ál sǽkorhéd

Nr 4503 Lackalånga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkert
adv.

sǽkort

de vel jà ènte so sǽkort
póstàu

Nr 7197. Dalby, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkort
a.v.

sǽkort

de trǿr jà sǽkort.

Nr 4276. S.Sandby, Torna hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkert

sǻkort

de vil jå ènte sí sǻkort

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkert
adv.

sǿkoꞅt

de trǿꞅ ja sǿkoꞅt di hàde

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1950. Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säkert

sǽkort, adv. säkert; han ä s. him̲a, han är säkert hemma.

V. Torna & V. Harjagers hd №296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To., V. Ha

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkert
adv.

já, de har jà sækort man
jà va glýt.

Ödarslöv.

Nr 399. Torna hd, I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sālgi

sàle a.

vìe o sàle,

№ 2595 Silvåkra Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sålg, s.

Se ˣ*sale*, s. !!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såļja

$\overset{2}{\text{så}}$ļja, sv. $\overset{2}{\text{så}}$ḻde, soḻt, såļja

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. Tg. V. Sla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sèlja. -or, sàlde, salt

1938

399. Fjelie, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sèlja, -or, solde, solt

di hade fór se a sèlja-n.

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 sălja

sälja. -or. sålde. sålt

= sälja

✓Fjelie S:t Petersklostu Sgelösa
Lunds landsförs., Odarslöv. Hardeberga
St. Råby
Bjällerup. ✓Dalby. ✓S. Sandby. ✓Everlöv

vi sålde va vi kone avvåra

2 Odarslöv

sålde, solt, Sgelösa:

nu har di solt altihåba
ded. Torna

Nr 399 & 510

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~sötja ǫ́zan. Lund landsförs.~~

I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sèlja, -or, sò*l*de, so*l*t
(längre söder- och österut: s*a*lde, s*a*lt)
Stångby

so sò*l*de di h*i*nt.

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja II

sälja ȯ̱gan, sälja unden. sälja ut.

Lunds landsförs.

--- di' som kam̱ a sạlde dom.

Odarslöv.

Nr 399 & 510,

Torna hd I.Ingers.

1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säljа:

han sàlde fon óvon túsan rikstálon.

Nr 339. St. Råby, Torna hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sèljà. ´pr. sælde, sup. sæld

(sup. sæld liksom i Bara hd)

p.p. sæld, neutr. =

de han bled sæld nue.

Nr 399. Bjällerup, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sèlja, -or. sa̲lde, sa̲lt

S. Sandby el. sòlde, soɫt

Nr 399 Torna hd I. Ingers

1928 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja, v.

sælja

Nr 396 S.Sandby, Torna hd

A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãlja;

sàlja, -ʹor, sàlde,
salt;

ja sàlda èt øʹfz
i lãz;

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sèlja, sàlde, salt

Gödelöv, Torna hd

Nr 4224 I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sälja saulde sauld

jesen sauldes for fem kronor stifjad.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sålja

sèlja, -or, sålde, sålt

Nr 4452 Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja
v.

inf. sàla

Nr 10234 Bonderup, Torna hd
I. Ingers 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såja.

sàja, -or, s̱o̜ulde, so̱ult;

di so̱ùlde stèled ti a̱nor gèns;

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sälja, -or, sålde, sålt

1925 Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sèlja, -or, sàlde, salt

1938 Everlöv, Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

så̲la (ₒ̲ lor, pl. = ; så̲lde ; så̲lt ; så̲ld m. och f., n. så̲lt, pl. så̲lda ; se̲l, pl. ₁̲ or l. ₂̲ or) tr. ; sälja.

Everlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǎlja, v.

, sàlde, salt

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

20.25.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja III

han hade sålt si te sanatåriesålen x/ i lôz, han hade fad fem hóndra krånor, de va stämplad på ryggen.

Kvidinge.

x/ d.v.s. Anatomisalen

1940 Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sàlde, sald

p.p. sald, neutr. =

Bönöd

dé nar ad trolabáj ble
sáld

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sãlla

sè̱la, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

sålla;

di sè̱la me e̱t sǫ́ul.

№ 2595 Silvåkra Torna hd

Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× såll-a

²såla (-ar; -a; -ad; -ad, pl. -ade; imperat. -a, pl. -ar) tr.; sålla.

Allm. i Ö. Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02. T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
sa̱la -ar-a-ad. = sålla × sålla

sa̱la gryn.

Lunds landsförs.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sållan

såla̲n, adv., sällan.

ja bryr mi såla̲n åm̲ o ga̲
på dōras lēsemöde.

Efverlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälle

såle, m., -n, pl. -la, -na, sälle, muntergök, lustig kurre.

Nelsivorsen de va en sånen såle. han kunne alejera o hela på so men gålenskåv.

Bonderup.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällskap;

salkáv, -ads.

ja har ente vád
i salkáv me
en.

Revinge, Torna hd.

Nils Bengtsson 1932.

Nr 1148.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällskap

selskáv, -ed. sällskap.

Ödarslöv. Dalby.

rikstarsmanasönen har selskáv
me dotoren. Dalby.

selskáp, yngre form.
so hade di selskáp ihóp om nétorna.
som nú di störe har om dán.

Nr 399 & 510

Brutör.

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällskap

sælskáv

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Selskåv[1]
-ed

sällskap

sållskap

Nr 402.

Blekinge, Jämshög

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällskap
s.

sällskav (– ´)

Då sa kvingan, som mon hadde
sällskav me: "De bannet dör."

s. 11

Nr 22810 Odarslöv Torna hd

Elin Thunell 1927 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällskap

seIskáv, -ed

Odarslöv.

1943.

399. Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällsynt

selsýnt

de va selsýnt

Nr 4224 Gödelöv, Torna hd
I. Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällsynt

selsýnt. adj. sällsynt.

Flädie.

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

sällsynt

selsynt

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällsynt
adj.

sélsýnt

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd

I. Ingers 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sämja

sèmja, -an

de ble dòlat me sèmjan
(om två familjer, som hade gemensam brunn)

S:t Peters kloster

17. Nr 399 & 510 I. Ingers. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såme

komp. sắmor (till dǒli)

Nr 4732 Veberöd, Torna hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slimol

såmre

såmle

Blekinge. Tonahl P. Holmström 1927.

Nr 402.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x săn

adj.

sen neutr -t plur -a

ex. kóen staur sent : kon mjölkar inte (emedan hon snart skall kalva).

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×sån

sæn l. 1 or f., n. s-ænt; pl. sǣna; utan komp.; sint; om hondjur som efter födelse upphört att gifva mjölk.

Allm. i Ö.² Torna.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

5.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sȧna

(sæ̲̊na) [1]-nor l. [2]-or, pl. =;
sæ̲̊nde l. sæ̲̊nte; sæ̲nt; sæ̲nd
f., n. sæ̲nt, pl. sæ̲̊nda; imperat.
sæ̲n, pl. [1]or l. [2]or) tr.;
göra att ett hondjur upphör
att gifva mjölk.

Efverlöf. Veberöd.

Nr 392. Ö. Torna hd.
Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãng

..han får liggja ti sãngs...

4331:1:3

Nr 10939 Blentarp, Torna hd
C.G. Persson 1946 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång
s.

jà kan ènte lèga nát
fór nát a vèna mi i
sǽgen

Flädie

Nr 10234 Flädie, Torna hd

Ingemar Ingers 1970-71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såŋ
s.

sæŋ, -´en, -`a, -`ana

Nr 4452. Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång, s.

sæŋ

Nr 396 S.Sandby. Torna hd
A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sæŋ ́en ̀a ̀na

dɪ hada bára en sæŋ ɪ fårløen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sæg, m. l. f. -en, pl. -a, -na, sång

V. Torna & V. Harjagers hd .№ 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To. V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sęŋ. ´-en, `-a, `-ana

Senast iakttagit i Flädie 1967:

já stǿr mí på sǿŋen å stǻlen. Fl.

1927 399. Fjelie & Flädie

Tornaland

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sąŋ, ´en, `a, `ana.

hyggelia sąŋa a sąŋklän

Nr 4502 Lackalänga Torna hd
I. Ingers 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sœŋ ´en `a `ana

småų kòrta sœŋa

Nr 4574 V.Hoby, Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säng
s.

dear stå et bår va sæʒan

Flädie

kisar lígor på sæʒan

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1971–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång
s.

kátan ble so rád, so han
hopa áw sæjan.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1974–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång
s.

hon bruggar ɑ bȧda sȧgen
nar hon kȯmmer. Flädie

(bȧdda, uppt. lån i st. f. ɑe
sȧgen)

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1979

1979 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säng
s.

han hade lègad på gå̱lad e̱n
gag ; di mo̱ta han é̱n te jälp
å slå̱ga han ó̱p i så̱gan.

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæz. ¹en. ²a. -ana. sång.

S:t Peters kloster, N-Nöbbelöf, Fjelie, Flädie,
Vallkärra, Odarslöf

de jik op te piorna i sæzen.
S:t Peters kloster.
so spåta han hén i sæzen a sa: toi
dit rælia som ligor hén. Vallkära.

I. Ingers 1929.

Sbr. sæz och sæz Nr 399 & 510 Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæg. ¹en. ²a. -ana. sång.

S:t Peters kloster. Lunds landsförs.,
S. Sandby. Sjelösa

jfr sæg
och nedan.

sæg Lunds landsförs. Harderberga. Hjelluuga
~ Dalby ~ Hällestad ~ Veberöd ~ Brelöv
se S. To.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Sk. sæg. Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sạŋ, ´-en, ˋ-a, ˋ-ana

Dalby, Hällestad, Veberöd, Genarp

Nr 399 b Dalby, Torna hd

I. Ingers

1929.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sæŋ, m., [1] ŋ̄ŋ; pl. [2] a, -na,

sång. (Möbel och trädgårds-
säng.

Allm. i Ö. Torna h.

Läs: sæŋ etc.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

sång, s.

sæŋ, ´-an; ˋ-a, -na

i sǽŋan; i sæ̀ŋana

Nr 394 B Veberöd, Torna hd
Per Larsson 1901. Exc.

107. III.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång III

di dansar ja ve sægen

brulör -

Nr 399 Torna hd I. Ingers.

1940-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sæiŋ
-en

sãng s.

d. sæŋ

sãng

Nr 402.

Blentarp. Torna hd

F. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängband
s.

sæ̀ŋabɑ̀n, -ad

från loftet över sängen nedhängande band, avsett till hjälp när man reste sig i sängen.

Nr 4452. Silvåkra, Torna hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 392. sängband

$s\overset{2}{æ}zab\underline{a}n$, n., -ed; pl. =, -ha, Sängband. I taket öfver sängen fäst rep, vanligen med brokigt tyg öfverklädt och utsiradt med tofsar o. d. samt nedtill försedt med en ögla, hvari den liggande fattar med handen för att underlätta uppresandet.

Vi ha lad $s\overset{2}{æ}zab\underline{a}$ned hozt dær, for fa̲r behöver ta̲ i ed, nar han ska ve̲na se.

Veberöd T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängband
s.

sèyabän, -ed

ett band fäst i taket över sängen – till hjälp att resa sig i sängen eller ändra läge.

Nr 3359 Blentarp, Torna hd
Kristina Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 sångband

sägabån, -ed.

= sångband. handtag som hänger i loftet över sängen. till hjälp när man vill resa sig i sängen.

Lunds landsför.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sạ̊zabẹ̀n, -ed = sång-ben

hạ̀de jȧ en kọ́, so fẹk jȧ vel brẓa na i sạ̊zabẹ̀ned

S. Sandby

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängben

sæŋabēn -ad, plur=

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sängabos

sæ̀ŋabṓs, -ed

" halm som lades i sängen som underlag"

Nr 3359 Blentarp, Torna hd

Kristina Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängbotten

sèŋa bòn -en

en hade hàlm po sèŋabònen.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãngdags

sæŋadàjs

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sångdags

sä̊ŋadäjs, adv.; utan komp.; sångdags, tid att gå till sängs.

Öveböd.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

5.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängdyna

sæŋadýna -n, -or

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sängdyna

sæ̀zadýna -an -or -orna
Igelösa

jà to a hæzda en sæ̀zadýna
fár.
K. Å.

Nr 399 Torna hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæ̀ŋafjēl

× sängfjäl

framsida av säng

Ivetö

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänggarel

sæŋagåwl, -en; -a

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänggavel

sạŋgą́vəl, m. l. f. -ən, pl. -gą́vla, -na, sänggavel.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãngkamrat

sæŋkamrát -en; -er

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd
John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängkant

sæ̀gakánt, -an

Flädie

Nr 10234 Flädie Torna hd

Ingemar Ingers 1976-77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sångkant

sæŋakȧnt, -en

Hällestad.

1941. Nr 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängkläde

sàŋakl<u>æ</u>́

= vävt täcke att lägga som överdrag
på säng. S. S.

Nr 396 S.Sandby, Torna hd
A.L. Grade 1902

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängkläder

s-aŋklǽr, pl. -na, sängkläder.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900 V. To, V. Ha.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängkläden

M. sæŋklǽr

hyggelia sèŋa a sæŋklǽr

Nr 4502 Lackalänga, Torna hd
I. Ingers 1950. Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæŋklǣr, -na. sängkläder.

Lunds landsförs.

ja har e̲nte so gót om sæŋklǣr.
(gamla-Hanna. Ö. Torn)

Nr 399 & 510
I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sångläder

sæŋklǣr, -na (pl. tant.)

= sångkläder

Bjällerup

Torna

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sängkläder

pl. sængklǣn, -na

1959 7197 Dalby, Torna hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänglöder

sæŋklæ̀r - na.

ja har sæ̀ŋklær tɩ fɩra sèŋa.

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sængakrǫg. -en.

Sångakrok

= hörnet där sängen står. „sängakrok".

Värpinge i S:t Petersklöster

Tana

Nr 399 & 510
I. Ingers 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæ̀ŋalrǫ́na

x sänglurna

överstycke på sängs framsida

Everlöv

Nr 3531 Torna hd

Viktor Welander 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängliggande
adj.

sæŋlíggana

ja han vad sæŋlíggana

Bonderup

1966 10234 Torna hd
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sångplats

sæŋplás, -en, -or

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänga skalk, -n

× sängskalk

sängkant

Nr 8118 Odarslöv, Torna hd
Viktor Welander 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängställe

bængstælle, n., -t, pl. =, -n,
sängställe.

Everlöf.

Nr 392. Ö. Torna hd.

Per Larsson 1901-02.

T.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sångtäcke

s-aytæ̍tⁱkə, n.-d, pl.=sing., -nəu,

s-ängtäcke.

V. Torna & V. Harjagers hd №. 296.

Einar Svensson-Hallbeck 1900. V. To., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sangtäcke

sæztæffe

Nr 297 Borgeby, Torna hd
Einar Svensson-Hallbeck 1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängtäcke

ä. sæ̀ŋatǽʒʒa, -ad. pl. =, -an

y. sæ̀ŋatǽka, etc.

vårt täcke som höljes över sängen (alltså inte täcke i sepr:s betydelse, som motsvaras av ovandyna) Hardeberga

Nr 399 Torna hd I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sāngvārme

sæŋavårme -n

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

John Friberg 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãnka

sæ̀ŋʃa sæ̀ŋte sæŋt

han sæ̀ŋte si i hi̠ka-bårja ʃø̠n

Nr 4008 Gödelöv, Torna hd

J. Friberg 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãnka;

sèŋʒa, -or, sèŋte,

sent v.

han sèŋte sk

i åuln,

Revinge, Torna hd.

Nr 1148. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãnka;

sæ̀ytʒa, -́or, sæ̀yte, sæyt;

drunkəa;

han sæ̀yte sə i ọ̄ən;

№ 2595 Silvåkra Torna hd
Nils Bengtsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæ̀zꝫa. -or. sæ̀zte. sæzt. sänka; dränka;

sæ̀zꝫa se = drunkna.

Dalby.

di sæ̀zte ꝫistan noꝛ i gråven.

Nr 399 & 510

I. Ingers 1929.

Torna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sãulka, v.

sæ̀ŋtʒa

pres. sǽŋtʒor

Nr 394 B Veberöd, Torna hd

16.31. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka
v.

sàŋka, ´-or, sàŋte, saŋt

= dränka;

sàŋka se = drunkna eller dränka sig

hásten kom nér i brónen a sàŋte se.

1927 399. Fjelie. Torna hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sā̆nka

v.

sæ̀ŋka, ´or, sæ̀ŋte, sæŋt

ă̄v. = drā̆nka;

sæ̀ŋka se = drunkna el. drā̆nka sig

1928 Lackalänga

№ 399 B Torna hd

I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka

s-ä̲yka, sv. -ter, -t, sänka
s-ä̲yka sk, drunkna.

V. Torna & V. Harjagers hd .№ 296.
Einar Svensson-Hallbeck 1900. K. Tr., V. Hla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sæ̃nʒari — sänka vb

drukna

sæ̃nʒa ʒeliʒa = dränka kattungar

Nr 402.

Blentarp. P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sȁȥka, -or, sȁȥte, sȁȥt, sänka,

dränka; sȁȥka se = drunkna

(eller dränka sig).

✓Fjelie. Vallkärra. Stångby.✓ Lackalänga.

S:t Peters kloster. Lunds landsförs., Igelösa.

de e en farli do a sȁȥka se.

Igelösa: (1925)

Nr 399 & 510

I. Ingers 1925.

Torna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka sig

äldre sæ̀ŋtja se. sæŋte. sæŋt

(hos en meddelare förr på 1830 talet)

yngre sæ̀ŋka se. sæŋte, sæŋt = drunkna

Lunds landsförs.

dær va et lóm, som sæ̀ŋte se i brónen.

(Ö. Torn)

№ 399 Torna hd I. Ingers.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka sig

sæ̀ŋka se. sæ̀ŋte, sæŋt

drunkna; dränka sig.

– Fjelie, Hoby, Stångby, Lackalänga

hésten kom nǿr i brónen å
sæ̀ŋte se. – Fjelie.

dær va en mø̀lesvén som sæ̀ŋte se.
Stångby.

Nr 399 Torna hd I. Ingers
1949.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund